

ۋاھىتجان ئوسمان

قىزىق بىر يۈرەك

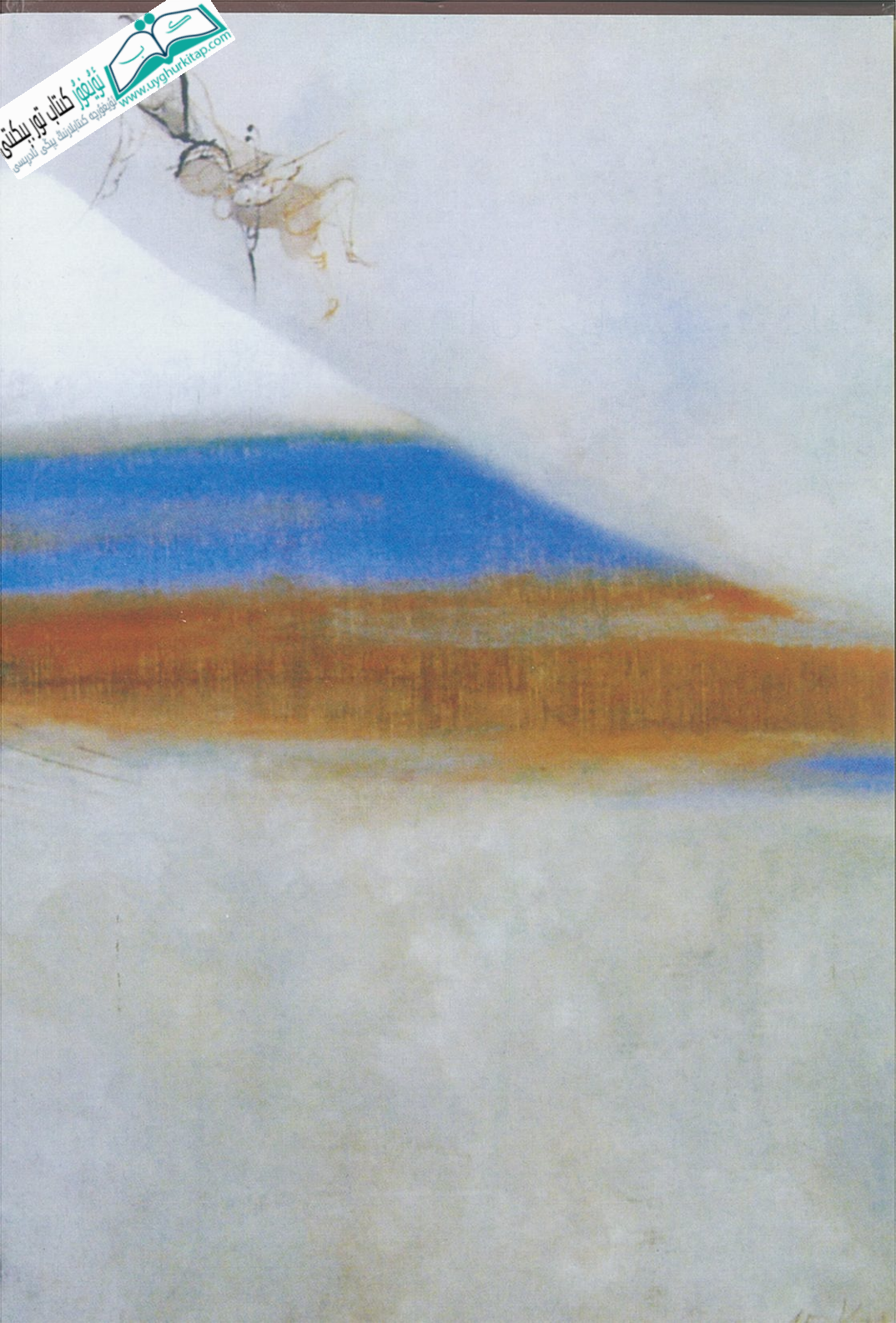
قىزىق بىر يۈرەك

شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى

شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى

ۋاھىتجان ئوسمان

قىزىق بىر يۈرۈك

(شېئىرلار)

شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى

ۋاسىتەسىز

مۇھەررىرى: دىلشات ئىدرىس
 مەسئۇل مۇھەررىرى: پەرھات ئىلياس
 مەسئۇل كوررېكتورى: ئابدۇرېھىم ئابلىمىت
 گۈزەل سەنئەت مۇھەررىرى: ئابدۇراخمان ئابلىز
 رەسسام: لىكىم ئىبراھىموف
 غەيرەت ئىبراھىموف

قىرىق بىر يۈرەك

(شېئىرلار)

ئاپتورى: ۋاھىتجان ئوسمان

*

شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى نەشر قىلدى

<http://www.xjycbs.com>

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى تارقىتى

شىنجاڭ جىننېن باسما چەكلىك شىركىتى باسقى

شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى كومپيۇتېر مەركىزى تىزدى

*

فورماتى: 1/32، 880 × 1230، باسما تاۋىقى: 10.75

2013 - يىلى 6 - ئاي 1 - نەشرى

2013 - يىلى 6 - ئاي 1 - بېسىلمىشى

تىراژى: 5000 - 1

ISBN 978 - 7 - 5370 - 8612 - 7

باھاسى: 41.00 يۈەن

نەشر ھوقۇقى بىزدە، باشقىلارنىڭ كۆپەيتىپ بېسىشىغا بولمايدۇ.
 بېسىش - تۈپلەش سۈپىتىدە مەسىلە كۆرۈلسە ئالماشتۇرۇپ بېرىلىدۇ.
 ئادرېس: ئۈرۈمچى شەھىرى غالىبىيەت يولى 187 - نومۇر
 پوچتا نومۇرى: 830049؛ تېلېفون نومۇرى: 2870654، 2863761 (0991)

شائىرنىڭ قىزىق بىر يۈرىكى

— شائىر ۋاھىتجان ئوسماننىڭ «قىزىق بىر يۈرەك» ناملىق شېئىر توپلىمىغا بېغىشلىما

ئەزىزى

ئىنسان قاچان پەيدا بولغان؟ شېئىرچۇ؟
بۇ سوئاللارنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇلغىنىغا ۋە بۇ ھەقتىكى بەس -
مۇنازىرىلەرنىڭ داۋاملىشىۋاتقىنىغا ئۇزاق زامانلار بولدى، ئەل-
ۋەتتە. ئىنساننىڭ پەيدا بولۇشى بىلەن شېئىرنىڭ پەيدا بولۇشىنى
بىرلەشتۈرۈپ تەسەۋۋۇر قىلىشنىڭ پىرىنسىپاللىق ئاساسى بولۇشى
ئاتايىن. شۇنداقتىمۇ ئىنسان بىلەن شېئىرنى بىر - بىرىدىن مۇس-
تەسنا ھالدا تەسەۋۋۇر قىلىپ بولمايدىغانلىقى ھەممىگە ئايدىڭ
ھەقىقەت. ئادەم، تەبىئەت، گۈزەللىك، ھاياجان، ئىزتىراپ ۋە
مۇشۇلارغا تۇتۇشىپ كېلىدىغان روھىي مۇناسىۋەتلەر زەنجىرنىڭ
ئاخىرقى ھالقىلىرى كۆپ ھاللاردا قويۇق شېئىرىي تۇيغۇ، مەلۇم
ئەقلىي بېشارەت ۋە ئۆزگىچە رىتىمغا ئىگە نىدالار بىلەن يەكۈنل-
نىدۇ. بۇلار شېئىرغا خاس ئالاھىەتلەر ئەمەسمۇ؟

تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولىدۇكى، بەلكىم ئەڭ دەسلەپكى شېئىرلار
يېزىق ئىختىرا بولۇشتىن بۇرۇنلا پەيدا بولغان بولۇشى مۇمكىن.
ئادەمئانىنىڭ ھاۋائانىغا تۇنجى پىچىرلاشلىرى بەلكىم ئەڭ دەس-
لەپكى مۇھەببەت لىرىكىلىرىدۇر. شۇ سەۋەبتىن ئىنساننىڭ پەيدا

بولۇشى بىلەن شېئىرنىڭ پەيدا بولۇشى ئوتتۇرىسىدىكى پەرق ئانچە چوڭ بولمىسا كېرەك. چۈنكى ئىنسان، ئىنسانغا خاس ئا- لەمشۇمۇل تۇيغۇلارنى ھېس قىلىپ يېتەلەيدىغان مۇقەددەس روھتىن ئاپىرىدە بولغان. بۇ روھ يۈرەككە مۇجەسسەملەشكەن. شېئىرنىڭمۇ مەنبەسى يۈرەككە تۇتىشىدۇ.

بىز شېئىرغا جور بولۇپ، ھاياتنىڭ پۈتمەس - تۈگمەس تىل- سىملىرىغا نەزەر تاشلىغىنىمىزدا، كۆز ئالدىمىزدا خۇددى قەدىمكى ئەپسانىلەردىكىدەك يارقىن ۋە مەڭگۈ ئاخىرلاشمايدىغان ساماۋى بىر دۇنيانىڭ جىلۋىسىنى بايقايمىز. بۇ، شائىرنىڭ دۇنياسى، شې- ئىر دۇنياسى.

1

بۇنىڭدىن 33 يىل مۇقەددەم، يەنى 1980 - يىلىنىڭ يامغۇر- لۇق كۈز پەسلىنىڭ بىرىدە، ئۈرۈمچى شەھىرىنىڭ جەنۇبىغا جايلاشقان ئالىي مەرىپەت ماكانى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىغا قەدەم باستىم. مەن بۇ ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ تىل - ئەدەبىيات فاكۇلتېتىغا قوبۇل قىلىنغانىدىم. بۇ مېنىڭ ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتكۈزۈش ئال- دىدىكى ئەڭ چوڭ ئارزۇيۇمنىڭ ئەمەلگە ئېشىشى ئىدى.

مەن قوبۇل قىلىنغان سىنىپقا ئۇيغۇر، قازاق، قىرغىز، موڭغۇل مىللەتلىرىگە تەۋە 44 نەپەر ئوقۇغۇچى توپلانغانىدى. مېنىڭ شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىدىكى بەش يىللىق ھاياتىم ھەر جەھەتتىن ئۇنتۇلماستىن مەنلەرگە ئىگە بولدى. مەن ھاياتىمدا تۇنجى قېتىم ئائىلەمدىن ئايرىلىپ، ئۇخلىسام چۈشۈمگىمۇ كىرمەيدىغان ئەزىم شەھەر ئۈرۈمچى بىلەن تونۇشتۇم. مەن بۇ يەردە ئۆزۈم قىزغىن

ئىشتىياق باغلىغان ئەدەبىياتنىڭ نەزەرىيەۋى ئاساسلىرى بىلەن تونۇشتۇم. مەن بۇ يەردە دەرسخانىنىڭلا ئەمەس، ئوقۇغۇچىلىق ھاياتىنىڭمۇ ئىنتايىن قىممەتلىك مەكتەپ ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدىم. مەن بۇ يەردە ئۆزۈمنىڭ تۇنجى شېئىرىمنى يازدىم. مەن بۇ يەردە ھاياتىمدا ئۇنتۇلماس دوستلارغا ئېرىشتىم...

سەنئىتىمىزدا ئاقسۇنىڭ كەلپىن دىيارىدىن كەلگەن، چىرايىمۇ، قىزىقشۇمۇ ماڭا ئوخشىشىپ كېتىدىغان بىر ساۋاقداشمىز بولۇپ، بىز ئاسانلا چىقىشىپ قىزغىن، سەمىمىي دوستلاردىن بولۇپ قال-دۇق. مانا بۇ ھاياتىمىدىكى ئەڭ قەدىرلىك، سىرداش، دىلداش دوستۇم، ئۆزىنىڭ سەمىمىي، قايىناق ھېسسىياتقا تويۇنغان، پىكىرى يارقىن، جەلپكار شېئىرلىرى بىلەن ئوقۇرمەنلەرنىڭ نەزىرىدە چۈشكەن شائىر ۋاھىتجان ئوسمان ئىدى.

2

ۋاھىتجاننىڭ ئەڭ دەسلەپ يېزىلغان شېئىرلىرىنىڭ گۇۋاھچىسىمۇ، تۇنجى ئوقۇرمىنىمۇ مەن ئىدىم. بىز كۆپ ھاللاردا ئەدەبىيات ھەققىدە، شېئىر ھەققىدە تولۇپ تاشقان قىزغىنلىق بىلەن پاراڭلىشاتتۇق. يازغان مەشىقلىرىمىزنى ئۆزئارا ئوقۇشۇپ، ئۆز-ئارا پىكىرلىشىپ، ئۆزىمىزگە خاس نەزەر بىلەن تەھرىرلىشەتتۇق. شېئىردىن ئىبارەت سىرلىق ئىشقىنىڭ پىراقىدا تەڭ كۆيۈشۈپ، تەڭ بوزلىشاتتۇق.

ئېسىمدە قېلىشچە، ۋاھىتجاننىڭ دەسلەپكى شېئىرلىرىنىڭ بىرى ئانا ھەققىدە ئىدى. بارماق ۋەزىنىدە، ھەر بىر كۈپلەتتى ئالتە مىسرادىن تەركىب تاپقان، خېلىلا ئۇزۇن ھەجىمدىكى بۇ شېئىر

ئەينى چاغدىكى «تارىم» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن سۆ-
يۈملۈك ئۇستازىمىز، كۆيۈمچان ژۇرنالىست، شائىر جاپپار ئەمەت
ئاكىنىڭ سەمىمىي مۇئەييەنلەشتۈرۈشىگە سازاۋەر بولغانىدى.

مېنىڭچە، ۋاھىتجاننىڭ ئوقۇغۇچىلىق ۋە ئىجادىيەت ھاياتىدا
مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە ئىشلارنىڭ بىرى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى-
نىڭ تىل - ئەدەبىيات فاكولتېتىدىكى ئىجادكار ئوقۇغۇچىلارنى
ئاساس قىلىپ قۇرۇلغان «ئىجادىيەت ئۇيۇشمىسى» بولسا كېرەك.
ۋاھىتجان بۇ ئۇيۇشمىنىڭ ئاكتىپ تەشەببۇسكارى ۋە غوللۇق
ئەزالىرىنىڭ بىرى ئىدى. بۇ ئۇيۇشما دەسلەپتە فاكولتېت ۋە مەك-
تەپ دائىرىسىدە، كېيىنچە جەمئىيەتكە يۈزلەنگەن ھالدا كۆپ قې-
تىم ئەھمىيەتلىك ئىجادىيەت پائالىيەتلىرىنى ئۇيۇشتۇردى. بۇ پائا-
لىيەتلەرگە فاكولتېت ۋە مەكتەپ رەھبەرلىرىنىڭ قىزغىن كۆڭۈل
بۆلۈشى بىلەن ئەينى چاغدىكى ھەرقايسى گېزىت - ژۇرناللارنىڭ
مۇھەررىرلىرى، يازغۇچى، شائىرلار، ئاخبارات - نەشرىيات خا-
دىملىرىمۇ تەكلىپ بىلەن قاتناشتى. نەتىجىدە، ئۇيۇشما ئەزالىرى
مۇھەررىرلەر ۋە يازغۇچى - شائىرلار بىلەن تونۇشۇشتى. ئۇلار-
نىڭ كۆڭۈل بۆلۈشىگە سازاۋەر بولدى. بىر قىسىم گېزىت - ژۇر-
نالار ئۇيۇشما ئەزالىرى ئۈچۈن مەخسۇس سەھىپىلەرنى ئېچىپ،
ئۇلارنىڭ ئىجادىيەت قىزغىنلىقىغا ئەمەلىي مەدەت بەردى. شىنجاڭ
خەلق رادىيو ئىستانسىسى ئۇيۇشما ئەزالىرىنىڭ ئەسەرلىرىنى بىر-
نەچچە قېتىم مەخسۇس لېنتىغا ئېلىپ ئاڭلاتتى. ھەتتا شىنجاڭ تې-
لېۋىزىيە ئىستانسىسىمۇ ئۇيۇشما تەرىپىدىن تەشكىللەنگەن شېئىر
دېكلاماتىسىيە، ئەدەبىيات - سەنئەت كېچىلىكىنى نەق مەيداندىن
سىنغا ئېلىپ مەخسۇس پروگرامما ئىشلەپ تارقاتتى. ئىجادكار
ئوقۇغۇچىلار تەرىپىدىن تەشكىللەنىپ، ئەينى چاغدىكى شىنجاڭ

ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ مەدەنىي ۋە مەنىۋى مۇھىتىدا بىر خىل قىزغىن كەيپىياتنى ئەۋج ئالدۇرغان، بارا - بارا تەرەققىي قىلىپ جەمئىيەتتە بەلگىلىك ئىجابىي تەسىر شەكىللەندۈرگەن بۇ خىل پائال-يەتلەر بارلىق ئۇيۇشما ئەزالىرىنىڭ، بولۇپمۇ ۋاھىتجاننىڭ شېئىر ئىجادىيىتىگە مۇھىم تەسىرلەرنى كۆرسەتكەنلىكىنى تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولىدۇ.

3

ۋاھىتجان شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن خېلى بىر مەزگىل ئاپتونوم رايونلۇق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىر-لەشمىسى خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى جەمئىيىتىگە قاراشلىق «مىراس» ژۇرنىلىدا ئىشلىدى. بۇ، ۋاھىتجاننىڭ كېيىنكى ئىجادىيەت مۇساپىسى ئۈچۈن ئىنتايىن قىممەتلىك مول مەنبە بولۇپ قالدى.

بۈگۈنكى كۈندە ۋاھىتجان ئىجادىيەتتە پىشپىيىپ كەتتى. «ئاۋازلىق ئوقيا» ناملىق ھەجىم ۋە سۈپەت جەھەتتە خېلى زور سالماقلىق تۇنجى شېئىر توپلىمى نەشر قىلىنىپ تارقىتىلغاندىن كېيىن ئوقۇرمەنلەرنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا سازاۋەر بولدى، بۇ ھەقتە بىرنەچچە پارچە تەقىرىم ئېلان قىلىندى. ۋاھىتجان بۇ توپلام بىلەن ئېلىمىزدىكى نوپۇزلۇق مۇكاپاتلارنىڭ بىرى بولغان «تۇلپار» مۇكاپاتىغا سازاۋەر بولدى. ئەلۋەتتە شۇنداق بولۇشقا مۇۋاپىق ئەمەس ئىدى. بۇنىڭ ئۈچۈن ۋاھىتجان توختىماستىن ئۆزىگەندى، توختىماستىن ئۆزىدەندى، ئىجادىيەتتە توختىماستىن ئۆزىنى تاپالايدىغان بولدى. ئاز بولمىغان روھىي بەدەللەرنى تۆلىدى.

دەرۋەقە، شېئىر يېزىش خالىسى بىر جەريان. ئۇ ھەرقانداق

مەقسەت، تاما، غەرەز، ئۇرۇنۇشنى كۆتۈرمەيدۇ. ئەگەر شۇنداق تۇيغۇ، ھېسسىيات ئارىلىشىپ قالسا، يېزىپ بولۇنماي تۇرۇپلا قىممىتىنى ئاخىرلاشتۇرىدۇ. لېكىن شېئىرغا كۆرسىتىلگەن ئىززەت، شائىرغا كۆرسىتىلگەن لىلا مۇناسىۋەت شائىر ئۈچۈنمۇ، ئۇنىڭ زامانداشلىرى ئۈچۈنمۇ مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە بولىدۇ. شېئىر، ئەدەبىيات مەلۇم بىر شەخسنىڭ ئەمەس، بەلكى مىللەتنىڭ مەنئىسى بايلىقى. شېئىر مەلۇم بىر ماكان، مەلۇم بىر زاماننىڭ مەنئىسى. جەرىسى. شۇنداق ئىكەن، شېئىرغا، شائىرغا ئۆزىنىڭ قىممىتىگە يارىشا مۇناسىۋىتىمىزنى ئىزھار قىلىش ئەلۋەتتە بىزنىڭ ئەقەللىي بۇرچىمىز.

4

ئالدىمدا ۋاھىتجاننىڭ «قىرىق بىر يۈرەك» دەپ ناملانغان نۆۋەتتىكى شېئىر توپلىمىنىڭ ئارگىنالى تۇرۇپتۇ. ئالدى بىلەن بۇ شېئىرلارنى ئوقۇرمەنلەردىن بۇرۇن ئوقۇش پۇرسىتىگە سازاۋەر بولغانلىقىم ئۈچۈن سۆيۈندۈم. ئاندىن قالسا شېئىرلارنى ئوقۇپ، ۋاھىتجاننىڭ يېڭى بىر روھىيەت ئالىمى بىلەن ئەسرا بولىدۇم. توپلامدىكى شېئىرلار كۆپ جەھەتتىن مېنى تەبىئىي ھالدا ئۆزىگە جەلپ قىلدى. نەتىجىدە، دەسلەپكى قەدەمدە ھېس قىلغانلىرىمنى (بۇنداق شېئىرلارنى بىر ئەمەس، بىرنەچچە قېتىم ئوقۇغاندىلا ئاندىن ئۇنىڭ مېغىزىنى چاققىلى بولىدۇ) تۆۋەندىكى نۇقتىلارغا يىغىنچاقلاپ كۆزدۈم:

1. شائىرنىڭ بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلگەن شېئىرلىرى ئالدى بىلەن تېپا دائىرىسىنىڭ رەڭدارلىقى بىلەن دىققىتىمىزنى تارتىدۇ.

قىزىق بىر يۈرۈك

شېئىر ئىجادىيىتىدە تېما تاللاش شائىرنىڭ تەپەككۇر خاسلىقىنى، ئېستېتىك بالاغىتىنى ۋە ئەقلىي پاراستىنى نامايان قىلىدىغان مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ. گەرچە تېما شائىرنىڭ بىردىنبىر غايىسى، شېئىرنىڭ تۈپكى مۇددىئاسى بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇ ئىنچىكە نەزەر، پۇختا ئىدىيە ئۈستىگە قۇرۇلىدىغان ئامىل سۈپىتىدە زۆرۈر ئەھمىيەتكە ئىگە بولىدۇ. شۇڭا ئۇ شائىرنىڭ ئىجادىيەت ماھارىتىدىن بېشارەت بېرىدۇ. مېنىڭچە، شېئىردا تېمىنى ئىككى نۇقتىدىن شەرھلەشكە توغرا كېلىدۇ. بىرى، تاشقى تېما، بۇ شېئىرنىڭ سەرلەۋھسىنى كۆرسىتىدۇ. يەنە بىرى، ئىچكى تېما، بۇ شېئىردىكى پىكىر ياكى شائىرنىڭ غايىسىنى كۆرسىتىدۇ. تېمىدىكى بۇ خىل قاتلاملىق مۇناسىۋەت شېئىرنىڭ ھاياتىي كۈچىنى نامايان قىلىدۇ. ۋاھتىجان شېئىرلىرىدا بۇ نۇقتىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن. شائىر بىزنى ئۆزىگە خاس تېمىلار بىلەن گاھى قەدىمكى ئەپسانە، رىۋايەتلەر دۇنياسىغا باشلىسا، گاھىدا كەلگۈسىنىڭ گۈزەل ئارزۇ - ئارمانلىرىغا دالالەت قىلىدۇ. گاھىدا تەبىئەتنىڭ ئۇنتۇلماس مۆجىزىلىرى بىلەن ئاۋۇندۇرسا، گاھىدا ھاياتنىڭ ئاچچىق - چۈچۈك دەقىقىلىرى بىلەن يۈزلەشتۈرىدۇ. بۇنداق كۆپ مەنبەلىك ئىجادىيەت تىندۇرمىلىرى ۋاھتىجاننىڭ مول روھىيەت جۇغلانمىسى، ئىنچىكە تەپەككۇر خاسلىقى ۋە تەبىئىي ئىلھام، قايناق ھېسسىياتىنىڭ جەۋھىرى سۈپىتىدە ئايانلىشىدۇ.

2. شېئىر يۈرەكتىن ئوقچۇپ چىقىدۇ، ھېسسىيات بىلەن قاناتلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن يۈرەكتىمۇ، ھېسسىياتتىمۇ قىلچىلىك ساخاتىلىققا ئورۇن قالدۇرۇلمايدۇ. سەمىمىي ھېسسىيات بىلەن ئەمەس، زورۇقۇش بىلەن توقۇلغان شېئىر بەربىر ئوقۇلمايدۇ. شېئىردا قانچىلىك مۇھىم پىكىرنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇلۇشىدىن قەتئىينەزەر

ھېسسىياتقا ساختىلىق ئارىلاشسا، ئۇ ئەلنىڭ نەزىرىدىن قالدۇ. شېئىر يۈرەكتە يېتىلىپ، ھېسسىيات ئارقىلىق شائىرغا يېزىش ئەمىر قىلىنىدۇ. شائىرنىڭ يازماي ئامالى يوق. بۇ تەبىئىي، سەمىمىي جەريان. بۇنىڭغا ئەمەل قىلالىغان شائىر ئاخىرقى ھېسابتا ئۆزىنى خارلاپ قويدۇ. ۋاھىتجاننىڭ بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلگەن كۆپ ساندىكى شېئىرلىرىدا ھېسسىياتنىڭ چىنلىقى ئېنىق گەۋدىلىنىپ تۇرىدۇ. مىسرا بىلەن مىسرا، كۇپلېت بىلەن كۇپلېتلار ئارىسىدە دىكى ئۆتۈشمىلەردە ھېسسىيات يامغۇردەك تامچىلاپ ئەمەس، بەلكى سۈزۈك ئېقىندەك شىلدىرلاپ ئېقىپ تەبىئىي بىر پۈتۈندە. لۈكنى ھاسىل قىلدۇ. نەتىجىدە، ئوقۇرمەننى ئاسانلا ئۆزىگە رام قىلىۋالىدۇ.

3. تىل شېئىرنىڭ جېنى. شائىرنىڭ ئىپادىلەش ئىقتىدارى ئۇنىڭ تىل بايلىقى تەرىپىدىن ئۆلچىنىدۇ. ۋاھىتجان بىر مەزگىل خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى بىلەن شۇغۇللانغانلىقى ۋە داۋاملىق ئىزدىنىش، ئوقۇشنى قولدىن بەرمىگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇنىڭ شېئىرىي تىلى ئويناقتا، ساددا ۋە جازىبىلىككە ئىگە. ئۇ شېئىرلىرىدا سۆز-لەرنىڭ مەنە مۇناسىۋەتلىرىدە يېڭىدىن - يېڭى ھالقىلارنى شەكىللەندۈرۈپ، ئوقۇرمەننى ئويلاپ يەتمىگەن ئېستېتىك بوش-لۇقلارغا ئۈندەيدۇ. ئۇنتۇلغان ئۇقۇملارنى، خەلق ئارىسىدىكى خىلۋەت سۆز - ئىبارىلەرنى قېزىپ، شېئىرىي تىل مۇنبىرىگە ئېلىپ چىقىپ، يارقىن شېئىرىي ئوبراز، سىمۋول ۋە بەدىئىي مۇھىت يارىتىش ئۈچۈن تىرىشىدۇ. بۇ ۋاھىتجاننىڭ شېئىر ئىجادىيىتىدىكى مۇھىم بىر ئۆزگىچىلىكى ھېسابلىنىدۇ. بىر قىسىم شېئىرلاردا بەزى سۆز ۋە مىسرالار ئۇدا تەكرار قوللىنىلغان بولسىمۇ، ئوقۇرمەننى زىمىرىكتۈرۈش ئۇيىقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە ئىنتايىن يېقىملىق شېئىر.

رەي مۇھىتقا جەلپ قىلدۇ.

4. ھەربىر شېئىرنىڭ ئۆزىگە خاس قۇرۇلمىسى بولىدۇ. ئۇ، پىكىر، ھېسسىيات ۋە ماھارەت تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ. شېئىردىكى قۇرۇلمىنى ئىككى تۈرگە بۆلۈش مۇمكىن. بىرى، شېئىرنىڭ روھىنى تەشكىل قىلىدىغان، ئېستېتىك غايىگە سىڭىپ كەتكەن ئىچكى قۇرۇلما؛ يەنە بىرى، شائىرنىڭ بەدىئىي دىنى تەرىپىدىن بەلگىلەنىدىغان تاشقى قۇرۇلما. شېئىرنىڭ قۇرۇلمىسى كۆپ ھاللاردا شېئىرنىڭ تەقدىرىگە تون پىچىدۇ. يەنى شائىر ئۆزى ئوتتۇرىغا تاشلىماقچى بولغان پىكىرنى بايان قىلىش ئۈچۈن ھېسسىيات، تىل، ئوبراز، كەيپىيات، رىتم قاتارلىق ئامىللارنى تەشكىللەيدۇ. مەيلى ئۇزۇن ياكى قىسقا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر بىر شېئىرنىڭ ئايرىدە بولۇشى ئەنە شۇنداق مۇرەككەپ باسقۇچلارنى ئەڭ يۈكسەك پەللىدە ماسلاشتۇرۇشتىن دېرەك بېرىدۇ. بۇ شېئىردا ماھارەت دەپ ئاتىلىدۇ. ۋاھىتجان كۆپ قىسىم شېئىرلىرىدا پىكىرنى تاللاش، تاۋلاش، ئۇنىڭ رىتىمىغا، ئىزچىللىقىغا ئەھمىيەت بېرىش، ھېسسىياتنى سۆز ۋە مىسرالار ئارا تەقسىملەش، كۆپلىتىلەر ئارا ھەم مەنى تىنچلىق، ھەم ئېستېتىكىلىق مۇناسىۋەتنى ساقلاش، ئىمكانقەدەر ئوقۇرمەننى قىزغىن، سەمىمىي، يارقىن شېئىرىي كەيپىياتتىن بەھرىمەن قىلىش ئىمكانىيىتىنى ياراتقان. ئۇنىڭ شېئىرلىرىدا ھېسسىيات قوغلىشىپ پىكىردىن چەتلىپ كېتىش، ئىستىلىستىكىلىق ۋاسىتىلەرگە زورۇقۇپ، مەنىلىق رىتىمغا سەل قاراش، سۈنئىي ھالدا دەبدەۋىلىك سۆز - ئىبارىلەرگە ئۇرۇنۇشتەك ئىللەتلەر ئۇچرىمايدۇ.

شېئىرنىڭ تاشقى قۇرۇلمىسىنى بەلگىلەيدىغان رىتم، تۇراق، ۋەزىن، قاپىيە قاتارلىق ئامىللار ۋاھىتجاننىڭ شېئىرلىرىدا روشەن

جازىلىكنى شەكىللەندۈرگەن. بولۇپمۇ رىتىم بىلەن قاپىيە كۈچلۈك گارمونىيەلىك ھالەتنى شەكىللەندۈرگەن. ئۇنىڭ بۇرۇنقى بىر تۈركۈم شېئىرلىرىنىڭ چىرايلىق ئاھاڭلارغا سېلىنىپ ناخشا قىلىپ ئېيتىلىشى ۋە كىشىلەرنىڭ ياخشى كۆرۈشىگە سازاۋەر بولۇشىمۇ دەل مۇشۇ ئامىللار بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. بۇ توپلامدىمۇ ناخشا قىلىپ ئېيتىشقا باب كېلىدىغان شېئىرلار ئاز ئەمەس.

5. ۋاھىتجاننىڭ بۇرۇنقى شېئىرلىرى كۆپرەك بارماق ۋەزىنىدە، ئالماش قاپىيە شەكلىدە يېزىلغانىدى. بۇ توپلامدا بولسا ئۇنىڭ شەكىل جەھەتتىمۇ دادىللىق بىلەن ئۆزىنى يېڭىلاشقا ئىنتىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈۋېلىش مۇمكىن. مەسىلەن، بۇ توپلامدا ۋەزىن جەھەتتە بارماق ۋەزىندىكى شېئىرلارمۇ، ئارۇز ۋەزىندىكى شېئىرلارمۇ، ئەركىن شېئىرلارمۇ بار. شەكىل جەھەتتە مەسنەۋى شەكلىدىكى، مۇخەممەس شەكلىدىكى، مۇسەددەس شەكلىدىكى، دىيالوگ شەكلىدىكى، ھەتتا ۋاھىتجاننىڭ ئۆزىگىلا خاس سىناقلارنىڭ مەھسۇلى بولغان ئۆزگىچە شەكلىدىكى شېئىرلارمۇ بار. شۇڭا ۋاھىتجاننىڭ بۇ توپلىمىنى رەڭگارەڭ گۈللەر ئېچىلغان بىر باغقا ئوخشىتىش مۇمكىن. شەكىل جەھەتتىكى بۇنداق ئىزدىنىشلەر، نوقۇل شەكىل بىلەنلا چەكلىنىپ قالماستىن، بەلكى مەزمۇن، ئىپادىلەش ئۇسۇلى جەھەتتىكى ئىزدىنىشلەر بىلەنمۇ باغلىنىپ كەتكەن. بۇنى ۋاھىتجاننىڭ نۆۋەتتىكى شېئىرلىرىدىكى دادىل بىر يېڭىلىق دەپ ھېسابلاش مۇمكىن.

ۋاھىتجاننىڭ بۇ توپلامدىن ھېس قىلغانلىرىم يۇقىرىقى نۇقتىلار بىلەنلا چەكلىنىپ قالمايدۇ، ئەلۋەتتە. ئەمما مەقسەت بۇ توپلام ھەققىدىكى مەخسۇس تەھلىل بولمىغىنى ئۈچۈن گەپنى سوزماسلىقنى زۆرۈر تاپتىم. شۇڭا يۇقىرىدا تىلغا ئالغان بايقاشلار.

رىمغا كونكرېت دەلىل - مىساللارمۇ كەلتۈرۈلمىدى. ئىشىنىمەنكى، سەگەك ئوقۇرمەنلىرىمىز توپلامدىكى شېئىرلارنى ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن ئېيتقانلىرىمىزنىڭ ئاساسىدىن ئەمەسلىكىنى شېئىرلارنىڭ ئۆزىدىن بىۋاسىتە ھېس قىلىپ يېتەلەيدۇ.

5

«بىز ھەربىر شېئىرنىڭ كەينىدە ئۇنىڭ ئىگىسىنى كۆرىمىز، ئۇنىڭ مەنۋى ئالىمىنى تەسەۋۋۇر قىلىمىز. ئاشۇ شېئىرنىڭ كەينىدە تۇرغان ئادەم ئۆزىنىڭ سەمىيىتى بىلەن، ھالالىقى بىلەن بىزنى ئۆز تۇيغۇلىرىنىڭ چىنلىقىغا ئىشەندۈرمىكى كېرەك. شېئىر ھەمىشە شائىرنىڭ قىسمىتىدۇر. ئەگەر شائىر ئۆزىگە، ئۆزىنىڭ ۋە ئۆز ئەۋلادىنىڭ قىسمىتىگە يارىشىدىغان گەپنى ئېيتىمسا، كىشىلەر ئۇنىڭغا ئىشەنمەيدۇ» دەپ يازىدۇ ئۆزبېكىستانلىق شائىر ئەركىن ۋاھىدوف. دەرۋەقە، بىز بۇ توپلامدىكى ھەربىر شېئىردىن ۋاھىتجاننى ئىزدەيمىز، ئۇنىڭ شائىرانە ئىدراك، غايە ۋە ئېستېتىكىلىك دۇنياسىنى قىدىرىمىز. تەقدىرىنى، قىسمىتىنى ئىزلايمىز. ئۇنىڭ بىزگە — زامانداشلىرىغا ئېيتىدىغان گەپلىرىنىڭ سەمىيىتى، ھالال بولۇشىنى، بىزنىڭ ئارزۇ - ئىستەكلىرىمىزگە، تەشۋىشى، ئىزتىراپلىرىمىزغا جور بولۇشىنى ئۈمىد قىلىمىز. شۇنداقلا ئۇنىڭ سۆزلىرى بىزنىڭ سۆزىمىزگە ئايلىنىدۇ، ئاۋامنىڭ سۆزىگە ئايلىنىدۇ. شېئىر يېزىشتىن ئىبارەت ئازابلىق ئۇرۇنۇشنىڭ مەقسىتى شۇ ئەمەسمۇ؟ شائىر بولۇشنىڭ شەرىپى شۇ ئەمەسمۇ؟

بۈگۈن ۋاھىتجان بىزنى ئۆزىنىڭ دىل خانىسىغا باشلاپ تۇرۇپتۇ. مەلۇم دېلىغۇللۇق، ئېسەنگەرەش، شۇنداقلا ھاياجان تۇيدۇ.

غۇلىرى گىرەلىشىپ كەتكەن بۇ سۆھبەتتە شائىر بىر ئەمەس، بەلكى «قىرىق بىر يۈرەك» بىلەن سىزدىن سۆزلىشىشقا تەييار تۇرۇپتۇ. ئۆزىنىڭ بىر ئەمەس، قىرىق بىر دۇنياسىنى ئىستىقبالىمىزغا مۇھىيا قىلىپتۇ. «قىرىق بىر يۈرەك» شائىرنىڭ ۋىجدانى، ئەقىلى، دىنى، ئىخلاسى سۈپىتىدە پىچىرلاپ تۇرۇپتۇ. ئۇنى ئاڭلاش، ئاڭقىرىش ۋە ئۇنىڭدىن بەھرىمەن بولۇش ئۈچۈنمۇ مەلۇم دەرىجىدە سەزگۈرلۈك، دىننىڭ بولۇشى لازىملىقىنى ئەستىن چىقارماسلىق كېرەك.

6

بۇ يىل شائىرىمىز ۋاھىتجان ئوسمان 50 ياشقا كىردى. قولىمىزدىكى بۇ توپلام بەلكىم شائىرنىڭ 50 ياشلىق قىران پەسلىدە بىزگە سۇنغان ئەڭ ئەھمىيەتلىك سوۋغىسىدۇر. بىز بۇ قىممەتلىك سوۋغىنى تولۇق مەنۇنىيەت بىلەن قوبۇل قىلىمىز. شائىرنىڭ تېنى سالامەت، قەلىمى بەرىكەتلىك بولغاچ. ئۇنىڭ 60 ياشلىق، 80 ياشلىق ھەتتا 100 ياشلىق سوۋغىلىرىنى كۆرۈشكە نېسىپ قىلغاچ!

2013 - يىلى 5 - ئاينىڭ 4 - كۈنى، كېچە

مۇندەرىجە

- 1 ئۆز لۈك ناۋاسى
- 3 ئەي ئاسمان
- 4 جىگدە يىلىمى
- 6 سېنى مەندىن سورىغانلارغا
- 7 تاش بوران
- 9 مۇھەببەت دەردى
- 10 بۇ جاھان
- 11 كۆز ۋە ياش
- 13 سەنسزلىك ۋە مەنسزلىك
- 15 مۇزداۋان
- 18 قىيىنغىن
- 20 بەردىك
- 21 جەبىر تولغان پىيالەمدە
- 23 يۈرەك مىڭ كۆزدە يىغلايدۇ
- 25 ساڭا ئېيتقان يۈرەك سۆزۈمنى
- 26 شامالنىڭ ھەيكىلى
- 28 تۆت پەسل قوشقى
- 31 قىرىق بىر يۈرەك
- 33 تەكلىماكاندا
- 34 پەرياد
- 36 دەردلىرىڭگە قونۇۋالغۇم بار

- 37 سېنى دېدىم
- 39 بۇلۇتلار
- 41 سەن يوق يەردە
- 42 ئاداشتىم
- 43 ئۇلار كۆزىدە ئۇلارغا باقساق
- 45 يول
- 48 ئاي ئاسماننىڭ يۈرىكى بولسا
- 49 ماڭا يېقىن ئۇۋا سالغىن، قوش
- 50 تۇنجى قار
- 52 سەۋر
- 54 مېنىڭ دالامدا
- 55 كېيىنەك نىداسى
- 57 بىلەيلى
- 58 مەجنۇن ۋە مەلئۇن
- 59 ۋەسىل
- 60 قىزىلگۈلۈم
- 61 چۈشلەر مېنى تولا ئازدۇرۇپ
- 63 يىراق ۋە يېقىن
- 65 نان
- 66 سەن مۆكۈندۈك قايسى پىنھانغا
- 68 ئۆگىنەلمىدىم
- 70 بەردىشىم
- 72 بىز
- 73 نەپرەت دەرىخى
- 74 يىگىتلىك شەرىھى

76	ئىستەك
78	يۈرىكىم
80	ئادەملەر
82	ئاگاھلاندۇرۇش
85	تولۇن ئاي
86	بالىلىقنى تاشلىغىن دەيسەن
88	مۇمكىن
89	دەرەخكە ئويۇلغان ئىسمىمىز
91	قارغاش
93	بۇ دۇنيا
94	ئاتامنىڭ شەجەرىسى
96	ئەتىراپىم
97	يىغلاپ تۇرۇپ سېنى سۆيگەندە
98	سۆيۈملۈك ئالداش
101	ئۇيقۇمنى
103	كېچىنىڭ سۈرىتى
105	ھەسرەتنىڭ تىلى
107	قىزلار
108	بۇ كېچە
109	بەختلىك دەرەخ
111	تىنچلىقتىكى سادا
113	ساھىبجامال
115	يىغلاڭغۇ تاغ
119	مەنغۇ
121	يالغۇز ئايال

- 123 گۆھەرچى بېلىق
- 124 پىراق
- 126 قان يىغلايسەن ماڭا تەلمۈرۈپ
- 127 دىيالوگ
- 128 سۈرەتتىكى ئورخۇن دەرياسى
- 130 چۆلىپراق
- 131 كىتاب يايىمىسى
- 134 كېيىنەك دالاڭغا مېنى ئېلىپ كەت
- 136 قايماق بازىرى
- 138 تۇن يېرىم بولدى
- 139 ئىپارخان كېچىسى
- 141 تەنھا ئانا
- 143 مەن شېئىر يېزىۋاتقاندا
- 145 زەيتۇنگۈل
- 146 چۈش
- 148 سېنى ئاسراپ سۆيىمەكچى بولدۇم
- 150 يەتتىنچى ئاسمان
- 152 توپا يېغىلىقى
- 153 ۋىجدان ھەيكىلى
- 155 بىر كۆرۈپ كۆيۈش
- 156 ئەي ئىنسانلار
- 159 ئادەملىكىمدە قوي
- 161 بىلمەس
- 162 سېنىڭ ئاسمىنىڭ
- 163 بوم باياۋان

- 164 بادام چېچىكى
- 166 بىر مۇ ئانا يوق بالا باقمىغان
- 168 ئۆزۈمدىكى رەقىبلەر
- 170 تېغىر قاش
- 172 سۈكۈتتىكى قۇم بار خانلىرى
- 175 كۆزلىرىمدە كۆيگەن گۈلسۇرۇخ
- 176 ئوت
- 177 بۇ كۆزلەر
- 179 مېنى سۆيگەن چۈگەدەك لېۋىڭگە
- 180 چۈشنىش
- 182 بۇغا
- 184 باغراش كۆلى
- 185 ئوسما
- 186 غېرىب كېمە
- 187 باھانە
- 189 ئالتۇن ئۈزۈك
- 192 ئوت پەسلى
- 193 جاڭگالدىكى غۇر - غۇر شامالار
- 195 سېنىڭ دەردىڭ
- 196 قەشقەر
- 197 نېسىپ بولسۇن
- 200 شامال ۋە شائىر
- 202 ئۇيغۇر قىزىغا
- 204 تۈنگە ئوخشاش قارا چاچ ئايىم
- 206 شام
- 207 ئاسماننى كۆزۈم يوقاتتى

- 208 ئۆرتىنەر
- 210 ئەكس سادا
- 212 جاھاندىكى ئەڭ
- 214 ئېقىۋاتقان ئوت
- 216 يامغۇر تىلەش
- 219 خىيال
- 222 سېلىشتۇرما
- 224 ئوت ئىچىدە
- 226 سەن بىلىمىڭ
- 227 قايتىش
- 228 قىينالدىم
- 229 ئوتقا يېغىۋاتقان قار
- 231 شەپە
- 232 يالغۇر ئىكەنمەن
- 233 مەن ئانامنىڭ كۆزىدە
- 235 مېنى كۆرگەندەك
- 237 بەختىيارلىق
- 240 ئاسمان سەندە بىر ئاسمان بولسا
- 241 چوغ تەم
- 243 يۈرەك تىۋىشى
- 244 ئۆزۈمدىن ئۆزۈمگە
- 246 كەپتەرۋاز
- 247 تۈن لېرىكىسى
- 249 كۆيۈپ تۇرغان دەرەخ
- 251 قۇياشنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدە
- 252 گۈللەر

- 254 نىسپىيلىك
- 255 ئەگەر سۇدەك ياشاي دېسەڭ
- 257 ئۇ بىر خەنجەر
- 258 گۈزەل خىيال
- 260 يارۇ
- 262 ھەسرەت
- 263 كۆز ياش تىلى
- 264 كەچۈرۈم سوراش
- 266 يىغلاشقا
- 267 ئەي كۆڭۈل
- 268 سۇغا ئايلا نسام
- 270 كۈتۈش
- 271 خوراز
- 272 ئىككى ئالەم ئوتتۇرىسىدا
- 273 جۇدالىق
- 274 خاتىرە
- 275 سەن بىلمەسەڭ
- 276 ھايات سەپىرى
- 278 يىغلاشنى ئۆگەنىش
- 279 كۆرۈشكۈمنى كەلتۈرۈپ
- 282 ئاتامنىڭ دەپنە مۇراسىمى
- 285 رەسىم - مۇزىكا، شېئىر
- 286 ئىزدەش
- 287 غېرىب
- 288 يوقلۇق ۋە بارلىق
- 289 مەندىن سىزگە قالغان خاتىرە

- 290 قوغلىشىش
- 291 ساڭا يازغان سالام خېتىمگە
- 292 سېنى ئەسلىسەم
- 293 ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ
- 295 بۈگۈن ۋە ئەتە
- 296 سېلىشتۇرما
- 297 ئوتنىڭ كۆزى
- 298 بىلىپ قوي
- 300 سېنىڭ قەلبىڭ
- 301 قىزىدى يۈرەكنىڭ قۇلىقى
- 302 يۇلۇپ بەرگىن بىرتال چېچىڭنى
- 303 تەشۋىشلىرىم
- 305 تەڭپۇڭلۇقنى ساقلاش
- 307 كۈتكىن
- 310 قۇش بىلەن سۆھبەت
- 312 يەنە تەنھالىق
- 313 مۇناجات
- 315 روھ شامىلى
- 316 مەن - مەنمۇ
- 317 ۋاي - ۋاي
- 319 سەنسىز
- 320 دەيمەن
- 321 گۈلدەستە
- 323 يىغلاۋاتقان ئالما دەرىخى

ئۆزۈڭ ناۋاسى

كۆزۈڭگە تىك قاراپ تۇرغانلار،
كۈتمەكتە پەيت مېنى يالماشقا.
ئىز تىراپىسىز تۇرىمەن ئوخشاپ،
ئىچىڭگە ئوت تۇتاشقان تاشقا.

يۈرىكىمدە تىرىلگەن بوران،
لەپىلدەتەر نەپرەت تۇغىنى.
تومۇرۇمدا لاۋۇلدىغان ئوت،
ئۆز باغرىغا باسار چوغىنى.

سەۋر سوۋۇپ مۇز قاتقان قاچا،
كۈن - تۈنىدە چۈشەيدۇ ئەگىز.
ئۆز ھالىغا ئۆزۈم يەتمەسم،
باھار ماڭا قارىماس ھەرگىز.

سەدىقىدىن كەلگەن سۆيگۈنى،
جەزمەن يەكلەپ قويدۇ قەلبىم.
شۇ سەۋەبتىن بارچە مەيلىمنى،
يېتىر قىماي ئۆزۈڭگە بەردىم.

ئەي ئاسمان

ئورۇن بەر ئەي ئاسمان، ماڭا ئورۇن بەر،
سەھەردە كۆڭلۈمنى يۇغلى چىقتىم.
بۇلۇتلار قاچمىغن كۆز ياشلىرىمدىن،
پاكلىنىش روھىدا يىغلاپ تېلىقتىم.

قۇياشنىڭ يولىدا يوققۇ بىر بەلگە،
ماڭماقچى بولغانتىم ئازماي بۇ مەرتە.
يۈرەيمۇ ئەگىشىپ يۇلتۇز ئىزىغا؟
سېنىڭدە يوق ئىكەن كۇمپاسى، خەرىتە؟

قەلبىمگە يامرىغان كورلۇق كېسىلى،
قىيىندى جېنىمنى مىڭ يىلدىن بىرى.
ئۆمىدلەر تەقدىرگە تەتۈر قارىدى،
روھىمغا لوك سالىدى تۈنلەرنىڭ سېھرى.

ئۆلۈمتۈك كۆرۈنسەم تاشلىۋەت مېنى،
ئەي ئاسمان، مەن يەرنى قۇچاي ئۆلۈمدە.
قانلىرىم مائەمنىڭ كۈيىنى يايىسۇن،
زۈلمەتتە ئېچىلغان قارا گۈلۈمدە.

جىگدە يېلىمى

بېشىمنى چىقارسام چۈش دەرياسىدىن،
تۇرۇپتۇ تاڭ سەھەر كۆزۈمگە قاراپ.
تاملارغا يامشىپ ئۇخلىغان كېچە،
كېتىپتۇ باشقا بىر ئاسمانغا تاراپ.

ئالتۇندەك گۈللىگەن جىگدە چېچىكى،
تاشقىنلار ياساپتۇ نەپەسلىرىدە.
پەرىشتە ئۆيىدەك كۈمۈش ياپراقلار،
شامالنى رام قىپتۇ ھەۋەسلىرىدە.

شاخلاردىن تەپچىگەن ناۋات رەڭ يېلىم،
قاينىغان ھىجرانمۇ كۈتۈش كۆزىدە؟
قىزلارنى چىللىغان ئۇنى ئوت پۇراق،
چاچلارغا لەۋ ياقسام دەمدۇ سۆزىدە؟

جىگدىگە ياندىشىپ ئۆسكەن تېرەكتە،
تۇمۇچۇق تۇخۇمى يېرىلسا چاك - چاك،
بۇ كۈتۈش پەسلىنىڭ يالقۇن كۆكسىدە،
يۇيۇلۇپ چىقىدۇ ھەممە بولۇپ پاك.

ئەنجان تام ئۈستىگە يېيىلغان كۆڭۈل،
بىر يۇلتۇز ئىزدەيدۇ بولۇپ شالدىر شاپ.
ئەگەردە شۇ يۇلتۇز مەن بولۇپ قالسام،
ئۇچاتتى قەلبىمدىن نۇر قانات ئاپتاپ.

قىزىق مىڭ سىر ياتقان قىزىق تال چاچقا،
ئەگەشسە مەن بىلەن توپىلىق يوللار.
لەرزىگە كېلەتتى مېنىڭ ۋۇجۇدۇم،
جەننەتكە كىرگەندەك بولۇپ ئۇدۇللا.

2004 - يىلى 5 - ئاينىڭ 8 - كۈنى

سېنى مەندىن سورىغانلارغا

سېنى مەندىن سورىغانلارغا،
سۆزلەپ بەردىم ئۇزۇن ھېكايە.
ھېكايىنىڭ باش - ئاخىرىغا،
قارا بۇلۇت تاشلىدى سايە.

سېنى مەندىن سورىغانلارغا،
تاقىر تاغنى قويدۇم كۆرىستىپ.
ئولتۇرىمەن ئېغىر خيالدا،
بېشىمغا تاغ قونۇشنى كۈتۈپ.

سېنى مەندىن سورىغانلارغا،
مېنى مەندىن سوراڭلار دېدىم.
جاۋابلارغا ئىنتىلىپ تۇرغان،
مەن ئەسلىدە كۆپ سوئال ئىدىم.

2000 - يىلى 5 - ئاينىڭ 10 - كۈنى

تاش بوران

تاش بورانغا تۇتتۇم يۈرەكنى،
جىنايىتى چەكسىز رەزىللىك.
يېشىم تارام - تارام ئاقسىمۇ،
بەرمىدىم ھېچ ئاغا كېپىللىك.

ئەسلى قاندىن پۈتۈلگەن تۇرۇپ،
خۇمار بولدى قانلار تۆكۈشكە.
دەۋەت قىلدى مېنى ئۇزۇكسىز،
قان دەرياسى ئىچىرە چۆكۈشكە.

خىسلىتىمنىڭ پېيىنى كېسىپ،
ۋىجدانىمنى سېتىپ تۈگەتتى.
سۆيگۈ تۇغۇپ بەرگەن تۇيغۇمنى،
ئىپلاسلققا تامام ئۆگەتتى.

كۆزلىرىمگە دۆۋىلەپ مۇزتاغ،
بەربات قىلدى باھار شەۋقىنى.
زەھەر بۇلاق ئېچىپ تىلىمدىن،
يوق قىلدى ئىت - ئىنسان پەرقىنى.

تاش بورانغا تۇتتۇم يۈرەكنى،
ھېساب بەردى كۈچلۈك نەپرەتكە.
بۇ دۇنيادا ھېچقانداق يۈرەك،
مېنىڭكىدەك قالمىسۇن دەردكە.

2000 - يىلى 5 - ئاينىڭ 18 - كۈنى

مۇھەببەت دەردى

شامال يۈدۈپ ئۆتەلمەس،
دەريا ئېلىپ كېتەلمەس،
يامغۇر يۇيۇپ سۈرتەلمەس،
مۇھەببەتنىڭ دەردىنى.

سۆزلەپ قايىناپ - تاشقىلى،
ھەممىگە تەڭ چاقىقلى،
بولماس تاشلاپ چاقىقلى،
مۇھەببەتنىڭ دەردىنى.

بولۇپ دەردلىك بوز تورغاي،
مۇڭ تۆكۈشۈپ توختىماي،
تەڭ تارتىدۇ شاھ - گاداي،
مۇھەببەتنىڭ دەردىنى.

مۇھەببەتسىز نشان يوق،
مۇھەببەتسىز ۋىجدان يوق،
تارتمايدىغان ئىنسان يوق،
مۇھەببەتنىڭ دەردىنى.

بۇ جاھان

بۇ جاھان ئىنسان ئۈچۈن،
تۆت كۈن ئىكەنغۇ ئەسلىدە.
نېمە كۆپ قايغۇ - ئەلەملەر،
ئادەم - ھاۋانىڭ نەسلىدە.

بىرىدىن گەپ سورىسام،
ئاسماننى ئالماق ئىلكىگە.
بىرىدىن دەرد ئاڭلىسام،
يىغلايدۇ يۇلتۇز ۋەسلىدە.

بولمىدى بىر دەم تىنچ،
دۇنيا تالاشنىڭ قەستىدە.
قانلىرى دەريادا ئاقتى،
غۇۋغايى ئالەم دەستىدە.

بىلىمدىم ئەۋلادلىرىم؟
بۇ ھالىنى قىلغايىمۇ تامام.
كۆكسىگە گۈللەر تاقاپ،
ئالتۇن باھار گۈل پەسلىدە.

كۆز ۋە ياش

ياش، كۆزۈمنىڭ تەكتىدىن،
ئوقچۇپ - ئوقچۇپ چىقتىڭمۇ؟
ھەسرەتنىڭ ئەۋجىنى،
يىغلاپ - يىغلاپ ئۇقتۇڭمۇ؟

كەرىك بىلەن خوشلىشىپ،
باقتىڭ قايسى مەنزىلگە؟
ئېقىپ نەگە بارىسەن،
دەريا ياساپ مەڭزىمگە؟

سېنى نېچۈن تۈسىدى،
بەردىشىمنىڭ تۇغانى؟
يا تاشتمۇ ياش بولۇپ،
يۈرىكىمنىڭ پىغانى؟

زارىقىسمۇ كۆزلىرىم،
ئەمدى قايتىپ كەلمەيسەن.
تامغان يەرنى كۆيدۈرۈپ،
ھەرگىز ئارام بەرمەيسەن.

ساڭا سىغقان قىسمەتنىڭ،

ھەر بىرى مىڭ ئەپسانە.

يېرىلىڭ تاغ باغرىدا،

پەيدا قىلغان دۇردانە.

ياش، كۆزۈمدىن ئايرىلىپ،

نەدە توپان ئاتارسەن؟

مېنىڭكىدەك چىداملىق

كۆزنى كىمدىن تاپارسەن؟!

2000 - يىلى 6 - ئاينىڭ 16 - كۈنى

سەنسزلىك ۋە مەنسزلىك

سەنسزلىكنىڭ دەردىنى تارتتىم،
سېنىڭمۇ ھەم كۈنلىرىڭ مۈشكۈل.
ئارىمىزدا يىغلاپ تۇرغىنى،
تەكەن تەنلىك ياۋا ئەتىرگۈل.

دىل خاھىشى تەڭدى جېنىمغا،
پارچىلاندىم ئىككى ئارالغا.
جاۋابىنى ئۆزۈملا بەردىم،
سېنى ساقلاپ تۇرغان سوئالغا.

سېنىڭ ئۇزاق قېيىداشلىرىڭ،
تۇرامدۇ جىم ھېچنېمە دېمەي.
بىز بولمايلى قاقشال ئوتۇندەك،
بۇ باھاردا يەنە يېشىنمەي.

سۈكۈتۈمدە ئىشلىغان سادا،
يۈرىكىمگە سالىدى تالاي دەز.
باشتىن يازاي ئىزھارلىرىمنى،
قەلبىڭ بولسۇن سامان رەڭ قەغەز.

سەنسىزلىك ھەم مەنسىزلىك بىزگە،
كېرەك ئەمەس تەن سۇۋۇماستا.
ئاچقىن قىيا دىل دېرىزەڭنى،
سرغىپ - سرغىپ مەن كىرەي ئاستا.

2000 - يىلى 8 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

مۇزداۋۇل

پەسىل قۇشنىڭ يېپى تارتىشتى،
باھار ئېلىپ سەندىن ئۆتكۈچە.
مۇز دەۋرىدە ئۇخلاۋاتامسەن،
نېمىدېگەن سۈرلۈك بۇ كېچە؟

سىڭىپ كېتەر قارنىڭ كۆكسىگە،
نەپەسلىرىڭ تۇغقان شۇرغان.
ئاسمىنىڭدا لەيلىگەن تۈتەك،
بەلكى ساڭا تەلۈرگەن ھىجران.

ئاتلىرىنى ھەيدىگەنلەرنىڭ،
تالاي ئىكەن سەندە قىسمىتى.
مۇزغا ئېقىپ قانقان كەچمىشنىڭ،
كىملىرى ئۈچۈن بولۇر قىممىتى؟

ئاي كۆز يۇمۇپ ئۆتمىگەن بولغاي،
سېنى بەزلەپ ياتقان كېچىدىن؟
بايقىۋالدىم ساڭا كۆز تىككەن،
يۇلتۇزلارنى يۇلتۇز ئىچىدىن.

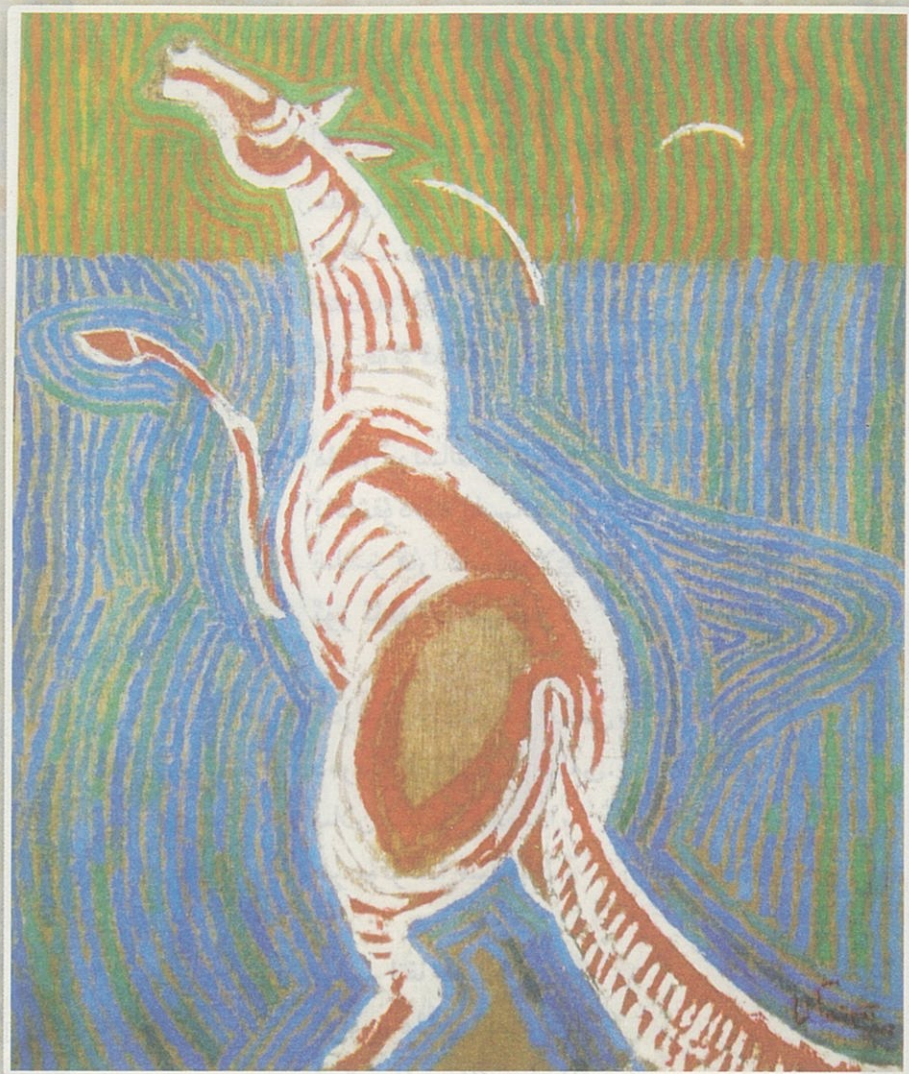

بىزگە يازغان سالام خېتىڭمۇ،
ئويناپ ئاققان مۇز ئارت دەرياسى؟
چۈشلىرىڭنى بۇزماقچى ئەسلى،
رەڭلىرىدە گۈلنىڭ غوۋغاسى.

كۆيەر چوقۇم باغرىڭ چاراسلاپ،
تۇتقان چاغدا باھار تولغىقى.
ئاتىلار سەن پەقەت شۇندىلا،
بۇ دۇنيانىڭ بولۇپ ئويغىقى.

2001 - يىلى 11 - ئاينىڭ 29 - كۈنى

مەشھۇر شەيخ ۋە ھەيۋەت

قىيىنغىن

مەيلى كۈندۈز، مەيلى كەچ،
ئوڭ - سولۇڭدا قىيىنغىن.
خەنجەر ئۇرۇپ يۈرەككە،
ئۆز قولۇڭدا قىيىنغىن.

مۇنار بولساڭ ئەگەردە،
تاقاشقۇدەك ئاسمانغا.
تىلىسىز قارا تاش بولاي،
ئۆز ئۇلۇڭدا قىيىنغىن.

دەردىڭ چىقسا مەن بىلەن،
دەردىم چىقار سەن بىلەن.
يىلان تىللىق قامچىدا،
بىر بۇلۇڭدا قىيىنغىن.

پۇلسىراتقا ھەيدىگىن،
كۈلۈپ ماڭاي مەردانە.
ئوت بىلەن تەڭ تولغىناي،
ئۆز يولۇڭدا قىيىنغىن.

بۇ دۇنيانىڭ قىسمى،

ياغسۇن قارا يامغۇردەك.

دەرد - ھەسرەتكە لىق تولغان،

بىر تۇلۇمدا قىيىنغىن.

2002 - يىلى 4 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

بەردىڭ

رىزىقىنى سەن يېرىم بەردىڭ،
ئەلەم - دەردنى پۈتۈن بەردىڭ.
قىلىپ چوغدان ۋۇجۇدۇمنى،
نەپەسلەرگە تۈتۈن بەردىڭ.

كۆزۈم گۈلشەنگە ئايلاندى،
زېمىستاندا چېچەك يىغلاپ.
قۇياشنى زارقىپ كۈتسەم،
سەھەر ئورنىغا تۈن بەردىڭ.

يارالغانمۇ مېنىڭ جىسىمىم،
ئۆزىنى نەچچە بۆلمەككە.
ئىشقىنىڭ مېڭ ئاياغىدا،
ماڭا ئۆلمەككە كۈن بەردىڭ.

بۇ ھەسرەت چېلىلدى تاغنى،
كېچەڭگە تاشلىدىم داغنى.
دىلىنى ئاغرىتىپ نەينىڭ،
ماڭا يىغلاشقا ئۇن بەردىڭ.

جەبىر تولغان پىيالىمىدە

بولۇپ سىم - سىم ياغار يۇلتۇز،
پەلەكتىن ئاھ ئۇرۇپ غەمىدە.
تىنچ ئاققان ئەزىم دەريا،
تاشار بىر قەترە نالەمىدە.

ئىش ئەللىمىسى مەشرەپ،
چىقار قايتا ئېگىز دارغا.
كۆرۈپ ئەكسىنى نالەمدىن،
ۋاپاسىز ئۇشبۇ ئالەمىدە.

سۆيۈشنىڭ قەسرىدە سۇلتان،
بولۇپ كۈلگەندىم بىر چاغ.
يۈرەك قان لەختىدۇر ئەمدى،
غېرىپ كۆلبەمىدە - خانەمىدە.

چۈشۈمگە كىرمىگەن دەشتكە،
بۈگۈن مۇشتاق، مۇيەسسەر مەن.
ۋۇجۇدۇم قاغىراپ ياندى،
كۆيۈپ ئوت دانە - دانەمىدە.

كۆيۈكتىن يانمىسام ئەسلىي،
ئازاب كەلمەس ئىدى ھىدلاپ.
جاھاننىڭ دەردىنى ئوتتاي،
جەبىر تولغان پىيالەمدە!

2002 - يىلى 8 - ئاينىڭ 18 - كۈنى

يۈرەك مىڭ كۆزدە يىغلايدۇ

قەدىناسىمىز، ئۇيۇل تاشىمىز،
تىلەك دىللارنى چوغلايدۇ.
سۆيۈپ ئاندىن سۆيۈلگەننى،
جاھان مەڭگۈ ئۇلۇغلايدۇ.

كۆڭۈل ئاسمانىمىز چەكسىز،
ئۈمىد يۇلتۇزىمىز سانسىز.
قارا تۈن پەردىلەر يايىسا،
يەنە تاڭ نۇردا قوغلايدۇ.

ساداقەت بابىدا چوغىسەن،
سېنىڭسىز مەن زىمىستاندا.
جۇدا خائىنلىرى كەلسە،
ۋاپا ئۇيقۇنى يالمايدۇ.

كۈنۈڭ بولسا ئەگەر غەملىك،
كۆزۈڭگە يامرىسا نەملىك.
يېگەن ئاشىم زەھەر تەملىك،
يۈرەك مىڭ كۆزدە يىغلايدۇ.

تېلىكىم شۇ ئۆلۈپ كەتسەم،
قەسەمنى قەستكە ئۇچراتماي.
ئوغۇل لەۋزىنى بۇزماقلىق،
ھامان ۋىجداننى بۇلغايدۇ.

2002 - يىلى 11 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

ساڭا ئېيتقان يۈرەك سۆزۈمنى

ساڭا ئېيتقان يۈرەك سۆزۈمنى،
بىر سەن، بىر مەن، بىلەر بىر خۇدا.
سىڭىپ كەتسۇن قەلبىڭگە سۇدەك،
تاغقا ئوخشاش قايتۇرما سادا.

ساڭا ئېيتقان يۈرەك سۆزۈمنى،
سىز ساڭ قىلىپ بىر پارچە رەسىم.
قونغان بولار ئىدى باغرىڭغا،
كۆيۈپ ئاققان دەريائى ئەزىم.

ساڭا ئېيتقان يۈرەك سۆزۈمدىن،
ئۈنۈپ چىقسا بىر قويۇق ئورمان.
ھەربىر شاختىن، ھەربىر ياپراقتىن،
تۆكۈلەتتى يۇلتۇزدەك ئارمان.

ساڭا ئېيتقان يۈرەك سۆزۈمنىڭ،
ئاڭلىسا قۇش مىڭدىن بىرىنى.
كۆككە ئۇرۇپ قانغا بويايتتى،
ئاق بۇلۇتنىڭ ھەممە يېرىنى.

شامالنىڭ ھەيكىلى

قانائەت ئوردۇڭ ئەينەككە يەنە،
ئىزدەپ كەلدىڭ مېنى ئېھتىمال.
ئۇخلاتمىدى قانداق مۇھەببەت،
سىرلىرىڭنى ئېيتقىننا شامال؟

سەن سىرتتا، مەن ئۆيىنىڭ ئىچىدە،
ئارىمىزدا بىر قات ئىز تىراپ.
قىش قەلبىگە ئۇندۇرمە تېرىپ،
ئېپ كەلدىڭمۇ باھارغا ئوراپ.

نۇرغا تولغان يوپۇرماقلارنىڭ،
جىلۋىسىدە نازلىق ئۇخلارمۇ؟
گۈلنى ئويناپ ئۆتسەڭ سەھەردە،
شەبنەم ئېقىپ - ئېقىپ يىغلارمۇ؟

سەن دالادا كۈندە كىشىنىڭ،
قىلىقلاندى ھەممە ئىچىدىن.
ئايىنىڭ بېشى يەتتى زېمىنغا،
يۇلتۇز بىدار چىقتى كېچىدىن.

بىر يەرلەرگە ئۇچتى سەن بىلەن،
ئىپتىخاردا قۇشلار غۇرۇرى.
قەلبىڭدىكى ئۇرۇقلار بىلەن،
تۆت پەسلىنىڭ ئاشتى ھۇزۇرى.

تاغ زېمىنىنىڭ، دەرەخ يىلتىزىنىڭ،
ياسىۋالغان ھەيكىلى ئىكەن.
ئۆز كويىدا ھالسىرار ھەممە،
سەن بىپەرۋا يۈرگىنىڭ بىلەن ...

ھەيكەل قاتقان مۇھەببەت، شۇڭا،
يۈرەك يېرىپ يېزىلغان باھا.
ھەيكىلىڭنى روھىمغا تىكلەپ،
ئۇچقۇم كەلدى سەن بىلەن تازا.

2005 - يىلى 5 - ئاينىڭ 2 - كۈنى

تۆت پەسىل قوشىقى

1

ئاۋازنى ئاڭلاپ كاككۇكنىڭ،
باغ - باغلاردا يېشىلدى تالار.
تاڭ سەھەرنى ئويغىتىپ بالدۇر،
ئۆز تىلىدا سۆزلىدى جانلار.
قىزىق ئۆرۈم چېچى بار قىزدەك،
تۈسكە كىردى يېشىل بوستانلار.

2

تەبىئەتنىڭ نەپىسى يالقۇن،
ئالتۇن لېگەن كۈننىڭ سىمىسى.
ئاڭلىنىدۇ يىراق - يىراقتىن،
خامانچىنىڭ «لاي - لاي» ساداسى.
ھەممىمىزنىڭ قەلبىدە تاشار،
ئۆركەش ياساپ ھەۋەس دەرياسى.

3

قاتار - قاتار ئۇچقان تۇرنىلار،
بىزنى تاشلاپ نەگە ماڭدىڭلار؟

گەپ تاللىش بۇ ئاسمان بىلەن،
ئارازلىشىپ قالغانمىدىڭلار؟
باشقا يۇرتقا باھار كەپتۇ دەپ،
كىمدىن خەۋەر ئاڭلاپ قالدىڭلار؟

4

ئاسماندىكى ئۆرۈكزارلىقنىڭ،
چىچىكنى كىملەر قاققاندۇر؟
ئاپپاق لىباس كىيگەن دالالار،
نېچۈن ئۇخلاپ جىمجىت ياتقاندۇر؟
زۇمرەت كەبى ئويناق، شوخ سۇلار،
نە سەۋەبتىن مۇز بوپ قاتقاندۇر؟

2006 - يىلى 2 - ئاينىڭ 7 - كۈنى

من ملك في ليلنا في شمالنا بيت
توت في ليلنا في شمالنا بيت
من ملك في ليلنا في شمالنا بيت

قىزىق بىر يۈرەك

قىزىق بىر كېچە، قىزىق بىر كۈندۈز،
كۆڭۈلگە يۈكۈلگەن قىزىق بىر ئارمان.
سېنى باغرىغا چىلاپ تۇرغىنى،
قىزىق بىر دەريا، قىزىق بىر ئورمان.
كۆرگەنلىرىڭ شۇ چۈشلەر پەسلىدە،
قىزىق بىر قەرىندىن ئاۋۋالقى زامان.

قىزىق بىر داۋان، قىزىق بىر چوققا،
ئۇپرىغان پۇتتا قىزىق بىر ئاياغ.
قىزىق بىر غىلمان كۆڭلۈك قېتىغا،
نەقىشلىگىنى قىزىق بىر لا داغ.
ھاساڭ يىغىندىن كىچىكلىگەندە،
يەنە بىر پەللە قۇچاق ئاچقان چاغ.

قىزىق بىر دىۋە، قىزىق بىر يىلان،
مۈشكۈلات سالار قىزىق بىر قەۋەت.
قىزىق بىر كۆرۈم، قىزىق بىر ئۆلۈم،
سېنىڭ ئالدىڭغا تاشلايدۇ نۆۋەت.
قىزىق بىر خىيال، قىزىق بىر چۆچۈش،
ئالدىڭغا ماڭساڭمۇ - ماڭمىساڭمۇ دەرد.

قىرىق بىر قەلئە، قىرىق بىر ئوردا،
قىرىق بىر سۇلتان سۇرىدۇ بەزمە.
قىرىق بىر قىلىق، قىرىق بىر خۇلق،
ئەس ۋە ھوشۇڭنى ئالدىۇ نەغمە.
قىرىق بىر تۇلۇم ھەسرەت ئىچىدە،
پادىچى تازنىڭ سۆزلىرى ئەزمە ...

قىرىق بىر ھۇجرا، قىرىق بىر ئىشك،
سېلىنغان ئاڭا قىرىق بىر قۇلۇپ.
ئاققۇچىلىرى قولۇڭدا تۇرۇپ،
بىر ئاخشامدىلا كەتكەن يوقىلىپ.
قىرىق بىر كۈنلۈك يولنىڭ بويىدا،
قىرىق بىر خىسلەت ياتقان باسۇرۇپ.

قىرىق بىر سىرلىق ساندۇق ئىچىدە،
قىرىق بىر قىزنىڭ ھۆسنى گۈل پورەك.
كۆز چانقىدا قاتقان قانلاردا،
چولپان يۇلتۇزدەك چاقنايدۇ تىلەك.
ئالتۇن ئوقيانى سانجىپ بېغىشقا،
كۈلۈپ ياتىدۇ قىرىق بىر يۈرەك.

تەكلىماكاندا

توغراقلارنىڭ يىلتىزى بار،
يۇلغۇنلارنىڭ ئېتىزى بار،
ئەجدادلارنىڭ ھىد - ئىزى بار،
سائادەتنىڭ يۇلتۇزى بار،
تەكلىماكاندا.

ئانام ئېيتقان بىر چۆچەك بار،
تارىخ قىسقان گۈل - چېچەك بار،
كۆيۈپ تۇرغان ئوت يۈرەك بار،
تاڭدەك يورۇق بىر تىلەك بار،
تەكلىماكاندا.

بۈركۈتلەرنىڭ قىياسى بار،
ئوغۇزخاننىڭ ئوقىياسى بار،
پەرىشتىلەر زىياسى بار،
مىليون كۆڭۈل دەرياسى بار،
تەكلىماكاندا.

پەريات

مەن يىراقتا كۆيمەكتىمەن،
بارغانچە ئەدەپ.
ئۆز ئوتۇمنى ئۆزۈم قالاپ،
ئاھىمدا پۈۋلەپ.

ئەتراپىمدا يۈرگەن شامال،
كۆتۈرەر پەريات.
سېنىڭ گۈزەل ئازابىڭدا،
ۋۇجۇدۇم ئاۋات.

بۇ قىسمەتلەر ماڭا ئامەت،
تەڭرى سىنىقى.
كۆزلىرىمدە ئاچتى چېچەك،
گۈلىنىڭ قىنىقى.

مەن يىراقتىن كۆرۈپ سېنى،
سۆيۈپ قالغانىمەن.
ئۆز بويۇمغا ئارغامچىنى،
ئۆزۈم سالغانىمەن.

مەن سۆيگەننى سۆيۈپ - سۆيۈپ،

ياشايمەن ئەبەت.

بەرداشلىرىم بۇ دۇنياغا،

تارقىتار تاقەت!

2008 - يىلى 5 - ئاينىڭ 9 - كۈنى

بۇ ۋاقىت پىشقانلىقىنى

دۇنيانىڭ ئۈمىدلىقلىرىغا،

ماكانىغا ۋە ھەممە

جەھانغا تارقىتىدۇ.

يېراق سىزلىرىم.

2008 - يىلى 5 - ئاينىڭ 9 - كۈنى

دەردلىرىڭگە قونۇۋالغۇم بار

ئېرىقتىڭدا ئېقىپ بارغۇم بار،
ئاي يۇيۇنغان سۇغا ئايلىنىپ.
دەردلىرىڭگە قونۇۋالغۇم بار،
بوسۇغاڭنىڭ ئاستىغا سىڭىپ.

كۆكسۈمدىكى پىغانلىرىمنى،
ئۇسۇپ ماڭساڭ ئۆيگە بىر چېلەك.
ساڭا تىزغان ئارمانلىرىمنى،
بىلسە دىلىڭ زۆھرەنىڭكىدەك.

مەندەك ئېرىپ كەتسە ۋۇجۇدۇڭ،
شېئىر قونۇپ قانسا لېۋىڭگە.
نەپىسىڭدىن بالقىغان ئوتۇڭ،
باھار يايار ئىدى زېمىنىگە.

ئېرىقتىڭدا ئېقىپ بارغۇم بار،
سەن زارىققان سۇغا ئايلىنىپ.
دەردلىرىڭگە قونۇۋالغۇم بار،
سەھەردىكى شەبنەمدەك يېنىپ.

سېنى دېدىم

سېنى دېدىم، سېنى دېدىم،
كەچمەي جاھاندن.
سوراڭ بىلگەن ئەھۋالمنى،
مەسكەن غازاڭدىن.

سەن ئاسھاندا ھۇجرا تۇتساڭ،
ئۇچۇپ بارايمۇ؟
قانىتىمغا ھىجران ئاچقان
گۈللەر تاقايىمۇ؟

مېنى دېسەڭ قون يۇلتۇزدەك
ئېرىقلىرىمغا.
سەرلىرىڭنى پىچىرلىغىن
بېلىقلىرىمغا.

دۆڭقوتانىڭ ئوقۇرىغا
ھاكەن تىزايىمەن.
شامالارنىڭ يۈرىكىگە
پىراق سىزايىمەن.

سېنى دېدىم، سېنى دېدىم
كەچمەي بۇ جاندىن.
نەقىش ئويدى سېنىڭ دەردىڭ
باغرىمغا قاندىن.

2008 - يىلى 6 - ئاينىڭ 28 - كۈنى

بۇلۇتلار

كۆكتە ئۈزۈپ يۈرگەن بۇلۇتلار،
ھەيكىلسەن قانداق ھىجراننىڭ؟
كىملىرى بىلىپ ھالىغا يېتەر،
سەندە ئىگراپ تۇرغان شۇ جاننىڭ.

قونساڭ گاھى تاغنىڭ بېشىغا،
قار بېرەمدۇ چۈشنى ئۆرۈپ؟
تولۇن ئايغا ھەۋەسى قىلامسەن،
يۇلتۇزلارنىڭ قېتىدا كۆرۈپ؟

قانتىغا مىنسەڭ شامالنىڭ،
شادلىنامسەن يىغا ئارىلاش؟
قېتىپ قالغان ياشلىرىڭمىكىن،
سۈكۈناتقا چۆمگەن رەڭلىك تاش؟

قۇشلار ساڭا ئۇۋا ياسىسا،
بالىلىرىغا دەردىڭ يۇقارمۇ؟
سەن يۇغلى ماڭساڭ ئاسماننى،
لاچىن ئەگىپ كېلىپ سۇقارمۇ؟

كۆكتە ئۈزۈپ يۈرگەن بۇلۇتلار،
 ھەيكىلسەن قانداق ھىجراننىڭ؟
 تەشۋىشلەرگە كۆمۈلدى كۆڭلۈم،
 بىر چېتىدە تۇرۇپ ئاسماننىڭ.

2008 - يىلى 9 - ئاينىڭ 12 - كۈنى

سەن يوق يەردە

سەن يوق يەردە كۈندۈز يوق دېسەم،
سەن يوق يەردە يۇلتۇز يوق دېدىڭ.
سەن يوق يەردە ئاسمان يوق دېسەم،
سەن يوق يەردە ئارمان يوق دېدىڭ.
سەن يوق يەردە تىلىم يوق دېسەم،
سەن يوق يەردە خىلىم يوق دېدىڭ،
سەن يوق يەردە ئۆزۈم خار دېسەم،
سەن يوق يەردە دۇنيا تار دېدىڭ.
سەن يوق يەردە ئۆلگۈم بار دېسەم،
سەن يوق يەردە دوستۇم دار دېدىڭ.
سېنىڭ ئۈچۈن ياشىماق بولدۇم،
مېنىڭ ئۈچۈن ياشىماق بولدۇڭ.
قۇچىڭغا ئوت بولۇپ تولدۇم،
يۈرىكىمگە دەرد بولۇپ قوندۇڭ.

2008 - يىلى 9 - ئاينىڭ 14 - كۈنى

ئاداشتىم

مەن ئەگەر ئاداشسام سەندە ئاداشتىم،
يولۇڭغا قوشۇلغان يولدەك ياراشتىم.

كەربالا چۆلىدە قويساڭمۇ تەنھا،
ئاھۇغا ياندىشىپ كۈلۈپ - يىغلاشتىم.

قايقارا تۈنلەرنى تۇغسىمۇ ھىجران،
يەنە بىر ئاسماندىن تاڭغا ئۇلاشتىم.

پەلەكنىڭ پەيھانى كەلسىمۇ تەتۈر،
تېشىمدا قۇرۇدۇم، ئىچىمدە تاشتىم.

ئىزغىرىن شامال دەك چۈشۈڭنى بۇزدۇڭ،
كىرىشكەن كىرىپكىنى ئالدىدىم، قاچتىم.

2009 - يىلى 8 - ئاينىڭ 4 - كۈنى

ئۇلار كۆزىدە ئۇلارغا باقساق

ئېھتىمال

گۈللەر گۈللەرگە قارايدىغانىدۇ،
قايغۇ - شادلىقتىن پۇرايدىغانىدۇ،
شامالار ئۇچۇپ شاخلارغا قونسا،
دەرەخ رەشكىتىن ھۇۋلايدىغانىدۇ،
ئاسمانغا يەتسە يىلتىزنىڭ ئاھى،
ئاسمان چىدىماي يىغلايدىغانىدۇ،
ئۇلار كۆزىدە ئۇلارغا باقساق.

ئېھتىمال

كىرپە كۆيۈمچان، يىلان جاناندۇر،
ئۆمۈچۈك مەجنۇن، بال سۆز چايندۇر،
پاشا غەزەلخان، پاقا ئوت يۈرەك،
قوڭغۇزنىڭ قەلبى نۇردەك ئايندۇر،
كېلەر ئويىدا چۆل ئالتۇن ساراي،
سازاڭ دىلىدا سۆيگۈ قىياندۇر،
ئۇلار كۆزىدە ئۇلارغا باقساق.

ئېھتىمال

مىسلى تولۇن ئاي تىمساھنىڭ يۈزى،

چولپان يۇلتۇزدۇر مولۇننىڭ كۆزى،
 مېھىر - شەپقەتنى رەھنەما قىلغاچ،
 ئاپتاپتىن ئىللىق يولۋاسنىڭ سۆزى،
 ئىت ئەقىدىدە سۇلتان ئاتىلىپ،
 گۈل پۇرايدىغاندۇ بۆرىنىڭ ئىزى،
 ئۇلار كۆزىدە ئۇلارغا باقساق.

ئېھتىمال
 تاشتىن قاتتىقتۇر ئادەمنىڭ دىلى،
 ئوغا - زەھەردۇر ئادەمنىڭ تىلى،
 بۇ دۇنيانى يالماپ بولسىمۇ،
 تويدۇم دېمەيدۇ ئادەمنىڭ گېلى،
 تەڭرى شۇنداق ياراتقان مەخلۇق،
 ياۋۇزلۇقتا يوق بىرمۇ خىلى،
 ئۇلار كۆزىدە ئادەمگە باقساق.

2010 - يىلى 2 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

يول

مېنى نېمىشقا ماغدۇرماقچىسەن؟
مېنى نېمىگە قاندۇرماقچىسەن؟!

ۋاقىت ئىتتىرەر ھەردەم ئالدىغا،
سەن ئاللاھىيەن مېنى دالدىغا.
چۆلدىن ئۆتمەن، كۆلگە يېتىمەن،
بىر يۇتۇم سۇمۇ ماڭا سادىغا.

قالىمەن بىر چاغ قۇياشقا ئۇچراپ،
چىققۇم كېلىدۇ ئاسمانغا چاچراپ.
سايەم ئوڭۇمدىن سولغا ئۆتىدۇ،
يىغلايمەن ساڭا ئۆزۈمنى تاشلاپ.

قۇش بىلەن قۇشنىڭ تىلى بىر ھامان،
ھەر تىنىقىدا تۆكۈلەر ئارمان.
شامالار كېلىپ ئوراپ ئالىدۇ،
مېنىڭ كۆكسۈمدە ئۈنلەيدۇ زامان.

كۈندۈز كېچىگە كىرىپ ئۇخلايدۇ،
يۇلتۇز دەردىنى يۇلتۇز ئۇقمايدۇ.

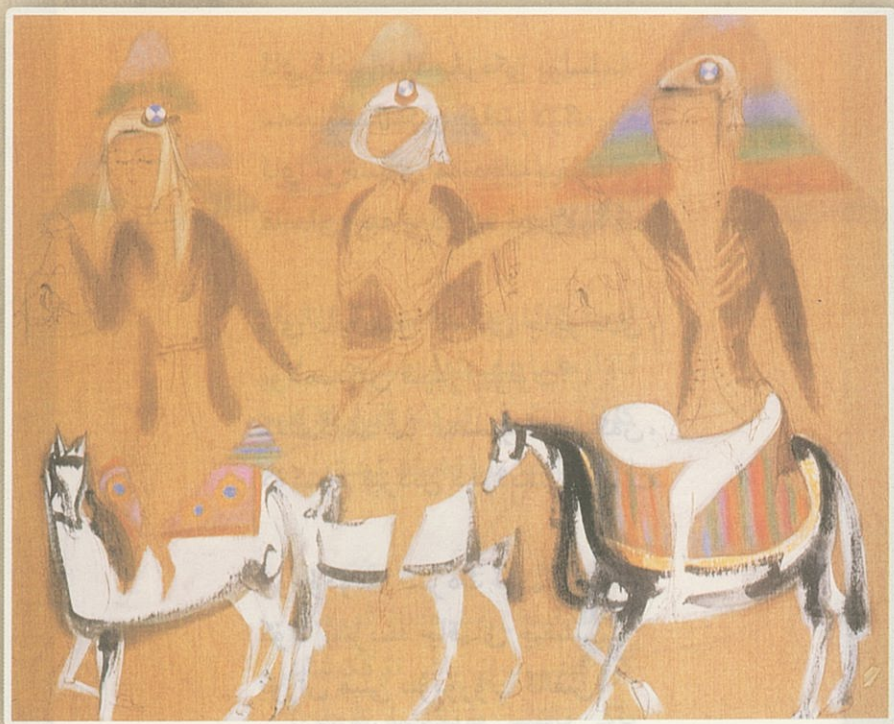
سۇر رەڭلىك تۇمان، دىلىمدا گۇمان،
كۆزۈمدە ئاينىڭ نۇرى توختايدۇ.

ماڭا پايانداز ئۆمۈچۈك تورى،
سەن بولساڭ ئۇنىڭ تۈگىمەس خورى.
مەن كەتتىم ئۆيىدىن بەكمۇ يىراقلاپ،
قالدى دەپتەرنىڭ ئىككىلا قۇرى.

ماڭا نېمىنى بىلدۈرمەكچىسەن،
مېنى نېمىدە كۈلدۈرمەكچىسەن؟!

2010 - يىلى 3 - ئاينىڭ 9 - كۈنى

ئاي ئاسماننىڭ يۈرىكى بولسا

ئاي ئاسماننىڭ يۈرىكى بولسا،
سەدىپارسىمىكىن يۇلتۇزلار؟
ئاي توختىماي مەندەك يىغلسا،
قانداق چىدار كۆكتە ئېتىزلار؟

ئاي باغرىدىن ئۇچقان چاچراندى،
بولامدىكىن قاپقارا بۇلۇت؟
كەڭ ئاسمانمۇ غەمىسىز ئەمەسكەن،
كۆكسۈم تېزدىن دەردىڭنى ئۇنۇت.

ۋۇجۇدۇمغا تىترەك ئۈنمىسۇن،
كۆك تىترىسە چاقماق چېقىلىپ.
بوران مېنى سۈيۈرۈپ ئالغىن،
مەن ئاسمانغا كېتەي يىقىلىپ.

2010 - يىلى 4 - ئاينىڭ 6 - كۈنى

ماڭا يېقىن ئۇۋا سالغىن، قۇش

خىيالىمغا ئوخشايسەن ئەينەن،
خەرىتىگە سىغمايدۇ قەلبىڭ.
قاناتلىرىڭ تەسكىن تاپىدۇ،
يۇلتۇزلارغا قونغاندا دەردىڭ.

ئوت كۆكلەيدۇ تىنماي ئۇۋاڭدا،
ئاۋازىڭدا ياپيېشىل تىنىق.
كۈلۈپ تۇرار كۆكسۈڭدە كۆكلەم،
نەگە بارما مەۋقەيىڭ ئېنىق.

بالىلىرىڭ تارتسا رىيازەت،
نالەڭ بىلەن تىترەيدۇ ئورمان.
كۆرگىنىم يوق ياش تۆككىنىڭى،
ياكى ياشتىن پۈتكەنمۇ تۇمان؟

ھەۋسىم بار كەپسىزلىكىڭگە،
ماڭا يېقىن ئۇۋا سالغىن، قۇش.
روھىم قونسۇن قاناتلىرىڭغا،
بۇ تېنىمدە بولغۇچە بىھوش.

تۇنجى قار

دېرىزەمگە چېچەك چېكىپسەن،
ئاۋازىڭنى شاخلارغا ئويۇپ.
يەر كۆكسىدىن تاپتىڭمۇ ۋىسال،
مېنى شېرىن ئۇيقۇغا قويۇپ.

ئاسمان يىغلاپ يوللىغان سالام،
ماڭا كەلدى بەلكى سەن بولۇپ.
كۆزەتكەنسەن، ھەر كېچە شۇنداق،
ئەلەم ئۇخلار باغرىمغا قونۇپ.

يامغۇر تېخى ئۈلۈشكۈن كېچە،
ماڭا ئېقىپ - ئېقىپ سىر تۆككەن.
خىيالىمغا قاراپ خازانلار،
ياقا تۇتۇپ سۈكۈتكە چۆككەن.

بۆشۈكىگە بۆلەپ ئەنجۈرنى،
ئانارغا خوش دېگەننىم تېخى.
تۇرنىلارغا تۇتقان يوللۇقۇم،
بولغانىدى ھىجراننىڭ دېغى.

ساڭا قۇچاق ئاچتىم، مەرھابا!
ئىچىدە ئوت كۆيگەن تۇنجى قار،
ئۈمىد ماڭا بېرەر تەسەللى،
سەن كەلمىسەڭ، كەلمەيدۇ باھار.

2011 - يىلى 4 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

سەن كەلمەسەڭ، كەلمەيدۇ باھار.
ئۈمىد ماڭا بېرەر تەسەللى،
سەن كەلمىسەڭ، كەلمەيدۇ باھار.

سەن كەلمەسەڭ، كەلمەيدۇ باھار.
ئۈمىد ماڭا بېرەر تەسەللى،
سەن كەلمىسەڭ، كەلمەيدۇ باھار.

سەۋر

بىر تومۇردا قان قالدى،

بىر تىنىقلا جان قالدى ...

مەن سەۋر سوقۇپ چىققان،

زەنجىرگە بەند، بىلىمەن.

ئىچ - ئىچىمگە پاتىمدىم،

يىغلاپ تۇرۇپ كۈلمەن.

قارا قىلدى كۈنۈمنى،

قارا كۆزلۈك بىر پەرى.

قارا تاشقا ئايلاندى،

كۆزلىرىمنىڭ گۆھىرى.

يىلىنىڭ ئېغىر دەردىنى،

ئارتىۋالدىم كۈنلەرگە.

كۆزلىرىمنىڭ يېشىدىن،

يۇلتۇز سەپتىم تۈنلەرگە.

مۇھەببەتنىڭ لېۋىگە،

قونغان مۇڭلۇق نەي بولدۇم.

دەردىم ئىچتى دەردىمنى،
ئۆز - ئۆزۈمگە مەي بولدۇم.

بىر تومۇردا قان قالدى،
بىر تىنىقلا جان قالدى ...

2011 - يىلى 8 - ئاينىڭ 10 - كۈنى

مېنىڭ دالامدا

كېيىكىمدىڭ قاچتىڭ قىيغىتىپ،
قارا گۈلدەك كۆزى قاپقارا.
مەن باغرىمنى ئاسمانغا قوشۇپ،
ساڭا ئاچتىم بىر چەكسىز دالا.

يۈرىكىمدىن ئۇچقان سۆزلەردۇر،
ئېتىكىڭگە قونغان يۇلتۇزلار.
ھىجرانمنى سۈرەتلەپ بېرەر،
دەردىم ياشىناپ تۇرغان ئېتىزلار.

ساڭا ئاققان مېنىڭ ھەۋىسىم،
پەرىشتىنىڭ مېھرىدەك مەيىن.
بۇندىن باشقا كۆڭۈل سىرىمنى،
چۈشەندۈرۈش قىيىندۇر - قىيىن.

كېيىك بولساڭ دەريادەك ئويناق،
قاچ، ئۆركەشلەپ مېنىڭ دالامدا.
يوللىرىڭدا قان تېمىپ تۇرغان،
گۈل ئېچىلسۇن مېنىڭ يارامدا.

كېيىنەك ئىداسى

بىر تېنىمنى مىڭ ئوتقا سالدىم،
باھار كۈتۈپ قىش پىنھاندا.
نۇر رەڭگىدىن قاناتلار ئالدىم،
ئەرك سىغماي قالغان دالادا.

تىلەك تۆكتۈم كۆككە سېغىنىپ،
پورەك ئاچتىم چېچەكتىن بۇرۇن.
مەندەك ئاقتى سۇ قىلىقلىنىپ،
ئېدىرلارغا يېيىلدى دۇردۇن.

كېچە كۆككە يۇلتۇز تۆككەندەك،
گۈلگە تۆكتۈم گۈلنىڭ سىرىنى.
ئاي يەكسىرىن نۇرنى سەپكەندەك،
چاچتىم تىنماي دۇنيا مېھرىنى.

لېكىن بۇلبۇل ئۈجمە كۆڭۈل دەپ،
نەقىللەرگە ئالماقتا تەكرار.
بۇ دۇنيادا بولسا لىللا گەپ،
مېنى ئاقلاپ قويساڭچۇ باھار!

يىلتىزىڭنى شاخلا تىماق بولۇپ،
قونۇپ ئۆلسەم قىشنىڭ لېۋىگە.
قانتىمنى مۇزلاردىن يۇلۇپ،
كۆمۈپ قويغىن گۈلنىڭ تۈۋىگە.

2011 - يىلى 8 - ئاينىڭ 16 - كۈنى، ئۈرۈمچى

بىلەيلى

— شائىر ئەزىزىگە

ئۇنىڭ ئاھىدىن گۈلنى،

ئېچىلغان دەپ بىلەيلى.

خىيالىدىن يۇلتۇزنى،

چېچىلغان دەپ بىلەيلى.

كەندىر ئىچكەن شەبنەمنى،

ياشلىرى دەپ بىلەيلى.

سۈكۈتنى غىڭ سايىنىڭ،

تاشلىرى دەپ بىلەيلى.

قارا - قارا بۇلۇتنى،

نەپىسى دەپ بىلەيلى.

بۇرغۇن - بۇرغۇن بۇلاقنى،

ھەۋىسى دەپ بىلەيلى.

بارخان - بارخان قۇملارنى،

دەردلىرى دەپ بىلەيلى.

شاخلاپ چاققان چاقماقنى،

گەپلىرى دەپ بىلەيلى.

مەجنۇن ۋە مەلىۇن

مۇھەببەت يولىدا ماڭسام بىر قەدەم،
مۈشكۈلات يەلكەمگە قونار بىر قەۋەت.
شادلىقتىن ۋۇجۇدۇم قاينايدۇ ھەردەم،
باغرىمغا چاڭگىلار تىزسىمۇ ھەسرەت.

كۆزۈمنى باغلايدۇ ئۇيۇق سىزىقى،
يۇلتۇزلار چاندۇرماس تەنھالىقىمنى.
يۈرەككە ئورنىغان ئىشقى قىزىقى،
ئېسىمگە سالىدۇ بەرنالىقىمنى.

ھىجراننىڭ ئەلىمى كېچىنى رەڭلەپ،
زىندانغا تاشلايدۇ ئاسايىشلارنى.
روھىمدا يار تۇرار نۇردەستە تەڭلەپ،
باھارغا يەم قىلغان كەبى قىشلارنى.

مۇھەببەت يولىدا ماڭسام بىر قەدەم،
مىڭ قەدەم يېقىنلاپ كېلىدۇ مەجنۇن.
رىيازەت چېكىشكە رازىغۇ ئادەم،
مەن جۇنۇن، مەن مەجنۇن، بولمايمەن مەلىۇن.

ۋەسىل

سېنى قۇچاقلدىم،
غۇلچىم دۇنياغا يەتتى،
ئوتتا كۆيگەندەك لەرزىگە كەلدىم.
تىكىلدىم كۆزۈڭگە
بىر چوڭقۇردىن ئاسمان تاپتىم،
يۇلتۇزلار تۈركۈمىگە يۆتكەلدىم!
بەلكى بۇ ماڭىلا يارالغان پەسىل.
بىر تامچە شەبنەمدە دەرياچە ۋەسىل!

2011 - يىلى 9 - ئاينىڭ 7 - كۈنى

قىزىلگۈلۈم

قىزىلگۈلۈم ئىدىنىڭ ئەسلىدە،
دېرىزەمدە باغچانلاپ ئۆسكەن.
ئۇن - توششسىز پورەكلىرىڭگە،
مەن يۈرەكنىڭ قېنىنى تۆككەن.

قىزىلگۈلۈم ئىدىنىڭ ئەسلىدە،
خۇش پۇرىقى دۇتار ئۈندەك.
ئاڭلاپ - ئاڭلاپ قانمايتتىم ئەسلا،
بىر ئىلاھىي ھىجران كۈيىدەك.

قىزىلگۈلۈم ئىدىنىڭ ئەسلىدە،
بىر كېچىدە قۇرۇدۇڭ نېچۈن.
يىلتىزىڭغا كىرىپ كەتتىمۇ
ئاھلىرىمدىن تارغان تۇتۇن؟

2012 - يىلى 9 - ئاينىڭ 8 - كۈنى

چۈشلەر مېنى تولا ئازدۇرۇپ

چۈشلەر مېنى تولا ئازدۇرۇپ،
ئېلىپ چىقتى سامانيولغا.
يۇلتۇزلاردىن نۇردەستە تىزىپ،
قويۇپ قويدۇم ئاينىڭ يېنىغا.

كۆك كەپتەرگە ئايلىنىپ ئۇچقان،
ھۆرلىقانىڭ قەسرگە باردىم.
ھەمراجاننىڭ قەلبىگە كىرىپ،
بىر دەرياغا ئايلىنىپ قالدىم.

ياغاچ ئاتقا مىنگەن شاھزادە،
لاچىن كەبى ئۇچتى ئۈستۈمدىن.
سالقىن ئەمەس، ئالتۇن بېلىقتەك
چوڭ چاچرىدى مېنىڭ كۆكسۈمدىن.

ئاسمان تاپتىم ئاسماندا تۇرۇپ،
كۆز ئالدىمدا يەنە چەكسىزلىك.
ئايلىنىدۇردى كىچىك بالغا،
ئىزدەپ كېلىپ مېنى كەپسىزلىك.

چۈشلەر مېنى تولا ئازدۇرۇپ،
قانات بەردى ماڭا شادلىقتىن.
ئەمما سۈبھى ئويغىنىپ قوپسام،
يېشىم باشلار كۆزۈمگە ئېقىن.

2011 - يىلى 9 - ئاينىڭ 26 - كۈنى

يىراق ۋە يېقىن

كەلمەي دېسەڭ بۇ يول بەك يىراق،
سەپىرىڭ بەك ئازابلىق، قىيىن.
كېلەي دېسەڭ بىرلا چاقىرىم،
باشقا سەۋەب پەقەت بىر تىيىن.

بۇ يوللاردا مەستان كەمپىرىڭ،
تارغىقىدىن ئۈنگەن ئورمان يوق.
بۇ يوللاردا قىزىق قاراقچى،
بەتلەپ تۇرماس بىر كىمىلەرگە ئوق.

ئەگەر كەلسەڭ بۇ يوللار بىلەن،
كۆز يېشىمغا دەسسەپ ماڭسەن.
يۈرەك تاغىدەك تۆككەن چېچەكنى،
مەجنۇنلارچە پۇراپ قانسەن.

ھەسرەتلەردىن چۈشكەن تال - تال چاچ،
ئۆستى قىردا يۆگمەچ بولۇپ.
ئۆز - ئۆزۈمگە ئارتقان دەردلىرىم،
ۋۇجۇدۇمدا ياشنىدى تولۇق.

ھەرگىز كەلمە، كەلگۈڭ كەلمىسە،
زورغا كەلسەڭ بولسەن تىكەن.
مەن بۇ يولغا كېتەي تۆكۈلۈپ،
بولۇپ بالدۇر توزۇغان يېكەن!

2011 - يىلى 9 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

نان

بىر تەۋەررۈك تونۇر بار،

ھويلىمىزنىڭ تېشىدا.

نان دەپ تىلىم چىققاننى،

ئاشۇ تونۇر بېشىدا.

ئانام خېمىر چەيلەيدۇ،

قونۇپ ئايدەك تەڭنىگە.

ئۇچقۇن چاچىرار تىنىمىز،

كۆك ئاسماندەك ئەڭلىگە.

ئوخشىتىمەن قۇياشقا،

سىڭىپ پىشقان نانلارنى.

نان بىلەن ئەل ئۆتكەنكەن،

گۈل قىلىپ زامانلارنى.

ئويلاپ باقسام نان دېسەم،

ئىپتىخارم تاشاركەن.

ئۇيغۇر بولسا نان دېگەن،

كۈنگە ئوخشاش ياشاركەن.

سەن مۆكۈندۈڭ قايسى پىنھانغا

ئاي خۇش چىراي چىقتى ئاسمانغا،
كۈن تەبەسسۇم قىلدى جاھانغا،
مېنى قويۇپ شۇنچە پىغانغا،
سەن مۆكۈندۈڭ قايسى پىنھانغا؟

باراي دېسەم يوقتۇر باھانەم،
ئوتلۇق ئويغا لىق تولدى خانەم،
چاراسلىدى ھەر ئۈگە - دانەم،
سەن مۆكۈندۈڭ قايسى پىنھانغا؟

نېچۈن ئىنسان ئىنسانغا موھتاج،
كۆز - كۆزلەردىن ئىزدەيدۇ ئىلاج،
تاقاي سائىل ئۇنۋاندىن تاج،
سەن مۆكۈندۈڭ قايسى پىنھانغا؟

چىچىڭدەك تۈن قويندا قالدىم،
ھىجراننىڭ چۆلدە تالدىم،
كۆزلىرىمگە ئىسسىق ياش ئالدىم،
سەن مۆكۈندۈڭ قايسى پىنھانغا؟

يۈرۈمە مېنى، ئۆزۈڭنى قىيناپ،
يۈرۈكىمنى مۇجۇما ئويىناپ،
ئاشتى تەندىن بۇ جېنىم قايناپ،
سەن مۆكۈندۈڭ قايسى ئاسمانغا؟

2011 - يىلى 10 - ئاينىڭ 13 - كۈنى

نەرسىدە قىلىنغۇچى بولغۇچىغا
نەرسىدە بولغۇچى نەرسىدە بولغۇچىغا
نەرسىدە بولغۇچى نەرسىدە بولغۇچىغا
نەرسىدە بولغۇچى نەرسىدە بولغۇچىغا

ئۆگىنەلمىدىم

تالاي گۈللەرنى باھار ئۇنتۇدى،
ئۆمۈچۈك يېڭىدىن تورلار توقۇدى.
ماڭا سېنىڭدىن ئۆزگە يوقىمىدى،
سېنى ئۇنتۇشنى ئۆگىنەلمىدىم.

كۆزۈمگە كۆزۈڭ تىنىپ قالغانمۇ؟
سۆزۈمگە سۆزۈڭ يىلتىز يايغانمۇ؟
باغرىڭنى باغرىم يۇتۇپ ئالغانمۇ؟
سېنى ئۇنتۇشنى ئۆگىنەلمىدىم.

چۈشۈڭ كېلىدۇ چۈشۈمنى چارلاپ،
ئۆزۈم خۇش بولمەن ئۆزۈمنى خورلاپ،
ئاز قالدى جېنىم ئوتۇڭغا قالاپ،
سېنى ئۇنتۇشنى ئۆگىنەلمىدىم.

ئۇنتۇماي دېگەنلەر چىقىدۇ ئەستىن،
خىيال قاچماسكەن خىيالپەرەستىن،
نېمىلەر تاپتىم بۇنداق ئەسلەشتىن،
سېنى ئۇنتۇشنى ئۆگىنەلمىدىم.

ئايىلار زەنجىرى ئۇلاندى يىلغا،
ئوتۇڭ ئالدىدا ئايلاندىم قىلغا،
كىردى ۋۇجۇدۇم دەردىڭدىن تىلغا،
سېنى ئۇنتۇشنى ئۆگىنەلمىدىم.

ئويۇمنى ئويلاپ تۈگىتەلمىدىم،
كۆڭلۈمنى باشقىغا ئۆگىتەلمىدىم،
سېنىڭ ۋەسلىڭگە يا يېتەلمىدىم،
سېنى ئۇنتۇشنى ئۆگىنەلمىدىم...

2011 - يىلى 10 - ئاينىڭ 13 - كۈنى

بەردىشىم

سېنىڭ سىرلىق تەبەسسۇمۇڭغا،
چىدىمىدىم، چىدىماس ھېچكىم.
مۇرادىڭغا يەتكەن بولامسەن،
كاۋاپ بولۇپ پىشسا يۈرىكىم؟
كۈلكەڭ مېنى كۈلدۈرەر دېسەم،
ئەجەب قويدى تۈگمەس غەمگە.
يېتەرسەنمۇ ئەرشەڭغا،
يېقىپ ياتسام باغرىمنى نەمگە؟!
ئەس - ھوشۇمنىڭ تۈگەل تومۇرى،
كېسىلمەكتە ئىشقىڭ تىغىدا.
ئاھلىرىمنى ئاھۇدەك تۆكۈپ،
مەن يۈرەيمۇ ھەسرەت تېغىدا.
سېنىڭ سىرلىق تەبەسسۇمۇڭغا،
ماڭا ئوخشاش چىدىماس ھېچكىم.
بەردىشىمغا بەرداشلار قونار،
تەڭرىگە بىر يەتسە تىلىكىم.

بىز

يەلكىمىزدە چوققىنى يۇددۇق،
 كىمنى تېپىپ، كىمگە بېرەرمىز.
 يەتتە داۋان، دەريانى كەزدۇق،
 يەنە نەچچە زامان يۈرەرمىز.
 تالاشقاندەك بۇلۇتنى شامال،
 مۈشكۈلاتنى بۆلۈشتۇق ھەردەم.
 بىز زارىققان ئۇيۇق ئېھتىمال،
 ئۇزاپ بارار قەدەممۇقەدەم.
 ئىچىپ - ئىچىپ قانالمىغۇدەك،
 ئازاب بىزگە نېمانچە شېرىن.
 ئۈزۈك - ئۈزۈك كۆرگەن چۈشمۇ،
 يوللار مۈشكۈل قىيىندىن - قىيىن.
 يەلكىمىزدە چوققىنى يۇددۇق،
 باقسا پەرى نەدىن بىلەرمىز؟
 ياش تۆكۈشكە كۆنگەن بۇ كۆزدە،
 ئاڭغا قاراپ قانداق كۈلەرمىز.

نەپرەت دەرىخى

نەپرەت دەرىخىنى سۇغار يۈرىكىم،
ئۇ باغرىمدا شاخلاپ كۆكلىسۇن.
مېۋىلىسۇن سىرلىق ئالمىدەك،
نەپرەت دەرىخىگە ئۇۋا سال قۇشلار،
ئۇ ئېيتقان ناخشىلار ئېسىڭدە بولسۇن.
ئىپلاسار مېنى «ئىپلاس» دېگەندە،
كۈيلىگەن كۈيۈڭدە ھەقىقەت كۈلسۇن.
نەپرەت دەرىخىنى ئەگىگىن شامال،
سېنى ئويغا سالىسۇن ئۇ قويغان سوئال.
جاۋاب ئىزدەپ ئۈچ تەرەپ - تەرەپكە،
بىرى سېنى ساقلاۋاتقاندا ئېھتىمال.

2011 - يىلى 11 - ئاينىڭ 13 - كۈنى

يىگىتلىك شەرىھى

يىگىت قوپال كۆرۈنگەن بىلەن،
 نازۇكلۇقى قەلب قېتىدا.
 سېنى سۆيۈپ قانغان ئاخشىمى،
 تۇرماس ئەسلا ئىنسان پېتىدا.
 ئاق لەيلدەك ئېچىلىپ كۈلسەڭ،
 ساڭا قاناپ تامغۇسى كېلەر.
 ئوت يامرسا سېنىڭ كوچاڭدا،
 چوغىنى دەسسەپ ماڭغۇسى كېلەر.
 دىل رەنجىنى يۇتار ئىچىگە،
 بىر پىنھاندا ئېغىر خورسىنىپ.
 تۇتقۇن قۇشتەك تېپىرلاپ توختار،
 نومۇس ئۇرغان خەنجەرگە قېنىپ.

ئۇنىڭ سېنى سۆيۈپ قېلىشى،
 بىر ئىلاھىي ئىشقا سېھرىدىن.
 بۇ دۇنيادا نېمە لەززەت بار،
 ئايرىلسا گەر مېھىر مېھرىدىن.

سېنى تاغدا كە سېغىنىپ كەلسە،
ئاغا يايما چاچلىرىڭدا ك تۈن.
ھالىغا يەت، تىڭشا قەلبىنى،
دەردىڭ بىلەن يۈرىكى پۈتۈن.

2011 - يىلى 11 - ئاينىڭ 14 - كۈنى

ئىستەك

مېنى كۆككە تىكلە دېمەيمەن،
مەن زېمىنغا چېچىلغان ئۇرۇق.
تەسەللىگە قېنىپ ياشايمەن،
ئازابلاردىن ئالساممۇ ئوزۇق.

گاھى قەلبىم گۈلدەك كۈلدۈ،
قارا پەلەك قات - قات بولسىمۇ.
بىر كىملىرىگە قانات دېمەيمەن،
دىلدا قۇشتەك ھەۋەس بولسىمۇ.

ساڭا قاراپ بىدار بىر كېچە،
ئوي قەسرىدە ئويلانغىنىمدا.
سېنى ئۆيىگە باشلىسام دەيمەن،
ئوتتەك يېنىپ تولغانغىنىمدا.

سېنى قىلغۇم كېلەر ئۈلپىتىم،
دەرد مەيدە ئوتلانغىنىمدا.
يانقىمنى كۆيدۈرۈپ ئاققان،
ياشلىرىمدىن زوقلانغىنىمدا.

سۈزىپ قويساڭ بولدى كۆزۈمنى،
ئاسماندىكى خىلۋەت بىر جايغا.
ياشغاندەك بولمەن مېڭ يىل،
سەن بىلەن بىر قارىسام ئايغا.

2011 - يىلى 11 - ئاينىڭ 15 - كۈنى

يۈرىكىم

قۇشقا ئوخشاش توختىماي،
تېپىرلايسەن يۈرىكىم.
سەن بۇنچىلا زېرىككەن،
قەپەسىمكەن كۆكرىكىم؟

ئۇچساڭ قانات چىقىرىپ،
چوقۇم بالا تېرىيسەن.
بىر تىلەكنىڭ كەينىدە،
سەرسان بولۇپ يۈرۈيسەن.

قونساڭ ئەگەر قويسەن،
سەن دەرەخنى قۇرۇتۇپ.
ئەلگە ئۇيقۇ بەرمەيسەن،
تۈننى تاڭدەك يورۇتۇپ.

كۆككە چىقساڭ قويسەن،
يۇلتۇزلارنى كۆيدۈرۈپ.
ئاق بۇلۇتنىڭ كۆز يېشى،
كېتەر قانغا ئۆرۈلۈپ.

ئايغا قونساڭ ئۇ ئېرىپ،
سۇدەك تامار ئالتۇنلار.
يەرگە قانداق سىغدۇ،
سەن چاچراتقان يالقۇنلار؟!

مېنى تاشلاپ كەتمىگىن،
مەندەك بولساڭ يۈرىكىم.
ساڭا يېتىپ ئاشدۇ،
باغرىمدىكى تىلىكىم.

2011 - يىلى 11 - ئاينىڭ 24 - كۈنى

بىر ئۆزىنىڭ ئۆزىگە ئىشەنچىگە ئىگە بولسا،
ئۆزىگە ئىشەنچىگە ئىگە بولسا،
ئۆزىگە ئىشەنچىگە ئىگە بولسا،
ئۆزىگە ئىشەنچىگە ئىگە بولسا.

ئادەملەر

ئۇلار مېنى كۆزىدىلا تونۇيدۇ،
يۈرىكىدە يوقتۇر تىرىك رەسىمىم.
يۇلتۇزلار كۆزىدىن تىم - تىم ئاقىدۇ،
ئايىنى تۇتۇپ تۇرۇپ قىلغان قەسىمىم.

ماڭا ئېچىر قىلغان يولدا بىر ئۆزۈم،
ماڭمەن ئەگەشتۈرۈپ كارۋىنىمنى.
ھەسەتنىڭ قارىچۇقىنى قاتۇرىمەن،
ئېيتماستىن ئوتتىن نەپەس ئالغىنىمنى.

ئۇچرىسا مۇھەببەتنىڭ تاش قاتمىسى،
كۆكسۈمنى بىلەپ چىقىن چىقىرىمەن.
ئۇيۇقتا قىزىل جىيەك تۇتۇپ تۇرغان،
ھۆرلەرنى كۆرگۈلۈككە قىچقىرىمەن.

بولسىمۇ قارغىش ماڭا ئالقىشتىن كۆپ،
سادالار ئۆگىتىمەن كولدۇرىمغا.
ئۇيقۇمدىن ئۇنىپ چىقسا غالىجر چۈشنى،
تاشلايمەن ئۇنتۇش بىلەن تىندۇرىمغا.

تاغدىكى چولپان بىلەن بىر رەت قىلىپ،
قارايمەن كۆزلىرىمنى كۆككە تىزىپ.
ئۆزۈمنى كىملىرىگىدۇر ئىلغا ئۈچۈن،
قويمەن يېشىل رەڭدە يولغا سىزىپ.

2011 - يىلى 11 - ئاينىڭ 28 - كۈنى

ئاگاھلاندۇرۇش

بۇ يەردە تۇرۇشقا بولماسمىش،
بۇ يەردە مېڭىشقا بولماسمىش.
بۇ يەردىن يېنىشقا بولماسمىش،
ئاسماندا ئەزەلدىن بۇ گەپ يوق،
يۇلتۇز بول بالام!

بۇ يەردە كۈلۈشكە بولماسمىش،
بۇ يەردە كۆرۈشكە بولماسمىش.
بۇ يەردىن ئۆتۈشكە بولماسمىش،
ئورماندا ئەزەلدىن بۇ گەپ يوق،
قۇش بول بالام!

بۇ يەرگە كېلىشكە بولماسمىش،
بۇ يەردىن كېتىشكە بولماسمىش.
بۇ يەردە قېلىشقا بولماسمىش،
دالادا ئەزەلدىن بۇ گەپ يوق،
شامال بول بالام!

بۇ يەردە سۆزلەشكە بولماسمىش،
بۇ يەردە كۈيلەشكە بولماسمىش.

بۇ يەردە سۈيلىشكە بولماسمىش،
بۇلاقتا ئەزەلدىن بۇ گەپ يوق،
دەريا بول بالام!

كۈلپەتتىن قان يىغلاشنى،
دىلنى ھەسرەت چۇلغاشنى،
پاك ۋىجداننى بۇلغاشنى،
ھېچكىم مەننى قىلمىغان.
ئەگەر چىداپ ئۆتمەكچى بولساڭ،
ئادەم بول بالام!

2011 - يىلى 11 - ئاينىڭ 28 - كۈنى

تولۇن ئاي

كوزىغا بەندەلەنگەن بىر يىلان بولساڭ،
مەن كىرەي ئىچىگە بىللە تولغىناي.

كېچىدە ئېچىلغان گۈلسۇرۇخ بولساڭ،
لېۋىڭدە شەبنەمدىن بۇرۇن ئويغىناي.

قەھرىڭدىن ئەقىدەڭ كۆپكۆك مۇز تۇتسا،
مەن چېقىن مېسالى كۆيۈپ چوغلغىناي.

ھاۋاغا پەرزدۇر ئادەمنىڭ مېھرى،
جەننەتتىن سەن بىلەن قايتا قوغلىغىناي.

ئاھىمدىن ئاسمىنىم قارىداپ كەتسۇن،
تېخىمۇ پارلىغان جېنىم تولۇن ئاي ...

2011 - يىلى 11 - ئاينىڭ 29 - كۈنى

بالىلىقنى تاشلىغىن دەيسەن

بالىلىقنى تاشلىغىن دەيسەن،
كېچىلىرى يۇلتۇز سانسام.
نېمە چارە نۆۋەر چاغلارنى،
يۈرىكىمدىن سۆيۈپ قانمىسام.

كۈتتۇق تالاي يېڭى يىللارنى،
بىر - بىرىدىن ئەمەستۇر ئارتۇق.
باھار بىزنى بەزلەپ سۆيسىمۇ،
كۆزدىن سالدۇق كۆڭۈلگە تارتۇق.

كۈلكە - يىغا بىزگە بەخشەندە،
ئۇلۇغ - ئۇلۇغ تىنىدۇق كۈن - تۈنلەپ.
لېكىن دىلدا بالىلىق چۇقان،
كۆيۈپ تۇرار بوراندەك ئۈنلەپ.

زىغىرلىقتا كېيىنەك قوغلاپ،
دوھىلىساق نېچۈن ياراشماس؟
بۇغدايلىقتىن تورغاى تۇخۇمى،
تېپىۋالساق نېچۈن ياراشماس؟

مەھەللىگە يامغۇردەك يېغىپ،
قاردا كۆيسەك نېچۈن ياراشماس؟
ساي بويىدا نانچىگدە تېرىپ،
قۇم ئۆي قۇرساق نېچۈن ياراشماس؟

خېنە يۇلۇپ بەرسەم ئېتىزدىن،
كىمۇ مېنى «ئوغرى» دەپ قوغلار.
خېنە قويغان قولۇڭنى كۆرۈپ،
يىغلىمامدۇ ئوچاقتا چوغلار؟!

بالىلىقنى تاشلىغىن دەيسەن،
سەبىي كۆزدە ساڭا قارىسام.
قارا يامغۇر بولمامدۇ چېچىڭ،
سەلكن كەبى سۆيۈپ تارىسام.

2011 - يىلى 12 - ئاينىڭ 8 - كۈنى

مۇمكىن

مېنى ئىزدەپ تېپىشنىڭ مۇمكىن،
يېنىڭدىن يا بەكمۇ يىراقتىن.
مېنى تارتىپ ئېلىشنىڭ مۇمكىن،
ئازاب بېسىپ ياتقان يىراقتىن.

مېنى ئىزدەپ كېلىشنىڭ مۇمكىن،
قەلبىڭدىكى ئەڭ چوڭقۇر جايغا.
يەنە دەردكە سېلىشنىڭ مۇمكىن،
ئوخشاپ گويا شور باسقان سايغا.

مېنى ئۇنتۇپ قېلىشنىڭ مۇمكىن،
ساڭا قاراپ ئولتۇرسام ئۇدۇل.
مېنى تاشلاپ قېچىشنىڭ مۇمكىن،
پەلەك ئۈزرە سوزۇلسا بىر قول.

قانداق ئەتمىش - كەچمىشلەر بولسۇن،
كۆنۈپ كەتتىم، ماڭا بەربىر.
قىلىچ تۇتۇپ بېقىپ ياتىمەن،
قاچمىسۇن دەپ مېنىڭدىن سەۋر.

دەرەخكە ئويۇلغان ئىسمىمىز

قوش يۈرەكنى ئوتتۇرىغا ئېلىپ،
دەرەخكە ئويۇلغان ئىسمىمىز،
چوڭقا ئوخشاش يېنىپ تۇرغاندۇ؟
كېچىلەرنى ئۇخلىتىپ قويۇپ،
قۇشلار شېرىن سۆھبەتكە چۈشسە،
قانداق يىغلاپ، قانداق كۈلگەندۇ؟
شامال ئويناپ كەلسە يېنىغا،
دەرەخكە ئويۇلغان ئىسمىمىز،
تۈتىگەندۇر دەرد - پىراق پۇراپ.

ئۇھسىنغاندۇر ئۇلۇغ نەپەستە.
ئەسكە ئېلىپ كۆز يېشىمىزنى،
كۆكتە يانغان يۇلتۇزغا قاراپ.

مەھەللىگە يېقىن ئورماندا،
دەرەخكە يېزىلغان ئىسمىمىز،
تەلمۈرگەندۇر بىزلەرگە بويلاپ.

تۇيدۇرماستىن بىر - بىرىمىزگە،
بارغاندۇرمىز ئايدىڭ ئاخشامدا،
قويۇش ئۈچۈن ئۇنى يېڭىلاپ.

تەقدىرىگە بالدۇر تەن بېرىپ،
دەرەخكە ئويۇلغان ئىسمىمىز،
بىزگە ئوخشاش كەتكەندۇر قېرىپ.

يا تۇرغاندۇر يېشىل چۈش كۆرۈپ،
نەۋ باھارنىڭ تومۇرلىرىدا،
دەرەخ بىلەن بىللە كۆكرىپ.

2011 - يىلى 12 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

قارغاش

كۆكتىن تامغاندەك، يەردىن ئۈنگەندەك،
تېنىڭگە چۈشۈپ ئىلاھىي بىر ئوت،
ئىچىڭدىن كۆيۈپ - يېنىپ قالارسەن.

تۈنگە ئايلانغان كۈنلىرىڭ بىلەن،
جىسىڭدىن تانغان روھىڭنى ئېلىپ،
ئىشقى يولىدا مېڭىپ قالارسەن.

ئەرشتىن دەھشەت چاقماقلار چۈشۈپ،
ئىسسىق ئۇۋىسى كۈل بولغان قۇشتەك،
چېكەڭگە قىسمەت تېڭىپ قالارسەن.

پىراق دەردىنى تارتىپ بىتىنىم،
ئىچىڭدىن قۇرۇپ بىر تامچە ياشتەك،
ھىجران چۆلىگە سىڭىپ قالارسەن.

كۆكسۈڭگە سىغماي قالغان ئازابىنى،
خەنجەردە يېرىپ ئالماقچى بولۇپ،
جاننى دەسمايە سېلىپ قالارسەن.

نامەلۇم قىلماق بولۇپ نالەڭنى ،
تىكلەنلەر دەسسەپ ھەربىر قەدەمدە ،
ئىچىڭدە ئاچچىق تىنىپ قالارسەن .

قارقىڭ قېتىپ خىيالغا ياتقان ،
شۈرغان چىققان يازنىڭ ئاخشى ،
مېنى ئېسىڭگە ئېلىپ قالارسەن .

ھەسرەتتىن تىكلەنگەن تاش ئېنىكىڭگە ،
دەردىم تاشلىغان سايىگە قاراپ ،
مېنىڭ قەلبىمنى بىلىپ قالارسەن .

سەنمۇ بىرىگە كۆيۈپ قالارسەن ،
سەنمۇ بىرىنى سۆيۈپ قالارسەن !

2012 - يىلى 1 - ئاينىڭ 5 - كۈنى

بۇ دۇنيا

بۇلۇت مېنىڭ دېسە ئاسماننى،
يۇلتۇز قۇتراپ يانار غەزەپتە.
قۇشلار مېنىڭ دېسە ئورماننى،
قۇرار دەرەخ تەرەپ - تەرەپتە.

كېچە مېنىڭ دېسە سۈبھىنى،
مىڭ گەز ئۇچار كۈننىڭ ئىمانى.
دەريا مېنىڭ دېسە سۈيىنى،
بۇلاق يىغلار تۇتۇپ پىغانى.

شامال مېنىڭ دېسە زېمىنى،
ئۆرە قوپار جىمىكى جانلىق.
ھۇوقۇش مېنىڭ دېسە قىيانى،
تاغ كۆكسىنى قاپلار ھەيرانلىق.

ئۆز نېسۋە، رىزقى بىلەن،
جىمىغا تەڭ ياراتقان تەڭرى.
ئەسلىي بىلسە بۇ دۇنيا دېگەن،
ھەممەيلەنگە شۇ قەدەر كەڭرى.

ئاتامنىڭ شەجەرىسى

ئاتا سېنى ئوتتىن سورىسام،
ئوت لالدىدەك قىزىپ تۇرۇپ:
ماڭا ئوخشاش كۆيەتتى، دېدى.

ئاتا سېنى سۇدىن سورىسام،
سۇ كۆزىگە ياش ئېلىپ تۇرۇپ:
ماڭا ئوخشاش كۈلەتتى، دېدى.

ئاتا سېنى كۆكتىن سورىسام،
كۆك بەك ئېغىر خورسىنىپ تۇرۇپ:
يۇلتۇزلاردەك يورۇيتتى، دېدى.

ئاتا سېنى تاغدىن سورىسام،
تاغ باشقىچە روھلىنىپ تۇرۇپ:
يامغۇر ئۇنى دورايتتى، دېدى.

ئاتا سېنى قۇشتىن سورىسام،
قۇش ھەسرەتتە تولغىنىپ تۇرۇپ:
ئۇ دەرەختەك تۇراتتى، دېدى.

ئاتا سېنى گۈلدن سورىسام،
گۈل شەپقەتكە چوغلنىپ تۇرۇپ:
مېھرى بىزدەك پۇرايتتى، دېدى.

ئاتا سېنى يەردىن سورىسام،
يەر ئاسمانغا تىكىلىپ تۇرۇپ:
بىزگە كۆكلەم چاچاتتى، دېدى.

ئاتا سېنى خەقتىن سورىدىم،
خەق روھىڭغا ئېگىلىپ تۇرۇپ:
ناھەققە ئوت ئاچاتتى، دېدى.

2012 - يىلى 1 - ئاينىڭ 6 - كۈنى

ئەتىراپىمىز

قايسى يۈرۈش، قايسى روھىيەت،
كۆرۈۋالدىڭ مېنىڭ چۈشۈمنى.
تاڭ سەھەردە چۈش ئۆرۈمەك يوق،
مۇنەججىمگە قويغىن ھۆكۈمنى.

خىجالەتمەن، كۆزۈمگە باقما،
ئەس - ھوشۇڭنى يوقات بۇ مەرتەم.
ئاسمىنىمغا بىر چىقىپ كىرەي،
ياپرىقىڭدىن قانات بەر ئەركەم.

قۇياش بىزنى كۆرۈشتىن بۇرۇن،
ئۇچۇپ كەتسۇن رىۋايىتىمىز.
قالسۇن ئەبەد مۇرۇۋۇت بولۇپ،
بۇ چىرايلىق جىنايىتىمىز.

قان كۆيدىمۇ تومۇرلىرىڭدا،
ھىدىلىرىدىن ئوت ئالدى تېنىم.
خوش، سەھەرنى كۈلۈپ كۈتۈۋال،
مەن سەلەكىدە سويلەي تېنىم.

يىغلاپ تۇرۇپ سېنى سۆيگەندە

مېنى ھېچكىم زورلىغان ئەمەس،
سېنى مۇنچە سۆيۈپ قېلىشقا.
ھەممە دەردىم ئۆزۈمگە تالق،
ئىمكانىم يوق يولدىن يېنىشقا.

بىر پىنھاننى ئىزدەپ ھارمەن،
ئىچ - ئىچىمدىن ساغما كۆيگەندە.
بەلكى يۈرەك قۇشقا ئايلىنار،
يىغلاپ تۇرۇپ سېنى سۆيگەندە.

كىملىرى مېنى پەپىلىسىمۇ،
دەردلىرىمگە ئەمەستۇر شېرىك.
ئۆز - ئۆزۈمگە ھەيران مەن، ھەيران،
بۇ دۇنيادا يۈرگەنگە تىرىك.

بۇ ئەلەملەر تۈگەيدۇ دەيمەن،
بۇ دۇنيادا تۇغۇلمىغاندا.
دەردىم بىلەن كۈننىڭ سېرىقى،
چىرىملىشىپ كەتكەن جاھاندا.

سۆيۈملۈك ئالداش

دەريا شاۋقۇنىنى ئېسىڭگە سېلىپ،
ئالدىڭغا چىقارمەن كۈلۈپ يا يىغلاپ.
كۆكسۈمگە تىغ ئۇرغان قارا تۈنلەرنى،
تاڭ دارغا ئاسقاندەك كېتەرەمەن يايىراپ.

كۈتەرەمەن بالدۇرقى كۆزلىرىڭ بىلەن،
ماڭا ھەۋەسلىنىپ قاراشلىرىڭنى.
زىنخ ھىلالىڭغا ئىلىنغىنىمچە،
ئەسلەرەمەن سۆيۈملۈك ئالداشلىرىڭنى.

نەقەدەر سېھىرلىك ئىشقى يولدا،
بىزلەرگە تارتىش ۋە تارتىلىش كۈچى.
ئەسلەنگەن چېغىڭدا ئالدىمغا كەلدى،
سېنىڭ ئاسمىڭنىڭ نۇرلانغان ئىچى.

كۆز ياش ئۇرۇقىدا ئۆسكەن كۆچەتتە،
چېچەك تۇمانلاپ بولسا گەر مېۋە.
سۆيگۈ مالاقتىگە يولۇققانلارغا،
قالاتتى مەڭگۈلۈك بولۇپ نېسۋە.

دەريا شاۋقۇنىنى ئېسىمگە سېلىپ،
ئالدىمغا چىقارسەن كۈلۈپ يا يىغلاپ.
باشلاپ قويارسەن خىيالى باغقا،
ئۆزەرمەن گۈللەردىن دەردىڭنى ئىلغاپ.

2012 - يىلى 1 - ئاينىڭ 7 - كۈنى

دېمىلىك قەلەمىڭىزنىڭ قەلەمىڭىز
بىلەن كەلگەن بىر قەلەمىڭىزنىڭ قەلەمىڭىز

تەڭرىنىڭ قەلەمىڭىزنىڭ قەلەمىڭىز
كۆز ياش قەلەمىڭىزنىڭ قەلەمىڭىز
تەڭرىنىڭ قەلەمىڭىزنىڭ قەلەمىڭىز
تەڭرىنىڭ قەلەمىڭىزنىڭ قەلەمىڭىز
تەڭرىنىڭ قەلەمىڭىزنىڭ قەلەمىڭىز

ئۇيغۇمنى

ئۇيغۇمنى
قانداق ئېلىپ كەتتىڭ كۆزۈمدىن؟
قايتىمەن خاماندىكى مومىدەك،
ئۆزۈمنى سوراپ باقسام ئۆزۈمدىن.

ئۇيغۇمنى
سۇغا تاشلىۋەتتىڭمىكىن دېسەم،
سۇ يېشىمدەك ئېقىۋاتىدۇ.
تۈنگە چېچىۋەتتىڭمىكىن دېسەم،
يۇلتۇز كۆزۈمگە ئوت يېقىۋاتىدۇ.
دەرەخكە ئېلىپ قويدۇڭمىكىن دېسەم،
دەرەخ شۇنچەلاپ تۇرۇۋاتىدۇ.
شامالغا بەردىڭمىكىن دېسەم،
شامال تاتلىق پۇراۋاتىدۇ.
ئۆيۈڭگە ئەكەتتىڭمىكىن دېسەم،
دېرىزەڭ چوغدەك يورۇۋاتىدۇ.

ئۇيغۇمنى
كۆزۈمدىن جۇدا بولغان ئۇيغۇمنى،

مەيلى نېمە قىلساڭ قىلىۋال.
ئەمما مېنىڭ ئۇيقۇمدا،
چۈشلىرىمگە قونۇپ ئۇخلىۋال.

2012 - يىلى 1 - ئاينىڭ 18 - كۈنى

كېچىنىڭ سۈرىتى

كېچە كۆككە يۇلتۇز چېچىپتۇ،
كۈندۈز يەنە نەگە كەتتىكىن.
بۇلۇت قارا سىياھ ئىچىپتۇ،
ئاي كۆرۈنەر تولىمۇ مىسكىن.

شام كۆيدۇ ئىچىدىن ئېرىپ،
كۆز يېشىدىن چاچرىتىپ چېچەك.
ئولتۇرىمەن تۈننى ئېگىرىپ،
خىيالمدىم تۈگىمەس چۆچەك.

مېنى بۇلاپ ئالغان دەرد - ئەلەم،
مەن بىلەن تەڭ ئىچمەكتە شاراب.
تېرىپ - تېرىپ قولۇمدا قەلەم،
ئاق قەغەزگە سىزماقتا ئازاب.

قەيەردىندۇر تەلۈرۈپ ماڭا،
قاراپ تۇرار يامغۇرلۇق جۈپ كۆز.
كۆرسىتەي دەپ بىر لەۋھە ئاڭا،
تاپالمىدىم كۆڭلۈمدىن بىر سۆز.

ئاستا - ئاستا تىنىدىم ئىچىمگە،
شامال ھاردۇق ئالغان دالادەك.
بۇ ھەسرەتنى ئېيتىمەن كىمگە؟
بولدى قەلبىم ئەلەمخانىدەك.

2012 - يىلى 1 - ئاينىڭ 19 - كۈنى

ھەسرەتنىڭ تىلى

سېنى سۆيگەن چاغدىكى ھۆرلۈكۈمنى،
چاڭگا تىزىۋاتقان قۇشلارمۇ بىلگەن.
گىلاسار دەرد ئېيتقان پىستە، بادامغا،
لەۋلىرىڭدىن ئۈزۈپ يېسەم بۆلجۈرگەن.

قىرىق قارا چېچىڭ قىرىق كېچىنىڭ،
سېھرىنى تۆككۈچى ئەپسانە بولغان.
مېنىڭ كۆك ئاسمىنىم ئىدى مەھەللەڭ،
تۇتقان - تەرگىنىڭگە يۇلتۇزلار قونغان.

شاھقا ئايلانغانمەن سېنىڭ قېشىڭدا،
ھىلالنى سايلىغان قىلىچنى ئېلىپ.
قاتىلى بولغاندىم قايفۇ - ھەسرەتنىڭ،
ھىجراننىڭ باغرىنى قىزىل قان قىلىپ.

ئەمدى سېنى سۆيەمس دەۋرىگە كىردىم،
كۆز ياشتىن باشقىسى سۆيەمس مەڭزىمنى.
گۈللەرنىڭ يۈرىكى غۇنچىسى بولسا،
مېنىڭ غېمىم دېگىن دەريا ئەزىمنى.

قاتىلى بولدۇڭغۇ ۋىسال پەسلىنىڭ،
قەيەردىن ئويغاندى تىكەننىڭ دىلى.
ۋۇجۇدۇم ئايلاندى شورتاڭ ئېتىزغا،
ئۇنىڭغا ئۇنىڭنى ھەسرەتنىڭ تىلى.

2012 - يىلى 1 - ئاينىڭ 23 - كۈنى

قىزلار

قىزلار قىزىلگۈلگە ئوخشاش قىزىرىپ،
ئۇيىلىپ ئۆتۈپ كەتسۇن ئالدىڭدىن.
كۈنلەردىن بىر كۈن ئاشۇ سىياقى،
چاقماقتەك يالت قىلىپ كېچەر يادىڭدىن.

قىزلار باھار يامغۇرىدەك ياش تۆكۈپ،
مەيلى راست يىغلىسۇن ياكى يالغاندىن.
ئاسمىنىغا يۇلتۇزلار قونۇپ،
ئىمادۇر ھۆسنىگە تولۇپ قالغاندىن.

قىزلار كۈلۈپ قانسۇن سۇغا قانغاندەك،
ئۇلارنىڭ كۈلكىسى چېچەككە ئەنداز.
ئەگەر باغرى ئەلەمدىن بولسا يارا،
تەبەسسۇمى بىلەن قىلىدۇ پەرداز.

قىزلار تەنھالىقنى ئىزدىگەن چاغدا،
ئالداشلار ھەم سالا - سۈلھى كار قىلماس.
سۈزۈلۈپ كۈلىدۇ ھۆسىندە سەھەر،
گويا ئېچىلغاندەك گۈللەرمۇ تىمىتاس.

بۇ كېچە

مېنى ھامىيىغا ئالدى سېخى قايغۇ،
بەختلىكمەن بۇ كېچە.
شادلىق يۇلتۇزدىنمۇ يىراقلاپ كەتتى،
ئۇچۇۋالسۇن قانغۇچە.

ئاھ سۆزىگە ئىلىندى بىدارلىق،
ئويغاندى يەنە پىراق.
پەرىشتە قولغا قوندى يۈرەك،
كېچىگە ياقتى چىراق.

پېشانەمنى چۆرگۈلەپ ئۆتمەكتە كۈنلەر،
دەۋر قىلىپ.
ۋىسال ئۆز ئاسمىنىدا ياشىماقتا،
سەۋر قىلىپ.

2012 - يىلى 1 - ئاينىڭ 26 - كۈنى

بەختلىك دەرەخ

بىلىمەن، تولىمۇ بەختلىكسەن،
مەندىن ئۆركۈگەن قۇش ساڭا قونىدۇ.
تەبىئەتنىڭ شېرىن - شېكەر گەپلىرى،
شاخلىرىڭغا يىلىك بولۇپ تامىدۇ.

رەڭلەر قانات كېرىپ سېنى بېزەيدۇ،
باھار چۈشمەيدۇ سەندىن باشقىنى.
مەۋج ئۇرۇپ چىقىدۇ ئوتلىرىڭدىن،
يىلتىزىڭدا ئاققان روھنىڭ تاشقىنى.

شامالار كۆكسىنى ئۇرۇپ قانمىغان،
ياپراقلىرىڭ يېشىل ياقۇت چاچتەڭگە.
يامغۇرلار قېنىۋېلىپ قىلىقلىرىڭغا،
ئاندىن ئېقىپ چۈشىدۇ دېرىزەمگە.

يوللار ماڭار ھامان سېنىڭ يېنىڭدىن،
كۈتسەن ھەم خوشلىشىسەن تىك تۇرۇپ.
نەپرەتتىن تومۇرۇڭ كۆبجۈگەن چاغدا،
ھېچكىمگە تۇيدۇرماي قالسەن قۇرۇپ.

ئۆتكەندە قېشىڭدىن كۈنلەردىن بىر كۈن،
ئەگەر سوراپ قالساڭ مېنىڭدىن سوئال.
ساڭا تىكىلىپ تۇرۇپ ئويلاڭنىڭدا،
كۆزلىرىمگە لىق ياش كېلەر ئېھتىمال.

بىلىمەن، تولىمۇ بەختلىكسەن،
مېنى تەرك ئەتكەن ساڭا باردۇ.
پېشانەمگە پۈتكەن پۈتۈكلىرىمدىن،
تاپالماي بىر سۆزنى ئېسىم تالدۇ.

2012 - يىلى 1 - ئاينىڭ 27 - كۈنى

تىنچلىقتىكى سادا

تىنچلىقنى زەن سېلىپ ئاڭلىسام،
سۆزلەيدۇ بىر تاتلىق ئاھاڭدا.
يەر - كۆككە سىنچىلاپ قارىسام،
ساداسىز نەرسە يوق جاھاندا.

يۇلتۇزنىڭ ئاۋازى كۆزىدە،
چىچەكنىڭ ئاۋازى بەرگىدە.
ئاسماننىڭ ئاۋازى يۈزىدە،
ئالمنىڭ ئاۋازى رەڭگىدە.

سۆزلەيدۇ تاغلارنىڭ قامىتى،
يېشىل ئۈن تارايدۇ چىملىقتىن.
نەي چالار بۈركۈتنىڭ قانىتى،
يىلتىزلار قاقچىدۇ جىملىقتىن.

قۇمۇشلار ئۈنلەيدۇ يىراقتا،
ئالتۇن چۈش كۈلىدۇ توغراقتا.
بېلىقلار سۆزلەيدۇ پىراقتا،
سۇ قىزىق ھېكايە قىرغاققا.

تىنچلىقنى زەن سېلىپ ئاڭلىسام،
بىرىنىڭ ئاۋازى تىلىدا.
بىرىنىڭ ئاۋازى شەكلىدە،
بىرىنىڭ ئاۋازى دىلىدا.
بىرىنىڭ ئاۋازى قەلبىدە،
بىرىنىڭ ئاۋازى نەپرەتتە.
بىرىنىڭ ئاۋازى ھىجراندا،
بىرىنىڭ ئاۋازى غەپلەتتە.
بىرىنىڭ ئاۋازى ۋىجداندا.

2012 - يىلى 2 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

ساھىبجامال

دەرەخ بولساڭ ئەي ساھىبجامال،
مەن شېخىڭغا ئۇۋا سالغان قۇش.
سەن كېچىدە ئۇخلىغان بولساڭ،
بولدۇم يىغلاپ ئىچىمدە بېھوش.

ساڭا كەلسە پەسىل ئالمىشىپ،
مەن تامچىدىم يىلتىزنىڭ ئارا.
نەزىرىڭگە ئېلىنمىغان چاغ،
شەپەق بولدى كۆزۈمدە قارا.

سايە ئۆتسە سېنىڭ يېنىڭدىن،
باشقا قوندى ھازىدىن قىرو.
قارا بۇلۇت ئۈستۈڭگە كەلسە،
يۈرەك دېغىم بولدى روبىرو.

زېمىن كۆكتىن يامغۇر تىلىسە،
ساڭا تارىنىپ كۆرۈنۈش ئۈچۈن.
ۋۇجۇدۇمغا ئوت ئېلىپ كەتتى،
نەپىسىمنىڭ تامامى تۇتۇن.

ساڭا كۈلۈپ باققان كۆزلەرنى،
ئويغۇم كەلدى دوزاخ زىخدا.
سەندەك پۇراپ ئۆسكەن گۈللەرنى،
بوغغۇم كەلدى يۇمران بىخدا.

ساڭا ئۆرلەپ قونغان توزاننىڭ،
شامىلىغا قاناتلار ئۈزۈم.
تۆت پەسلە تۆت خىل تۈسلەنسەڭ،
مەن ئىچىمدىن تاشتەك قۇرۇدۇم.

قىيناش ئۈچۈن، ئازابلار ئۈچۈن،
ئالساڭ ئەگەر ئېتىبارىڭغا.
قوبۇل ئېتىپ ئىلتىماسىمنى،
مېنى كۈلدۈر ئېسىپ دارىڭغا.

2012 - يىلى 2 - ئاينىڭ 11 - كۈنى، ئۈرۈمچى

يىغلاڭغۇ تاغ

1

بۇندىن نەچچە زامان مۇقەددەم،
بۇلۇت تاشقا ئايلانغانمىش.
قىزىق كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ،
تاغ بۇلۇتقا ئۆيلەنگەنمىش.
رەشك قىلىپ ئۇلارغا دىۋە،
ئوت قويغانمىش يېرىم كېچىدە.
چوغلانغانمىش تاغ، لېكىن بۇلۇت
ساق قالغانمىش چوغلنىڭ ئىچىدە.
شۇندىن بىرى بۇلۇتنىڭ دەردى،
ئايلانغانمىش سۈپسۈزۈك ياشقا.
ئېقىپ - ئېقىپ يىغلاپ تۇرۇشتىن،
ئىش - ئەمەلى ئەمەسمىش باشقا.

2

فەرھاد تاغنىڭ يونۇپ دېغىنى،
چىقىپتىمىش ياساپ مىڭئۆينى.

تاملىرىغا ئالتۇن ھەل بېرىپ،
سىزىتىمىش نادىر مىڭ كۈينى.

شېرىن ئىشقى يولىدا يۈرۈپ،
يېرىلغۇدەك بوپتىمىش كۆكى.
چىچەكلەرگە سېرىق رەڭ بېرىپ،
يامراپتىمىش ھىجراننىڭ تۈسى.

كۈن ۋىسالىدىن شولا چاچقاندا،
مەستان كەمپىر بىلىپ قالغانمىش.
ئاشقىنى مەشۇقتىن ئايرىپ،
ئۇ دۇنياغا يولغا سالغانمىش.

بۇ چاغ تاغنىڭ باغرى يېرىلىپ،
شېرىنگە يول ئېچىپ بەرگەنمىش.
شۇندىن بېرى ئۇ يىغلاپ - يىغلاپ،
تاغ قوينىدا چېپىپ يۈرگەنمىش.

3

باھادىرلار قىلىچ ئۇرغاندەك،
بىر دۆڭلۈكنىڭ يۈزى تۈز كەسمە.
مىڭئۆيلەردە مىڭ پاتمان پىغان،
كۆز يېشىغا چۆككەن ئەسلىمە.

قانچە ئەسىر ئۆتتى بۇ يەردىن،
گاھى كۈلۈپ، گاھىدا يىغلاپ.
ئەمما سۇجۇپ چالماقتا بەرباب،
ھەر پەسلگە باھارنى چىللاپ.

مۇھەببەت يوق، ھىجران يوق يەردە،
يىغا ئەسلىي تەڭداشسىز بىر كۆي.
يېڭىلىنار يىغىدىن دۇنيا،
ئەمما يىغلاپ كۈلدۈ مەڭگۈي.

2012 - يىلى 2 - ئاينىڭ 17 - كۈنى

مەنغۇ

لېۋىڭدە گۇناھتىن ئېچىلغان گۈلنى،
نوهنىڭ كەپتىرىدەك چىشلىگەن مەنغۇ.
دىل دېڭىزدىكى خىجالتىڭنى،
جىگەرلىك غەۋۋاستەك ئىزدىگەن مەنغۇ.
ئالھاس كۆز سەھەرنى ساڭا تويغۇزۇپ،
مەستخۇش شامالدەك ئىگرىغان مەنغۇ.
ئاپپاق تىلىكىمدىن ئاق ئايدىڭ سېپىپ،
كېچىنىڭ كۆزىدە يىغلىغان مەنغۇ.

تۇغان بۇزۇپ قاققان قىزىل قىياندەك،
بېغىڭغا سۈڭگۈچتىن سەمىگەن مەنغۇ.
گۈلسۈرۈخ پورىكى يېشىنگەن چاغدا،
شەبنەمگە مەڭزىڭنى بەرمىگەن مەنغۇ.

ئاھ، بۈگۈن باغرىڭدا نەپرەت شاخلاپتۇ،
قاجاندا قاقاستىن ئالغاننىڭ ئۇرۇق.
ئۆزۈمدىن ۋاز كېچىپ بەرگەن كۈلكىگە،
كىمنىڭ يىغىسىنى قوشقانىڭ تولۇق.

مەن گۈلخان ئەستەرلىك قارا تون كىيىپ،
كوچاڭدا يۈرگۈنچە ئاچمەن ھازا.
كىمىڭدۇر كۆزىگە ياش دەۋرىتىمەن،
ئون ئۆلۈم نەرخىدە كەلدى دەپ قازا.

لېۋىڭدە گۇناھتىن ئېچىلغان گۈلى،
نوھنىڭ كەپتىرىدەك چىشلىگەن مەنغۇ.
كۆڭلۈمنى يەتتە قات ئاسماندىن تاشلاپ،
جاللاتقا تىغ بېرىپ چۈشكەن سەنغۇ.

2012 - يىلى 2 - ئاينىڭ 12 - كۈنى

يالغۇز ئايال

ئاسمىنىدا يۇلتۇز كەم ئەمەس،
ھويلىسىدا ئاپتاپ يەتكۈچە.
قۇش دانلايدۇ سامانلىقىدا،
ئاڭ سەھەردىن تاكى كەچكىچە.

يېتىر قىماس چېلىكىدىن سۇ،
شەك كەلتۈرمەس يەم بەرسە قويى.
بىر ئۈمىد تە باققان توخۇنىڭ،
ئۇنىڭ بىلەن ئوخشاشتۇر ئويى.

ئۇ قۇرۇتۇپ ساتقان مېغىز، قاق،
سۆزلەر ئۇنىڭ ئېدىتلىقىنى.
كۆزلىرىدىن تېپىۋالسىەن،
بۇ دۇنيانىڭ جىمجىتلىقىنى.

ئېتىزغا تېرىغان كۆكتات،
مەھەللەدە تۇرار يۈگۈرۈپ.
ۋاقتى بولسا پالاس توقۇيدۇ،
ئورچۇقىدا يېنى ئېگىرىپ.

قوشنىلىرى تونۇر قىزىتىپ،
ئاڭغا خەۋەر قىلمىسىمۇ گەر.
رېتسىپىنى كۆتۈرۈپ كېلىپ،
نان ياقىدۇ بولۇپ بىر ئەختەر.

ئۇنى يوقلاپ كەلسەڭ ئەگەردە،
باھار قوندى دەيدۇ ھويلىغا.
نېمە ئېلىپ، نېمە قويغاننى،
بىلمەي قالار تىترەك قولغا.

ئۇنىڭ ئاجىز - ئورۇقلۇقىنى،
ئەسكە سېلىپ قويدۇ كىملىر.
شۇندا ئۇنىڭ باغرى قان بولۇپ،
بىرمەھەل ھۆل ئۆتىدۇ كۈنلەر.

2012 - يىلى 2 - ئاينىڭ 19 - كۈنى

گۆھەرچى بېلىق

ھەربىر زاتتا ئۆزگىچە خىسلەت،
بىرى ئاش يەر ئالتۇن تاۋاقتا.
شاھ ھۇزۇرى سۈرىدۇ بىرى،
ناندىن چاچراپ چۈشكەن ئۇۋاقتا.

بىرلىرى بار ئۇچ ۋاق شىرنە يەپ،
ئۆزگىلەرگە تۆكمەس تېمىم بال.
بىرى ئوتتا كۆيۈپ نۇرلىنار،
جانغا قىلىپ يەتكۈچە ئۇۋال.

سۇغا ھېچكىم سەدەپ تاشلىماس،
بېلىقلارغا گۆھەر تۇغسۇن دەپ.
ئەمما گۆھەر تۇغقىنى قىزىق،
كۈندە شېغىل، لاۋا - لاتقا يەپ.

تەققاسلىسام ئۆزۈمنى ئاڭغا،
ۋىجدان كۆيدى نومۇس ئىچىدە.
ئايان بولدى ئەتمىش - كەچمىش،
چاقىنغاندەك يۇلتۇز كېچىدە.

پىراق

باھار يەنە قوندى باغلارغا،
گۈل قېتىدىن ئۇچتى خۇش پۇراق.
ھىجران قالدى ئوتتۇرىدا، ئەمما
مېنى تاشلاپ كەتمىدى پىراق.

كۆكتىن تېزىپ تاغقا ياغقان قار،
ئەگىز بولۇپ ئاقتى بەك پىراق.
تاغ يىغلىدى تاراملاپ، ئەمما
مېنى تاشلاپ كەتمىدى پىراق.

كەچ كۆز قانات يايىدى دەرەخكە،
ئۇچتى يېتىم قۇشلار دەك ياپراق.
قالدى دەرەخ دەرد يۇتۇپ، ئەمما
مېنى تاشلاپ كەتمىدى پىراق.

ئوتنى ئۈزۈپ ئېپ قاچتى شامال،
بويۇن ئەگدى زۇلمەتكە چىراق.
قالدى پىلىك قارىداپ، ئەمما
مېنى تاشلاپ كەتمىدى پىراق.

يىلان يەنە بىر ياشقا كىردى،

تۈرۈلگەنچە تاشلىدى قاسراق.

قالدى يىلان يېنىكلەپ، ئەمما

مېنى تاشلاپ كەتمىدى پىراق.

مەن يۈرگەچكە زەپىران سىياق،

باغلىغاندۇر ماڭا ئىشتىياق.

ھەممە نەرسە تاشلاشتى، ئەمما

مېنى تاشلاپ كەتمىدى پىراق.

2012 - يىلى 3 - ئاينىڭ 1 - كۈنى

قان يىغلايسەن ماڭا تەلمۈرۈپ

خاتىرەمدە ئۆكسۈپ يىغلايدۇ،
سېنىڭ يازغان سالام خەتىلىرىڭ.
ئۇچۇپ كەتتى قانداق شامالدا،
ماڭا كۆيۈپ تارتقان دەردلىرىڭ.

ئۇچراپ قالدىڭ، ئۇچراتمىغاندەك،
ئۆتۈپ كەتتىڭ كۆزۈڭنى بۇراپ.
يۇچىلانغان چېغى يۈرىكىڭ،
گۈل يۈزۈڭگە تەيىچىدى خاراب.

ئېقىپ كىردىڭ قەلبىمگە يەنە،
سەھەردىكى سۈزۈك شەبنەمدەك.
پىغانىمنىڭ تۈۋىگە سىڭدىڭ،
شاخ ئايرىغان غەملىرىم كەمدەك.

بۈگۈن كېچە چۈشۈڭدە بەلكىم،
قان يىغلايسەن ماڭا تەلمۈرۈپ.
بۇلۇتتەك جىم ئۆتۈپ كېتەرەمەن،
سېنى ئايدەك تۇرساممۇ كۆرۈپ.

دىيالوگ

مەن ئوتقا تۇتاشتىم ئوتنى كۆيدۈردۈم،
قايقارا باغرىنى چوغقا سۆيدۈردۈم.

ئوت مېنىڭ تەپتىمدىن قىلدى نالىلەر،
مەڭزىدە پارلىدى چۇغلۇق - لالىلەر.

ئۇ دېدى: نېمىشقا ماڭا تۇتاشتىڭ،
مەن دېدىم: سەن توڭغۇپ ماڭا ئۇچراشتىڭ.

ئۇ دېدى: سەن مېنى قەيەردىن ئالغان،
مەن دېدىم: دەرلىرىم ئوت بولۇپ قالغان.

ئۇ دېدى: مەن بىلەن ئاداش بولامسەن،
مەن دېدىم: مەڭگۈلۈك ھاپاش بولامسەن.

ئۇ دېدى: قەيەرگە يۈرۈپ كېتىمىز،
مەن دېدىم: مەھشەرگە يۈرۈپ كېتىمىز.

2012 - يىلى 3 - ئاينىڭ 6 - كۈنى

سۈرەتتىكى ئورخۇن دەرياسى

قارماقتىمەن:

ئارچىن شېخنىڭ ئاراچلىرىدىن
كۆزۈمگە چاقماقتىن ئۇرۇق چېچىلدى.
قىيامغا يەتكەن كۆك نۇرنىڭ
ئەڭ پارلاق يېرىدىن يورۇق چېچىلدى.

لاچىنغا ئايلىنىپ كەتكەن ھەرپلەر،
چوغللىنىپ بىر سۆزنى يازدى كۆزۈمگە.
ئۆتۈكەن تېغىنىڭ غۇر - غۇر شامىلى،
ئوت يانغان لېۋىدە سۆيىدى يۈزۈمگە.

ئاڭلىماقتىمەن:

ئوماي ئانا ئېيتقان چۆچەكنىڭ
دەرەخ ھامىلىدار بولغان يېرىنى.
مەلىكە مۆكۈنۈپ ياتقان قەلئەگە،
كۆك بۆرىنىڭ چۈشۈش سىرىنى.

سۇغا قېنىپ ياتقان تاشلارنىڭ
چاراسلاپ كۆيگەن ئاۋازلىرىنى.
يەر بىلەن كۆكنى تامام ئۇلغان
بىلگە خاقان ئوينىنىڭ پەرۋازلىرىنى.

پۇرماقتىمەن:

ئوقىيادىن تېز ئۇچقۇر ئاتلارنىڭ
تۇيىقىدىكى كۆيۈك ھىدىنى.

دەريا تىنىقىغا سىڭىشىپ كەتكەن
كەچمىشنىڭ تولىمۇ قەدىملىكىنى.

گۈلدۈرمامىنىڭ ئاۋازى سىڭگەن،

دەريانىڭ ياۋايى شارقىراشلىرىنى.

چەكلەش سىزىقىدىن ھالقىغان پېتى،

مېھرىنىڭ تىنىمىسىز ۋارقىراشلىرىنى.

سۆزلىمەكتىمەن:

تاغ كۆچمەسكەن، دەريا كۆچمەسكەن،

ئادەم كۆچەرگەن، تەقدىر كۆچەرگەن.

تاغ ئۇچماسكەن، دەريا ئۇچماسكەن،

تەقدىرگە تەن بېرىپ ئادەم ئۇچارگەن.

يۇلتۇزۇم

چۆمۈلۈپ كەلگىن ئورخۇن سۈيىگە!

بۇلۇتۇم

تويۇنۇپ كەلگىن ئورخۇن سۈيىگە!

چۆلىراق

دەردىڭدىن كۆكسۈمگە قارا ئۇنۇپتۇ،
قارنىڭ قېتىغا يارا ئۇنۇپتۇ.

ئالدىمدا تەدبىرسىز خىجالەت ھېكم،
قىينالغان جېنىمغا دال ئەمەس ھېچكىم.

غەم ياققان ئوت بىلەن يۈرىكىم يىرتىق،
مۇڭۇمدىن بۇقۇلداپ يىغلار چۆلىرىق.

يېرىلىك تاغ دېسەم يىغلايدۇ بۇلۇت،
كۆز ياشتىن مەڭزىمگە ئۇۋىلاپتۇ ئوت.

ئەلىمىڭ بوينۇمغا سالىسىمۇ گىرە،
باغرىدىن ھىجرانغا ئاچتىم پەنجىرە.

دەردىڭدىن كۆكسۈمگە قارا ئۇنۇپتۇ،
بۇ قارا قىسمەتكە مەيلىم كۆنۈپتۇ.

كىتاب يايىمىسى

يول بويىدا كىتاب يايىمىسى،
ھەر كىتابنىڭ ئويغاقتۇر ئېسى.

بوۋاي كېلىپ ئالدى بىر كىتاب،
كەچمىشلىرى كۈلدى ۋىلىقلاپ.

موماي كېلىپ ئالدى بىر كىتاب،
گۈلباھارنى ئالدى قولتۇقلاپ.

يىگىت كېلىپ ئالدى بىر كىتاب،
ئاسمان قوندى باغرىغا يىغلاپ.

جۇۋان كېلىپ ئالدى بىر كىتاب،
ئېتىكىگە يېيىلدى ئاپتاپ.

بالا كېلىپ ئالدى بىر كىتاب،
ھەرپ - سۆزلەر كەتتى چۇرۇقلاپ.

يول چىرىقى قالغاندا ئۆچۈپ،
كەتتى تاۋۇش تومۇرى كۆچۈپ.

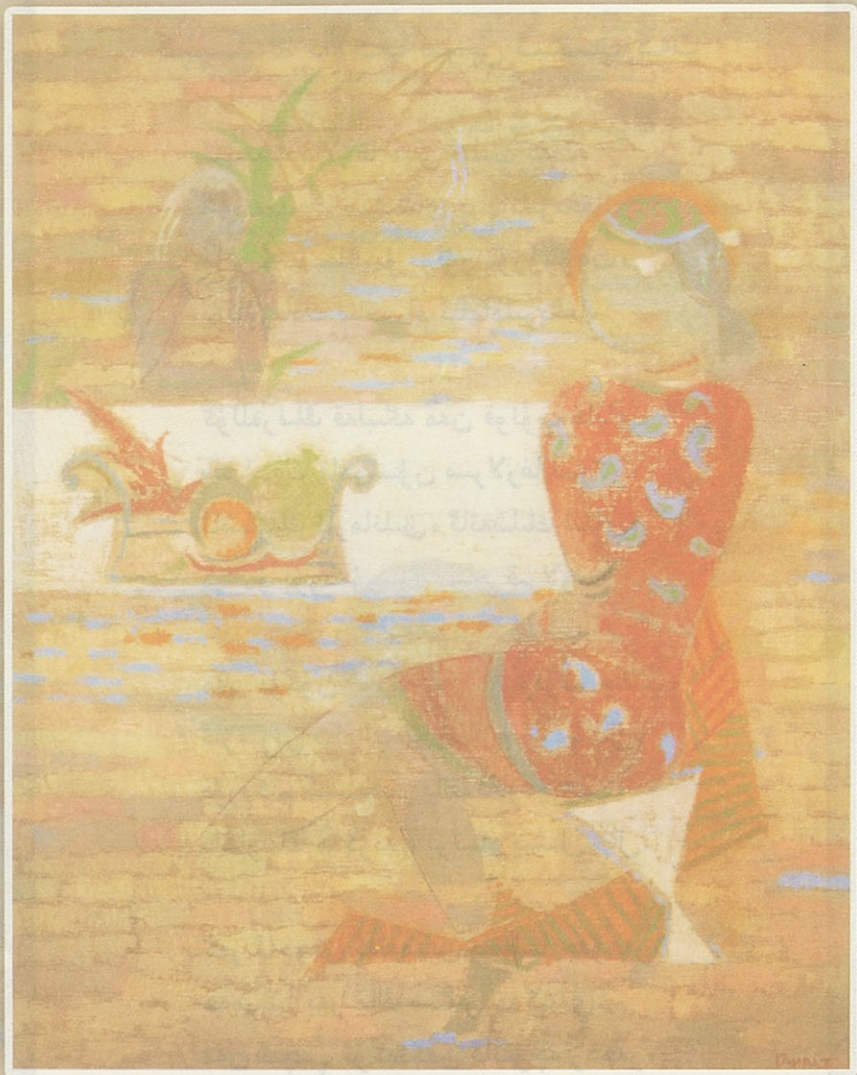

تۈنگە كىرىپ كىتاب يايىمىسى،
غىلاپلاندى مىسرانىڭ بىسى.

ئۆتۈپ كەتتىم مەن ئاستا يانداپ،
يۈرىكىمنى بىر ئوتتا داغلاپ ...

2012 - يىلى 3 - ئاينىڭ 9 - كۈنى

كېيىنەك دالاڭغا مېنى ئېلىپ كەت

كېيىنەك دالاڭغا مېنى ئېلىپ كەت،
شەبنەمدەك سىڭىشاي پىنھانلىرىڭغا.
ماڭىمۇ - ساڭىمۇ بولۇر مۇرۇۋۇت،
يۇلتۇزدەك ساقسام ئىلھاملارڭغا.

گۈللەرنىڭ قەلبىگە مەن قونۇپ قاناي،
سىمابىتەك تامچىسۇن سىرلارغا سىرلار.
ئاشىقتەك ئارمانلىق، ئاتەشلىك تىناي،
مېنىمۇ پۇرسۇن زارىققان قىرلار.

مەن بۈگۈن ئۆزۈمدىن يۇلقۇنۇپ چىقىپ،
ئىزغىرىن شامالدەك قىلغۇم بار خىيال.
يۈرىكىم كىشىنىدۇ يالقۇنلار چېچىپ،
باھارنىڭ مەڭزىدە بولسام يېشىل خال.

گەر ئاچچىق ئەلەمدىن يىغىلسا جەۋھەر،
ھەممىنى بەر ماڭ سىڭىرىپ كېتەي.
مەن ئىچىپ ئۆگەنگەن قانغۇچە زەھەر،
شادلىقنى ئەلەمگە قوشۇپ تۈگىتەي.

كېيىنەك دالاڭغا مېنى ئېلىپ كەت،
تۇيغۇمنى قوياي كەڭ ئېكىنغا چېچىپ.
بىلەمسەن، بۇ باھار يەنە بىر پۇرسەت،
كەتمسۇن ئۇ مەندىن يىراققا قېچىپ.

2012 - يىلى 3 - ئاينىڭ 21 - كۈنى

قايماق بازىرى

سەھەردەك سۈزۈك چىلىدى خوراز،
چۆچۈپ ئويغاندى چۈشەنگەن قۇش.
قىزلار رەستگە تامدى شەبنەمدەك،
بولدى يول بېھوش، يۇلتۇزلار بېھوش.

بىر سېۋەت ئانار — بىر سېۋەت شەپەق،
چوغ چىچىپ قويدى يىگىت كۆڭلىگە.
بىر شىڭگىل ئۈزۈم — سۈپسۈزۈك ئارمان،
دەريا باشلىدى ئاشق لېۋىگە.

بىر چىنە قېتىق — بىر ئاسمان ئايدىڭ،
تىلىكى ئاپپاق بىرىگە رىزىق.
بىر دەستە ئاق نان — بىر توپ يۈرەكنىڭ،
ھاياتقا بولغان مېھرىدەك قىزىق.

سەھرا قىزدەك چىچىكى پىنھان،
ئەنجۈرنىڭ تۈسى تاۋلانغان ئالتۇن.
كۆزنى باغلايدۇ غىلمان سېھرىدەك،
ھەربىر يايىمىدىن چاچرىغان يالقۇن.

نېمىلەرنى دەي، قانداق تىل تاپاي،

يەتتە جەننەتنىڭ جەۋھەرلىرىگە.

ئىپتىخارلاردىن گۈللەپ گۈل چاچاي،

ئۇدۇمنىڭ سانسىز گۆھەرلىرىگە.

بۇ خىزىر كەچكەن قايماق بازىرى،

دېسەم ئېنىقى كۆڭۈللەر قايماق.

ئەزەلدىن يوسۇن بولغان ئۇيغۇرغا،

سەھەرنى كۈندە ئويغىتىپ قويماق.

2012 - يىلى 4 - ئاينىڭ 1 - كۈنى

تۈن يېرىم بولدى

تۈن يېرىم بولدى مېنىڭ كۆڭلۈمدەك،
چۈش زەنجىر سالدى ئۇيقۇڭ مەۋجىگە.
كېچىمۇ مېنى تەنھا قويماقچى،
چىدىماي پەرياد - نالەم ئەۋجىگە.

كۆزۈم يۈز ياشقا كىردى بۇ كېچە،
ياشنىڭ تەپتىدە كۆيدى كىرىكىم.
ئۆزۈمنى يېدىم پىلە قۇرتىدەك،
دارىمغا ئارقان ئەشتى يىپىكىم.

ئەتىرگۈللەردەك نازۇك ھېسلىرىم،
قان بولۇپ تامدى ئاخىرقى خەتكە.
كۈنلەردىن بىر كۈن ئوقۇپ قويارسەن،
يۈرىكىڭ تەشنا بولغاندا دەردكە.

تۈن يېرىم بولدى مېنىڭ كۆڭلۈمدەك،
بارمىدۇ جاھاندا مەندەك بىداردىن؟
سەن بىلەن ئۈمىد بولارمۇ يېتىم،
بىخ سۈرۈپ چىقسا يەنە باھاردىن؟

ئىپارخان كېچىسى

قىزلار ھەرگىز ئۇخلاپ قالماڭلار،
ئىپارخاننىڭ كېچىسى بۈگۈن.
غۇرۇرنىڭ غۇر - غۇر شامىلى،
كوچىلارنى كېزىدۇ پۈتۈن.

يېنىپ تۇرغان بىر ئاسمان يۇلتۇز،
كېرەك ئەمەس بۈگۈن كېچىگە.
پاڭلىنىشقا كىرىپ چىقىڭلار،
ئۇ تاراتقان نۇرنىڭ ئىچىگە.

قەلبىڭلارغا ئېكىن ئېچىڭلار،
ئۇ دان چېچىپ ماڭىدۇ چوقۇم.
قىسسىسىدىن بىلىۋېلىڭلار،
ئەخلاق دېگەن قانداق بىر ئۇقۇم.

ئەقىدىسى تۇتقان نوتىنى،
ئۇلاپ ۋىجدان دەرەخلىرىگە،
ئۆچمەيدىغان ئوتنى يېقىڭلار،
ئوغلانلارنىڭ يۈرەكلىرىگە.

سىلەر شۆھرەت كەينىدىن ئەمەس —
كەينىڭلاردىن شان - شۆھرەت چاپسۇن.
بەخت، ئىقبال نىشانەڭلەردە،
جىگدە ئالتۇن چېچەكلەر ئاچسۇن.

قىزلار ھەرگىز ئۇخلاپ قالماڭلار،
بۈگۈن كېچە ئىپار پۇراڭلار.
تاڭ سەھەردە كۈتۈۋالاي مەن،
سۆيگۈڭلەرگە دەريا سوراڭلار.

2012 - يىلى 4 - ئاينىڭ 10 - كۈنى، ئۈرۈمچى

تەنھا ئانا

تەنھا ئايدەك قالدىغۇ ئانا،
يۇلتۇزلىرىڭ ئۇچۇپ ھەر تەرەپ.
نېمە دېدىڭ دەققىلەرگە،
بوران كەبى كەلسە گۈركىرەپ؟

ئىبادەتنىڭ سامانىيولدا،
شۈكۈرلەردىن تاپتىڭمۇ بەرداش؟
تۇن قوينىغا كىرىپ كۈندۈزدە،
ئۈزۈك چۈشكە بولدۇڭمۇ سىرداش؟

ۋىدالىشىپ خۇشخۇيلۇق سەندىن،
خىيالىڭغا تىكەن پاتتىمۇ؟
ئۈششۈك تېگىپ قوغۇنگۈلىگە،
يازلىق ھويلاڭ مۇزدا قاتتىمۇ؟

ئېلىۋاپتۇق سەندىن ھەممىنى،
لېكىن ھەسرەت قايتۇ شۇ پېتى.
بەلكى كۆيۈپ كۈلگە ئايلاندى،
يېشىڭ تامىغان تۇپراقنىڭ قېتى.

كەچۈر ئانا، تەنھالىقىڭغا
بولالىدۇق پەقەت تەڭ تۇرۇپ.
ئىچىمىزگە ئالدۇق ھەسرەتنى،
كەتتى يۈرەك، جىگەرلەر قۇرۇپ.

2012 - يىلى 4 - ئاينىڭ 14 - كۈنى

مەن شېئىر يېزىۋاتقاندا

يۇلتۇزلار سەپ تۈزۈپ كۆكسۈمگە كۆچەر،
ئاھىمدىن بوراننىڭ ئاۋازى ئۆچەر،
ئاق بۇلۇت ئاق يىغلاپ كوچامدىن كېچەر،
قەلبىمدىن دەريالار سۇ تىلەپ ئىچەر،
مەن شېئىر يېزىۋاتقاندا.

ئەتىراپىمدا قاندىن ھىد قاچار،
قارا تاش تېغىدا كۆيۈپ ئوت ئاچار،
كېيىكنىڭ يۈرىكى تېنىدىن قاچار،
بۈركۈتنىڭ پەرۋازى بىر ئاسمان ئاچار،
مەن شېئىر يېزىۋاتقاندا.

مەلىكە چوپانى سۆيەر كەپىدە،
يېتىم قىز ئوينىيدۇ ئالتۇن مەپىدە،
شاھلارنىڭ قىسمەتتىن يۈرىكى زېدە،
بىركىمىلەر ئويلانار شائىر ھەققىدە،
مەن شېئىر يېزىۋاتقاندا.

قېشىمدىن يىراقلاپ كېتىدۇ قورقۇش،
باغرىمغا ئۇۋىلاپ كېتەر تۈمەن قۇش،
دوزاخقا كىرىدۇ قان تۆكۈش - ئۇرۇش،
بىر تاتلىق سېزىمدىن بولمەن بېھوش،
مەن شېئىر يېزىۋاتقاندا.

2012 - يىلى 5 - ئاينىڭ 13 - كۈنى

زەيتۇنگۈل

شاخ - شاخلارغا ئۆزىنى تاشلاپ،
پۈركىنىپتۇ ھال رەڭ چېچەككە.
ھەر چېچەكنى ئوخشاتتىم گۈيا،
ھىجران دەردى تارتقان يۈرەككە.

قار ياغدۇ سىرتتا تىپتىنچ،
دېرىزىدە ئېرەر ئۇچقۇنى.
قېتىپ قالغان ئىككى ئارىدا،
ئازابلارنىڭ يېڭى دولقۇنى.

مەن زەن سېلىپ قارىدىم ئۇزاق،
زەيتۇنگۈل ۋە قارنىڭ تۈسگە.
ئەلەم - شادلىق تەڭ قونغانىكەن،
بۇ زېمىننىڭ كەڭرى كۆكسىگە.

دېرىزىگە قوندۇم قۇش كەبى،
كۆيدۈم ئېرىپ ئەينەك ئورنىدا.
قار چېچەكلەپ كۈلگەندەك بولدى،
زەيتۇنگۈلنىڭ ياپراقلىرىدا.

چۈش

قارا گۈلدەك كېچىدە،
يۈردۈم چۈشنىڭ ئىچىدە.
زۆھەل ماڭا تەلۈردى،
بىر ئۇيۇقنىڭ چېتىدە.

ماڭدىم كارۋان يولىدا،
بولسامۇ سۈت ئۇيۇدا.
ئەكس سادا قايتۇردۇم،
قوغۇنراق تەك تۇيغۇدا.

ئاسمان مەندىن سۆيۈندى،
ئاي كۆكسۈمدە يۇيۇندى.
ئاق بۇلۇتنىڭ يۈرىكى،
نەپىسىمگە تويۇندى.

قاسراق چۈشتى لېۋىمدىن،
باھار ئۇچتى تىلىمدىن.
پىلە يىپەك يۆڭىدى،
باغچانلىغان دىلىمدىن.

مەن ئېنىقراق ئەسلىسىم،

مىڭ گەزنى بىر دەسلىسىم.

تاپارمەنمۇ ئۆزۈمنى،

نەچچە ئاسمان پەسلىسىم؟!

2012 - يىلى 5 - ئاينىڭ 14 - كۈنى

سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم

ئاھلىرىمنى تىزىققا تىزىپ،
يۈرىكىمنى باش بەتكە سىزىپ،
سېغىنىشلىق سالام خەت يېزىپ،
سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم.

ئاق ئايدىڭدا شوراڭدىن ئاتلاپ،
دوڭغاق سۆڭەك تۇۋىدە ساقلاپ،
چوغ تېنىمنى چوغۇڭغا قاقلاپ،
سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم.

ئوت ئالغىلى چىقساڭ ئېتىزغا،
مەن ئايلىنىپ يورۇق يۇلتۇزغا،
ھىجرانمنى چېچىپ ئېڭىزغا،
سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم.

ئۆتۈپ كەتسەڭ يىراقتىن قاراپ،
سوۋغا قىلغان ياغلىقنى پۇراپ،
يۈرىكىمدە ساڭا ئوت قالاپ،
سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم.

سۆز - چۆچەككە قالدۇرماي سېنى،
ئاسرىغاندەك يۇمران مايسىنى،
بىلىپ سېنى جېنىمنىڭ جېنى،
سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم.

ئىشەنگەندەك قۇشلار دەرەخكە،
يىلتىز تارتىپ ساڭا ئەبەدكە،
قالساممۇ گەر ئەلەملىك دەرەككە،
سېنى ئاسراپ سۆيمەكچى بولدۇم.

2012 - يىلى 5 - ئاينىڭ 19 - كۈنى

يەتتىنچى ئاسمان

ئۇشتۇمتۇت كۆزۈمدە توپانلىدى ياش،
مەن ئۇنى توسۇشقا قالدىم بىئىلاج.
خىيالىم تۆرىگە چىققان كاج قىسمەت،
بېشىمغا تاقىدى زەپىرەڭ خانتاج.

باغرىمغا باشلىدىم بىر دۇنيا غەمنى،
ئۇ تەنگە سىڭىدۇ بەكمۇ بىمالال.
مېنى قارا كۈننىڭ ئويىغا سالار،
كۈندۈزنىڭ ئالدىدا يۈگۈرگەن زاۋال.

بالىمان ئۈندە ئۆتمەكتە ۋاقىت،
سۈكۈتتىن قاتماقتا گۈلنىڭ تومۇرى.
مەن يەنە ئۇشتۇمتۇت چېقىلىپ قالسام،
كۈتىدۇ باشقا بىر قىسمەتنىڭ يولى.

ئادىشىش بەختىگە بولسام مۇيەسسەر،
كۆزۈمدىن بالقىسا يەتتىنچى ئاسمان.
قانداق كەچمىشلەر چۈشسۇن پېيىمگە،
تارتقۇلۇق ھەققىدە يازاتتىم داستان.

توپا يېغىلىقى

ئاسماندا نېمىلەر بولدىكىن،
سېرىق توپا ياغماقتا سىم - سىم،
قۇت - بەرىكەت ئىدى قار - يامغۇر،
ئۇ تىلەكمۇ تامچىغان تىم - تىم؟

بىر قەدىمىي شەپە - تاۋۇشنى،
تېتىغاندەك بولدى كىرىپكىم.
ئۇ يۇرتىغا قايتقان مۇساپىر،
ئۇنى تونۇپ قالدى يۈرىكىم.

چاچتىم ئەزگۈ خىياللىرىمنى،
لەيلەپ تۇرغان سارغۇچ تۇمانغا.
يېتىر قىماي قونۇڭلار دېدىم،
ئالتۇن ئۇۋا تەكلىماكانغا.

توغراقلىققا قونغان شولىدەك،
سېرىق توپا ياغماقتا سىم - سىم.
نەۋائىنىڭ خوتەن نەپىسى،
چوڭ چاچراتتى تەنگە بۇ قېتىم.

ۋىجدان ھەيكىلى

بولسۇن بىر ۋىنتىسى كەم ياكى ئارتۇق،
شائىرنى مەيلىچە ياشغىلى قوي.
ئۆزىگە پىچىرلاپ يۈرىدۇ چۈنكى،
سېنىڭدە بىر ئوي بار، ئۇنىڭدا مىڭ ئوي.

قاراپ باق سەھەردە ئېچىلغان گۈلگە،
پورىكى يېرىلغان يۈرىكىسىمان.
ئۇ قۇشلار ھەققىدە خىياللار قىلسا،
كۆكسىدىن ئۇچىدۇ يەتتە قات ئاسمان.

قىپقىزىل ئوت ئاقسا تومۇرلىرىدا،
قارا تۈن تۈتەيدۇ قاراقلرىدا.
غەملەرگە ئۇۋىدۇر ئۈگە - ئۈگىسى،
مارجانلار تۈنەيدۇ ياناقلىرىدا.

قۇرلارغا تۆكۈلگەن مەرۋايىت ھەرپ،
دەردنىڭ دېڭىزىدا ئۈزگەندە كۈلگەن.
يۈرىكى تەپتىدە كۆيۈپ كەتكەن قان،
قەغەزگە قارا رەڭ بولۇپ تۆكۈلگەن.

كېلىندۇر چىدامدا سىنىماق بولساڭ،
قەلبىدىن ئىزدىگىن ئېگىز چوققىنى.
ۋىجدان ھەيكىلىنى ياسىماق بولساڭ،
تىكلىگىن شۈبھىسىز شائىر تۇرقىنى.

بىلگىنىكى، ئۇ تىنچ كۆز يۇمغان چاغدا،
پەرىشتە روھىنى كېتىدۇ بۇلاپ.
سەزگۈسى يوقالغان تىرىك مۇردىلار،
يالىڭاچ شەمشەرگە تىكىدۇ غىلاپ.

2012 - يىلى 5 - ئاينىڭ 29 - كۈنى

بىر كۆرۈپ كۆيۈش

شوخلۇق قىلمىسا گەر ئەر كە شامال،
قايرىلماس ئىدى زەر گۈللۈك رومال.

گۈلدۈرمامسىز چىقىلدى چاقماق،
ئۇنى كۆرمەسكە كۆزگە يوق ئامال.

تۈن ئېلىپ كەلدى كۈندۈزلىرىمگە،
ئاينىڭ بالىسى ئول ساھىبجامال.

سۈيىدە تۇرۇپ، كۈتتۈم ئوتنى،
ئەس - ھوشۇم بولدى ئەبەدىلىك قامال.

ئاشىق - مەشۇقلار چۆچىكىدىكى،
بىر كۆرۈپ كۆيۈش مۇشۇ ئېھتىمال.

چۆمدۈم ئۆزگىچە بەخت بەھرىگە،
كۈنۈم تاپسىمۇ ھىجراندىن كامال.

ئەي ئىنسانلار

غۇلاچ - غۇلاچ قىلىچ ياسىدۇق،
سۇغرىلىدى تىغى زەھەردە.
زەر - كۈمۈشتىن نەقىشلەر ئويدۇق،
سېپىغا كۆز قويۇپ گۆھەردە.
قۇشلار ئۇچتى يىراق - يىراققا،
قان پۇرىغاچ بىز تۇرغان يەردە.

ئۆمۈچۈكنىڭ تورىغا ئوخشاش،
خەرىتىگە ئالدۇق دۇنيانى.
بىر سىزىقتا ئىككىگە بۆلدۇق،
ئىتائەتتىن يىراق دەريانى.
چىداشمىدۇق بىر غېرىچ يەرگە،
نەپسىمىزنىڭ يوقمۇ پايانى؟

يۇلتۇزلارنى تەرەككىچى بولدۇق،
كىملىرىنىدۇر تىمتاس ئۇخلىتىپ.
ئايىنى بۆلۈپ كەسمەككىچى بولدۇق،
بۇلۇتلارنى قان - قان يىغلىتىپ.
ئالماق ھەمدە ساتماقچى بولدۇق،
كۆك ئاسماننى زېمىنغا قېتىپ.

يىراقلاشتى قەلبىدىن قەلب،
ھەر قەدەمدە بولغاچقا پاسىل.
تىكىلگەندە كۆزلەر كۆزلەرگە،
چاناقلاردا نەپرەتلەر ھاسىل.
ئەي ئىنسانلار ئىدىققۇ ئەسلىي،
بۇ دۇنيادا مۆتىۋەر نەسىل؟!

2012 - يىلى 5 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

بەيغە زەمبەغە زەمبەغە
 قەلەمىگە قەلەمىگە
 قەلەمىگە قەلەمىگە

بۆلۈكلەرنى قورۇش بولغۇق
 كىيىملىرىنى قىيىش بولغۇق
 قەلەمىگە قەلەمىگە
 قەلەمىگە قەلەمىگە
 قەلەمىگە قەلەمىگە
 قەلەمىگە قەلەمىگە

ئادەملىكىمدە قوي

مېنى ئادەملىكىمدە ياشىغىلى قوي،
چىقىرالماسمەن قۇشلاردەك قانات.
ئۇچۇپ ئاسمانغا چىقارمەن ئەمما،
يۇلتۇزغا قونالمىسام بولمامدۇ ئۇيات؟

ماڭا تۆرەلگىنى ئادەم يۈرىكى،
ئاغزىمغا كەلمەس شىردەك ھۆركىرەش.
ئورماندا مۇتتەھەم خاقان بولغۇم يوق،
ئاجىز - ئورۇق بىلەن قىلمايمەن كۈرەش.

ياشاش مىزانىمغا قەسەم بەرگەنمەن،
ھىيلىگەر تۈلكىنى قىلمايمەن ئۆرنەك.
ھەركىمنىڭ بەختكە تەبىرى باشقا،
بەختلىكىمەن قېنىپ چەكسەم بىر پىنەك.

ئانام قۇچقىدا چىققاننى تىلىم،
بولغۇم يوق قۇشقاچتەك مەمەدان.
گەپ بىلەن ئۆزگىرىپ كەتسە ئەگەردە،
سېغىزخان قولغا ئۆتمەمتى جاھان.

لېكىن سۈكۈتۈمگە قاراپ بىر يولى،
قوي مېجەز دەپ قىلمىغىن ھۆكۈم.
ئادەم تېرىسىگە ئورالغان جىسمىم،
قۇتۇرسا بۇ دۇنيا بولار كۈمپەيكۈم.

2012 - يىلى 5 - ئاينىڭ 31 - كۈنى

بىلمەس

مېنىڭ رەسۋالىقىمنى مەستانەم بىلمەس،
قوۋۇقلىرى يېپىلغان ئاستانەم بىلمەس.
مەن گۈلەخلەر ئىزدىگەن قىزىل چوغلار چىچەك،
تىللىرىدا ئوت كۆيگەن ئەپسانەم بىلمەس.
گەز باغلىغان لېۋىمگە داغلار گۈل ئويدى،
ئىچ - ئىچىگە مۇز تۇتقان دۇردانەم بىلمەس.
قوندى كىرىپكىلىرىمگە ئېچىرىققان تۇن،
ۋۇجۇدۇمدا سەل بولغان گىريانەم بىلمەس.
ئۇنلىرىمنى ئۇلىدىم قۇشلار ئۇنىگە،
ئاسمان يەڭگۈشلەپ يۈرگەن غەمخانەم بىلمەس.

2012 - يىلى 6 - ئاينىڭ 2 - كۈنى

سېنىڭ ئاسمىنىڭ

ئۆزلۈكۈم چۈشۈمگە كىرگەن ئۇيقۇنى،
سېنىڭ ئۇيقۇڭغا ئۇلىغۇم كەلدى.
ھەسرەتنىڭ شېخىدا كۆيگەن چېچەكنى،
ھەممەنەپەس بولۇپ پۇرىغۇم كەلدى.
نېچۈن نالەشتىن پۈتكەن بۇ يوللار؟
سېنىڭدىن سەۋەبىنى سورىغۇم كەلدى.
مېھرى ئىقلىمدا ئەسلىي مەن ئوممان،
گاھىدا تېگىمىدىن قورۇغۇم كەلدى.
نېمىدىن مەھرۇم سەن، نېمىنى قۇچتۇڭ؟
ئىزىڭنى بىر مۇبىر سانغۇم كەلدى.
ھېچقاچان تاشتىن تاغ كۆكلىمەس ئىكەن،
يولۇڭنى قەلبىمگە بۇرىغۇم كەلدى.
ئۈستۈمدە ھەر زامان سېنىڭ ئاسمىنىڭ،
كېچەڭدە يۇلتۇزدەك يورۇغۇم كەلدى.

بوم باياۋان

تورغاي تۇيغۇمنى ئاھاڭغا سالدى،
كېتەر مۇ بۇغداي تۇۋىدىن قۇرۇپ؟
تۈتەك كۆۋەجەپ ئۈجمە شېخىدا،
ئىچىدىن كۆيەرەمكىن تىك تۇرۇپ؟

دۇتار مۇڭلانسىمىكەن ئايدەك،
مەن باياۋانغا چۆكتۈم - تۇنجۇقتۇم.
سۇ تاشتەك قاتتى، بېلىق ئېرىدى،
مىسلى كۆيگەن يەلكەندۇر تۇرقۇم.

ئۇلىيەرمەنمۇ كېچىنى تاڭغا،
روھىم بىزاردەك بولدى تېنىمدىن.
تومۇرۇم ئۈزۈك - ئۈزۈك تارىدەك،
سەل تەشۋىشلىنىپ قالدىم جېنىمدىن.

بوم باياۋاننىڭ تەپتىگە قاقلاپ،
ئويغاتماقچىدىم مۇزدىن گۈليارنى.
تەتۈر كىرىك قاقنىمۇ كۈيلەر،
ئۈزۈمگە ئۈزۈم تىكلىدىم دارنى.

بادام چېچىكى

يېشىل كۈلۈپ تۇرغان بۇ باغلار،
ئاق بۇلۇتنىڭ ئارامگاھىمۇ؟
ئالتە كۈنلۈك ئايدەك يوپۇرماق،
باھار يېگەن تولغاق ئاھىمۇ؟

باغقا كېلىپ تۈندە ئاق ئايدىنڭ،
كېتەمدىكىن كۆككە رەڭ ئېلىپ؟
قالغاندىكىن باغقا تەلپۈرگەن،
يۇلتۇزلارنىڭ كۆزلىرى تېلىپ؟

ئاق چېچەكنىڭ ئاپپاق تىلىكى،
بۇ زېمىنغا بولسۇن دەپ ئارام.
ھېسلىرىنى سەدەپكە ئوخشاش،
تۇغامدىكىن تىنماي ئاي بادام؟

شاختىن - شاخقا مۇھەببەت توشۇپ،
ئۈلگۈرەلمەي قالامدۇ ھەرە؟
مەن ئىزىمدا تۇرۇپلا قالدىم،
ماڭا پەرى سالغاندەك گىرە.

2012 - يىلى 5 - ئاينىڭ 28 - كۈنى

بىر مۇ ئانا يوق بالا باقمىغان

بۇلۇتتەك يۇمشاق يۈگەككە ئېلىپ،
تەۋەررۈك ئويما بۆشۈككە سېلىپ،
كۆزىگە قاراپ كۆزلىرى تېلىپ،
بىر مۇ ئانا يوق بالا باقمىغان.

تاتلىق مېغىزدا ئېغىز لاندۇرۇپ،
بۇدرۇق ئېتىنى سېغىز لاندۇرۇپ،
ئەللەيلەردە غۇرۇر لاندۇرۇپ،
بىر مۇ ئانا يوق بالا باقمىغان.

پوسمىغا بۆرە ئوشۇقى تاقاپ،
ئوتلۇق تىلەكتىن تۇمارلار ياساپ،
بىر دانە جاننى مېڭا جاندەك ئاسراپ،
بىر مۇ ئانا يوق بالا باقمىغان.

ئىسرىق - بۇي سېلىپ ئادراسمان بىلەن،
ئاچلاپ يەتتە بۇردا نان بىلەن،
يامان روھ قوغلاپ سىيادان بىلەن،
بىر مۇ ئانا يوق بالا باقمىغان.

يىغلىسا ئەگەر خەقىش - تېلىقىپ،

يەتتە دوقمۇشقا شام - نۆكچە يېقىپ،

ئوتدا كۆيۈپ، سۈيىدە ئېقىپ،

بىر مۇ ئانا يوق بالا باقمىغان.

تاتلىق تۇيغۇدا كۆڭلى ئاۋۇنۇپ،

جېمىنى بالا ئۈچۈن ئۇۋۇنۇپ،

تۈن بويى بۆشۈككە يۇلتۇزدەك قونۇپ،

بىر مۇ ئانا يوق بالا باقمىغان.

2012 - يىلى 6 - ئاينىڭ 2 - كۈنى

ئۆزۈمدىكى رەقىبلەر

ئەي تىلىم،
سېنى ماڭا ھامىي بولار دەپ،
ئاسرىغانىدىم.

بىر مىدىرلىدىڭ بېشىم يەتتى ئاسمانغا،
بىر مىدىرلىدىڭ قەدەم ئالدىم زىندانغا.

ئەي كۆزۈم،
سېنى ماڭا كومپاس بولار دەپ،
ساقلىغانىدىم.

بىر قارىساڭ تاش ئايلاندى زۇمرەتكە،
بىر قارىساڭ چۆكۈپ كەتتىم زۇلمەتكە.

ئەي قۇلقىم،
سېنى ماڭا مايىل بولسۇن دەپ،
ئويلىغانىدىم.

بىر ئاڭلىساڭ دۇنيا شېرىن ناخشىدەك،
بىر ئاڭلىساڭ ھەممە ئادەم باخشىدەك.

ئەي پۇتۇم،
سېنى ماڭا يول باشلىسۇن دەپ،

چاغلانغاندىم.
بىر قەدەمدە ئىنتىلدۇردۇڭ ئۇجماققا،
بىر قەدەمدە چۈشۈپ قالدىم قىسماققا.

ئەي يۇرىكىم،
مېنى ساڭا نېمە بولسۇن دەپ،
ئويلىغاندىڭ.
ساڭا سالدىم تولىمۇ جەۋر،
قاچان توشار سەندىكى سەۋر.

2012 - يىلى 6 - ئاينىڭ 8 - كۈنى

ئۇنىڭدا بىر نەرسە بار،
بۇ نەرسە نەرسە ئىكەنلىكى،
ئۇنىڭدا بىر نەرسە بار،
بۇ نەرسە نەرسە ئىكەنلىكى.

تېڭىرقاش

مەن نېمىلەر دېيىشنى بىلمەي،
تۇرۇپ قالدىم گاڭگىرىغانچە.
ئۇيۇقۇڭغا ماي بويلاق سىزدى،
كۆزلىرىمدىن تۆكۈلگەن تامچە.

تېڭىرقاشنىڭ قاناتلىرىغا،
ئوت تۇتاشتى — پەيلىرىم پايخان.
يۈزلىرىگە تامام قان چاچتى،
كۆزۈمگە تىك قارىغان جاھان.

يۈرىكىمنىڭ نالەشلىرىنى،
قوشۇۋالدى بوران چەرخىگە.
قايتا جەۋھەر بولامدىكىن — تاڭ،
ئۇ كىرگەنچە تاغنىڭ كۆكسىگە.

شەپقەت رەڭ بەرگەن كۆڭلەكنىڭ،
ياقسىغا سرغىغان تۇيغۇم،
چۈشەندۈردى بارچىنى ساڭا،
بار دەپ يېنىش، ياشىرىش، تۇغۇم.

گىرەلىشىپ كەلگەن مۇڭلارنى،
ئېلىپ بېرىپ چاچتىم مەشرەپكە.
باشتىن - ئاخىر ئوتتۇرىدىن چىقماي،
ئۇسسۇل ئويناپ بەردى ئۇ دەردكە.

يۇلتۇزغا لىق تولغان ئاخشامنى،
يۈدۈپ بارسام ئەگەر ئالدىڭغا.
قويارسەنمۇ ئۇلۇغ بىر تىنىپ،
ئاسمىنىمى ئېلىپ يادىڭغا.

2012 - يىلى 6 - ئاينىڭ 14 - كۈنى

سۈكۈتتىكى قۇم بارخانلىرى

قۇش توپىدەك لوپنور جاڭگىلى،
ئاق ئايدىنقى تۇرۇپتۇ يۈدۈپ.
ئالتۇن قانات يۇلغۇن، توغراقلار،
تىكىلىپتۇ ئاسمانغا ئۆكسۈپ.

شامال چېلىپ تۇرغان قومۇشنىڭ،
يىراقتىنلا مۇڭى جان ئالار.
نۇرغا قونداق بېلىق كۆكسىدە،
بىر ئىستەكتىن يانار تۇيغۇلار.

لاچىن قانات قالپاقلىق بوۋاي،
قولۋاق ھەيدەپ تېرىدۇ ئۇجۇل.
غىڭشىغىنى قەدىمكى ئاھاڭ،
يۈرىكىگە تېگىدۇ ئۇدۇل.

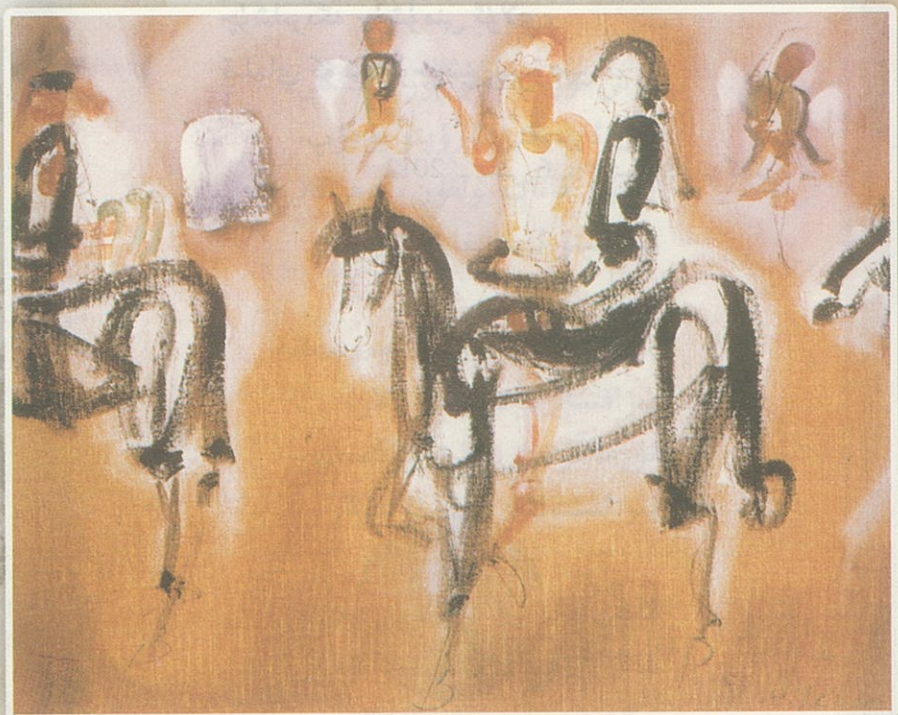
سۈكۈتتىكى قۇم بارخانلىرى،
مىنىۋاپتۇ ئۇزاق بىر چۈشكە.
ئاستىدىكى قەلئە - شەھەرنى،
يول قويماسلىق ئۈچۈن كۆچۈشكە.

تېلىسماتقا تولدىغۇ كۆكسۈم،
توغراق بىلەن بولۇپ ھەمەنپەس.
چۈشلىرىگە چۈشۈمنى ئۇلاي،
قىلماي كۆكتە ئۇچۇشنى ھەۋەس...

2012 - يىلى 6 - ئاينىڭ 18 - كۈنى

كۆزلىرىمدە كۆيگەن گۈلسۈرۈخ

دەرۋازاڭغا خەت يېزىپ قويدۇم،
ئاخشام كېلىپ سېغىز چالدىدا.
يۈرىكىمنىڭ رەڭلىرى قالدى،
ھويلاڭدىكى قىزىل ئالدىدا.

بەلكى يولدىن ئۆتكەن - كەچكەنلەر،
گەپ تاپقاندۇر خېتىم توغرۇلۇق.
خەت قېتىدا سېنى كۈتمەكتە،
كۆزلىرىمدە كۆيگەن گۈلسۈرۈخ.

كۈلكىلەرگە قالساممۇ مەيلى،
مېنىڭ ئۈچۈن ھەممە بەربىر.
نېسىپ بولماس جىمى ئادەمگە،
ماڭا نېسىپ بولغان بۇ جەبىر.

ئاپپاق ئايدىڭ بولغان ئاخشىمى،
مەھەللەڭگە يەنە بارىمەن.
ھويلاڭدىكى كۆك كەپتەرلەردىن،
مەن ئۆزۈمنى تېپىۋالسىمەن.

ئوت

كۆك يېڭىلار ھەردەم رەڭگىنى،
يېڭىلىنار ئاسمان ھەر تۇنى.
يۈرىكىمدە كۆيگەن بىر ئوت بار،
مەن يېڭىلاپ باقمىدىم ئۇنى.

سۇ يېڭىلاپ تۇرار سۆزىنى،
گۈل يېڭىلاپ تۇرار يۈزىنى.
يۈرىكىمدە كۆيگەن بىر ئوت بار،
ئۆز پېتىدە ساقلار ئۆزىنى.

كەلدى يېڭى باھار كەلكۈنى،
كەلدى يېڭى تاغنىڭ سەلكىنى.
يۈرىكىمدە كۆيگەن بىر ئوت بار،
يېڭىدىن دەرد سالار ھەر كۈنى.

2012 - يىلى 6 - ئاينىڭ 20 - كۈنى

بۇ كۆزلەر

بۇ كۆزلەرگە يىقىلغان باھار ،
زىمىستانغا يەم بولدى چۆكۈپ .
بۇ كۆزلەرگە تىكىلگەن قۇشلار ،
ئۇچۇپ كەتتى يىراققا ئۆركۈپ .

بۇ كۆزلەرگە تەلپۈنگەن سەھەر ،
قارا تۈننىڭ كۆردى چۈشىنى .
بۇ كۆزلەرگە تەلمۈرگەن گۈللەر ،
خىلۋەتلەردە تاپتى ھوشىنى .

بۇ كۆزلەردە تەۋرىگەن دېڭىز ،
يۇتۇپ كەتتى سانسىز يەلكەننى .
بۇ كۆزلەردە قاينىغان ۋولقان ،
ئالماشتۇردى ئىككى ئالەمنى .

بۇ كۆزلەرگە تىنىغان ۋەھشىلىك ،
ھەممە يەرگە يايىدى جىنايەت .
بۇ كۆزلەرگە ئۈنگەن شەخسىيەت ،
قانلار كېچىپ قىلدى ساياھەت .

بۇ كۆزلەردە تېگى يوق غارلار،
ئېغىز ئېچىپ تۇرار ئالەمگە.
بۇ كۆزلەرنى نېمىشقا تەڭرىم،
سوۋغا قىلىپ بەردىڭ ئادەمگە؟!

بارمىش كۆكتە بىر قارا ئۆڭكۈر،
كائىناتنى يەرمىش ئاقىۋەت.
بۇ كۆزلەردىن ئاشمايدۇ چوقۇم،
ئاڭا يېتىپ كەلگۈچە نۆۋەت!

2012 - يىلى 6 - ئاينىڭ 25 - كۈنى

مېنى سۆيگەن چوغدەك لېۋىڭگە

مېنى سۆيگەن چوغدەك لېۋىڭگە،
باشلاپ كەلدىم قانلىق دەريانى.
ئېنىق بولسۇن سۈپسۈزۈك تاغدەك،
ئېچىرقاشنىڭ ئۇزاق جەريانى.

مېنى سۆيگەن چوغدەك لېۋىڭگە،
باشلاپ كەلدىم بوغۇن - ھەرنى.
سۆزلەپ بېرەر ھەربىر چېچەككە،
ئوت ياراتقان تەمىنىڭ سىرنى.

مېنى سۆيگەن چوغدەك لېۋىڭگە،
قونماق بولدى داغ بولۇپ قۇياش.
كىرەك بولدۇم تۇننىڭ قەلبىگە،
دەردى مەندەك يۇلتۇزغا ئوخشاش.

مېنى سۆيگەن چوغدەك لېۋىڭگە،
جۇغلاپ قويساڭ ئىككى ئالەمنى.
قايسىسىدا بولسۇن رىزقىم،
سۆزلەپ بېرەر گۈزەل ئالەمنى.

چۈشەنەش

شەيدا بولۇپ يۈرسەم چىچەككە،
مەندە ئىكەن ئۇنىڭ ھەۋىسى.
دېسەم: بوياق بەرگىن يۈرەككە،
دېدى: سەندە رەڭنىڭ ھەممىسى.

مەپتۇن بولۇپ يۈرسەم شامالغا،
مەن ئىكەنمەن ئۇنىڭ ئامرىقى.
دېسەم: سەندە يېتەي كامالغا،
دېدى: مەندە ھىجران ئاغرىقى.

رەشك قىلىپ كەلسەم قۇشلارغا،
ماڭا مېھىر يۈرۈپتۇ ساقلاپ.
دېسەم: قانداق قىلدۇق ئىشلارغا،
دېدى: مەنمۇ يۈرۈيمەن يىغلاپ.

دەرد تۆكەي دەپ يۈرسەم چىراغقا،
توساتتىنلا قالدى ئۇ ئۆچۈپ.
دېسەم: ئىلاج بارمۇ پىراققا،
دېدى: كەتكەن دۇنيادىن كۆچۈپ.

چۇۋۇق چاچتەك گادىرماچ تۇيغۇم،

تېپىرلىدى تۇتقۇن بېلىقتەك.

دېدىم: تېخى بار ئىكەن تۇغۇم،

يۈرمەي ئەمدى تەنھا قېيىقتەك.

2012 - يىلى 6 - ئاينىڭ 29 - كۈنى

بۇغا

ئاق كۆڭۈل بولساڭ — قاردەك ئاق كۆڭۈل،
ئۈر كۈمە مەندىن باراي قېشىڭغا.
نۇرغۇن قىسمەتلەر بىزلەرگە ئورتاق،
ياشلىرىم قانسۇن چوغدەك يېشىڭغا.

كۆكسۈڭگە تىنغان گۈلدۈرمامىدىن،
ماڭمۇ ئازراق قىلغىن ھەدىيە.
ئوت ئېقىپ كىرسۇن تىنىقلىرىمدىن،
سوغۇققانلىققا ئوقۇپ مەرسىيە.

قانلىرىڭ ئاچقان گۈلنى كۆرگۈم يوق،
ماڭا كېرىكى دەريا كۆزلىرىڭ.
ئۆلپەت ئىكەنسەن تەنھالىق بىلەن،
باراقسانلىسۇن مەندە سۆزلىرىڭ.

ھىلالغا ئۇۋا كىرىپكىلىرىڭدىن،
كۆچۈرەي نوتا باغرىم چۆلىگە.
جاڭگىلىڭ بىلەن مەھەللەم يولى،
مەمنۇنىيەتنىڭ تولىسۇن گۈلىگە.

ئاق كۆڭۈل بولساڭ — تاغدەك ئاق كۆڭۈل،
ئۈرۈمە مەندىن، باراي قېشىڭغا.
چۈشكەن بولسۇمۇ قىسمەتلەر شاخلاپ،
چاقماق ھەيكىلى بولۇپ بېشىڭغا.

2012 - يىلى 6 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

ئۇچىساڭ باغدا ئوسما چىق!
30 ئاينىڭ 6 - يىلى - 2012

2012 - يىلى 7 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

باغراش كۆلى

سەن ئاسماننىڭمۇ يا ئاسمان سېنىڭ،
قەيەردىن بىلەي ئىككىگە ئايرىپ؟
قايسى تىلىسىدىن تاشلانغان ئەينەك،
قالغان بۇ يەردە كۆلگە ئايلىنىپ؟

مەرۋايىت دانلاپ يۈرگەن ئاق قۇغا،
كۆك پەرىسى سالغانمۇ سېلىق؟
يۇيۇنارمۇ ئۇجماق سۈيى دەپ،
چىپىپ بەرسەم ئەرەشكە ئېرىق؟

ئۇقاي دېسەم تېگى - تەكتىنى،
دېدى ماڭا باش تارتقان يېكەن:
باشقىسىنى سورىما بۇ كۆل،
مەڭ پەرىشتىنىڭ سىيھاسى ئىكەن!

2012 - يىلى 6 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

ئوسما

مىڭ چاقىرىم يىراقتىن ئانام،
ئوسما ئەۋەتىپتۇ قىزىمغا.
ئۆيىمىزگە قوندى كۆك ئاسمان،
بارغاندەك بولدۇم،
باھار چۆككەن ئېتىزىمغا.
ئانام ئوسما قويۇشنى ئۇنتۇپ،
ئۇنتۇماپتۇ ئوسما تېرىشىنى.
پۇرىدىم ئوسمىدىن ئۇنىڭ ھىدىنى،
چۈشەندىم باغرىدا بار تامام ھېسنى.
ئېرىگەن كۆك ياقۇتتەك تامچىدىن،
كاككۇك ئاۋازىدەك ئاڭلاندى سادا:
باھار نەۋرەمنىڭ قاشلىرىغا چىق!
ئوسما تۇت - تۇت،
ئۇچساڭ ئۇچ،
ئۇچمىساڭ باغدا ئوسما چىق!

2012 - يىلى 7 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

غېرىب كېمە

سېنى سەندىن ئالماقچى بولدۇم،

مېنىڭدىكى ماڭا قوشقىلى.

قوۋۇقۇڭنى دەمدە تاقىدىڭ،

ئۇچۇپ كەتتى ۋىسالنىڭ دىلى.

مېنى مەندىن ئالماقچى بولساڭ،

مەن چىقاتتىم ئەر شەلەغا.

مېنى كۈنگە قوشۇپ تۇتاتتىم،

قالساممۇ گەر ئېغىر بالاغا.

ئەمدى ماڭا مېنىڭدىن باشقا،

قوشۇلمايدۇ شەكسىز ھېچنېمە.

بۇ دۇنيادا يالغۇز ياشايمەن،

بولۇپ گويا بىر غېرىب كېمە!

2012 - يىلى 7 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

باھانە

ئەمدى سۇغا كەلمەيسەن بۇلاققا،
سۇمۇ بېرىپ بولدى قازان يېشىغا.
گۈلدەك ئېچىلمايسەن تولۇپ پۇراققا،
قېنىپ ئولتۇرمەن ھىجران يېشىغا.
قوناقلىققا ئوت ئالغىلى چىقمايسەن،
ئېتىزدا نەسلى قۇرۇغان چۈجگۈن، قىياقنىڭ.
لېكىن كۆكسۈمدە نېمە ئۆستى ئۇقمايسەن،
ھىدى پۇرىمىدىمۇ ساڭا پىراقنىڭ.

مەھەللىلەردە بولمايدۇ مەشرەپ،
تويلا رەغمۇ بېرىشمايمىز باغاقسىز.
مېنىڭ بۇ كۈنلىرىم كەتتى بەك تەسلەپ،
ئىزلىرىم ئاستىدىلا تېپىرلايدۇ ئىز.

كوچاڭدىن ئۆتەلمەيمەن ناخشا توۋلاپ،
خەقلەر جىن كەلدى دەپ كېتەر تىترىشىپ.
ئۆتكۈزدۈم كۈنلەرنى ئىچىمدە يىغلاپ،
بىرەر باھانە تاپالمىدىم شۇنچە تىرىشىپ.

چۆچەك ئېيتىدىغانلار رەھمەتلىك بولدى،
چىن تۆمۈرنى دورالمايمەن مەھەللە ئاتلاپ.
ئىشقتىن ۋۇجۇدۇم يارىغا تولدى،
يۈرمىگەن بىلەن دەردىمنى ھەممىگە دادلاپ.

بىر ھويلىغا ئاي قونۇپتۇ دەپ گەپ تاپسام،
دوستلىرىمنى ئېلىپ بارسام كۆرۈپ كېلىشكە.
شۇندا يورۇق دېرىزەڭگە قاراپ باقسام،
ساڭا باھانە بولارمۇ ماڭا كۈلۈشكە؟!

2012 - يىلى 7 - ئاينىڭ 8 - كۈنى

ئالتۇن ئۈزۈك

قاشتېشىدەك قولۇڭنى بەرگىن،
چوكا ناۋاتتەك بارمىڭنى ئاچ.
سېلىپ قويماي ئالتۇن ئۈزۈكنى،
خۇشال بولۇپ ئىچ - ئىچىڭدىن،
گۈلدەك كۈلۈپ نازغىپ تۇرۇپ قاچ.

جانغا راھەت قوغلاش ھۇزۇرى،
بىر يەرلەرگە بېرىپ مۆكۈۋال.
تېپىۋالاي ئۇۋاڭ مەندە دەپ،
رايشىقىنە باغرىمنى ئېچىپ،
يۈرىكىمگە يېنىك قونۇۋال.

ئاچچىق ھاياجان، تاتلىق ئەلەمنىڭ،
جەۋھىرىنى يىغقان بۇ ئۈزۈك.
قوشسۇن كۆڭۈلنى كۆڭۈلگە،
نىشان ئۈچۈن تۇغۇلغان ئاسمان،
كۈلۈپ تۇرسۇن سەندەك سۈپسۈزۈك.

ئالتۇن ئۈزۈك قېتىدا تۇرۇپ،

تورلىرىنى توقۇسۇن تىلەك.

ئۇچۇب چىقسۇن سامانيولغا،

يۇلتۇز بولۇپ بىر جۈپ ئوت يۈرەك.

2012 - يىلى 7 - ئاينىڭ 11 - كۈنى

بۇ كىتابنىڭ ئىسمى: ئۇيغۇر كىتابلىرى

بۇ كىتابنىڭ ئىسمى: ئۇيغۇر كىتابلىرى

بۇ كىتابنىڭ ئىسمى: ئۇيغۇر كىتابلىرى

بۇ كىتابنىڭ ئىسمى: ئۇيغۇر كىتابلىرى

بۇ كىتابنىڭ ئىسمى: ئۇيغۇر كىتابلىرى

بۇ كىتابنىڭ ئىسمى: ئۇيغۇر كىتابلىرى

بۇ كىتابنىڭ ئىسمى: ئۇيغۇر كىتابلىرى

ئوت پەسلى

ئون سەككىزگە كىرگەندىن باشلاپ،
ئوتلارغا ئوت يېقىپ ياشىدىم.
گۈلخان مېنى سۆيىدى باغاشلاپ،
قىزىل چوغدىن قاسراق تاشلىدىم.

كۆيۈپ - كۆيۈپ ئۆچۈپ قالدىم،
ئوت بىخلىدى ئوتنىڭ ئىچىدە.
چاقماقلارنى مەھلىيا قىلدىم،
يالقۇن چېچىپ قارا كېچىدە.

سۇغا كىرسەم سۇ ئېرىپ كۆيىدى،
مۇزتاغ كۆكسى كەتتى چاراسلاپ.
تاش سوۋۇغان لېۋىدە سۆيىدى،
كۆك تەلپۈندى كۆزىنى ياشلاپ.

تەبىئەتتە پەسل ئالماشتى،
ئۇخلىمىدى مەندە ئوت پەسلى.
كۆيمەي قانداق ئۆچۈپ قالدۇ،
تۇرسام ئەسلىي مەن ئوتنىڭ نەسلى.

جاڭگالدىكى غۇر - غۇر شامالار

جاڭگالدىكى غۇر - غۇر شامالار،

قانات كېرىپ ئۇچقان پەرىشتە.

ئۆزۈم تۇرغان بىلەن شورتاغدا،

كۆڭلۈم پەرۋاز قىلدى ئەرشتە.

ئاق يانتاقنىڭ قارا مونچىقى،

ئوتقا تىقتى كۆزۈمنى ئۆرتەپ.

يۇلغۇنلاردىن تەپچىگەن شەپەق،

ماڭا ئوخشاش كۆيمەكتە تۈتەپ.

بوز كېسىككە ئايلانغان كۆڭلۈم،

قىيغىماقتا ئەرگىم كەينىدىن.

قەپەس بۇزۇپ يۇلقۇنۇپ چىقتىم،

مەن ئۆزۈمنىڭ ئىسكەنجىسىدىن.

گۈپىدە ھىد چاققان ھەۋەسنىڭ،

قۇچاق ئېچىپ توستۇم ئالدىنى.

سغدۇرۇپ بەر دېدىم قەلبىمگە،

ياۋا پېتى تۇرغان دالانى.

تىنىق ئاپتاپ گېپىمنى ئاڭلاپ،
دۆۋىلەرگە تاشلىدى ئالتۇن.
ئۇچۇپ كەتتى ئىزىتراپ شۇ تاپ،
مەنمۇ يالقۇن، جاڭگالمۇ يالقۇن.

جاڭگالدىكى غۇر - غۇر شاماللار،
مېنى يېنىك قويماقتا پۈۋەلەپ.
ئېغىز ئېچىپ تېنىم مىڭ يەردىن،
تەمبۇر كەبى تۇرماقتا ئۈنلەپ.

2012 - يىلى 7 - ئاينىڭ 31 - كۈنى

سېنىڭ دەردىڭ

سېنىڭ دەردىڭ بىر ئوچاق،
ئوتى ئۆچۈپ باقمىغان.
سېنىڭ دەردىڭ بىر پىچاق،
سۆڭىكىمدە توختىغان.

سېنىڭ دەردىڭ بىر ئالۋۇن،
قاغىچىراتقان لېۋىمنى.
سېنىڭ دەردىڭ بىر ئەپسۇن،
بەندىلەپ قويغان تىلىمنى.

سېنىڭ دەردىڭ ئالتۇن سۇ،
ئاققان يۈرەك ئۈستىدە.
سېنىڭ دەردىڭ بىر ئاھۇ،
قان يامرىغان كۆكىسدە.

سېنىڭ دەردىڭ ئېگىز تاغ،
مەن كۆتۈرگەن تىمتاس يەر.
سېنىڭ دەردىڭ گۈزەل داغ،
ماڭا ھەمراھ بۇ سەھەر.

قەشقەر

ئارزۇ تېڭىدا قانات چىقىرىپ،
قوندۇم كۆكسىگە شەبنەمدەك ئېرىپ.

بىر ئۇلۇغ تىندى، بىر ئۇلۇغ تىندىم،
كىرىپكىلىرىگە دۇر بولۇپ مىنىدىم.

يۈرىكىم بولدى كۈمۈش قوڭغۇراق،
جان ئۆزدى تەندە قېرىغان پىراق.

ئاقارغان خىيال گويا ئاق قۇببە،
قىزغىن ئۆتەڭگە ئايلاندى كۆلبە.

نۇر ئېقىپ تۇرغان كوچىدا مېڭىپ،
نۇرلاندىم، كەتتىم كوچىغا سىڭىپ.

ئۇ قالدى يىغلاپ، مەن ياندىم يىغلاپ،
كەلمەكتە بىر روھ بېشىمنى سىلاپ.

نېسىپ بولسۇن

شۈبھىلەنمە بۈگۈن كېچىدىن،
يۇلتۇزلاردىن ئۈمىدىنى ئۆگەن.
نىگاھىڭدا ئاينى چۆچۈتۈپ،
ئۇخلا تاتلىق چۈشلىرىڭ بىلەن.
مۇيەسسەر بول خوراز ئۈنىگە،
تەڭ ئويغانسۇن ئۆيدىكى ۋەتەن.

كۆزلىرىڭدە پارلسۇن گۆھەر،
نېسىپ بولسۇن ساڭا تاڭ سەھەر.

ئاينىڭغا قونغان قارلىغاچ،
دانلىماقچى پىشقان كۆڭلۈڭنى.
شىلدىر - شىلدىر ئاققان سۈزۈك سۇ،
ئاڭلىماققا تەشنا ئۇنۇڭنى.
قىزىلگۈلنىڭ ھىدىلىرى قىزغىن،
پۇرىغىلى كەلدى كۈنۈڭنى.

ھەممىسىگە بەر ئىمكان - پۇرسەت،
نېسىپ بولسۇن ساڭا كۆپ نۇسرەت.

كۆچەتلەرگە قاراپ ئۇھسنما،
زورايسام دەپ ئۇمۇ ئالدىراش.
باشلار كۈندە بالىلىق چاغقا،
تىرىكلەرگە ياندىشىپ ياشاش.
ساڭگىلىتىپ بىر يۇرتنى كۆرگە،
قىلىۋالما ئۆلۈمنى ھاپاش.

ئەستىن چىقسۇن تۇغۇلغان ئاي، كۈن،
نېسىپ بولسۇن نەچچە مىڭ بۈگۈن.

تالاي نەۋرە - تالاي چەۋرەڭنى،
قۇياشم دەپ ئالغىن قۇچاققا.
قىلسا ئەگەر يارىماس قىلىق،
ھاساڭ بىلەن ئۇرغىن پاچاققا.
ئەتراپىڭدىن ھارارەت ئالسۇن،
سەن ئايلانغىن ئۆچمەس ئوچاققا.

تۇرسۇن كۆزۈڭ چىراغدەك يېنىق،
نېسىپ بولسۇن كۆكسۈڭگە تىنىق.

بۇ دۇنيانىڭ كۆرۈملىرىدە،
شادلىق بىلەن قايغۇ تەڭ ئۇلۇش.
كىملىرىگىندۇر كىملىرى ئارتاتتى،
مۇمكىن بولسا ھەسرەتنى بۆلۈش.

مىدىرلاشلار، ئويلاش، ۋايساشلار،
بۇ كۈنلەرنىڭ سېرىق كۆرۈش.

قان قىلمىسۇن دىلنى پۇشايمان،
مەڭگۈ بىزگە بول ئەزىز مېھمان.

2012 - يىلى 8 - ئاينىڭ 15 - كۈنى

دەرياغا قاراپ،
قەلبىمىزنىڭ
قەلبىمىزنىڭ
قەلبىمىزنىڭ

دەرياغا قاراپ،
قەلبىمىزنىڭ
قەلبىمىزنىڭ
قەلبىمىزنىڭ

شامال ۋە شائىر

جەرەندەك يالغۇز مەن بۇ ئاخشام،
تەرك ئەتكەن چۈشلەر مۇ مېنى.
تۇيۇلامدىكىن ھەممىگە راھەت،
قاناپ ياشسا شائىرنىڭ جېنى؟

پەقەتلا يورۇق مېنىڭ دېرىزەم،
قاپقاراڭغۇدىكى ئاپپاق چېكىتتەك.
بىر نەرسىگە كۆيگىنىم ئۈچۈن،
پۇرايمەن گۇيا پىژ - پىژ جىگرەدەك.

شامال يەنىلا مېنى ئۇنتۇماي،
تېپىۋالدىمۇ بەكمۇ ئاسانلا.
ماڭا يۆگىشەر يىپەك رومال دەك،
دېرىزەمنى بىر ئېچىپ قويساملا.

دالا ھىدىنى چېچىپ بىر نەپەس،
ئەركىلەپ - نازغىپ ماڭا قارايدۇ.
سۈكۈنات بىلەن تىرەكەشكەن بەنتى،
باھاردىن كەلگەن خەتكە ئورايدۇ.

شامالمۇ ئەسلىدە مۇڭلۇق بىر شائىر،
ئالاقىسىغا ئېپ قويغان جاننى.
بولدۇ مەندەك مۇرادى ھاسىل،
شېئىر دەك تۈستە كۆرسە جاھاننى.

مەن شامالنى بەك ياخشى كۆرىمەن،
دەيمەن ئۇنىڭدەك دۇنيانى كەزسەم.
قالاتتى مەندە يەنە نە ئارمان،
ھۇۋلىغان ئاسمانغا قوشۇلۇپ كەتسەم.

2012 - يىلى 7 - ئاينىڭ 1 - كۈنى

ئۇيغۇر قىزىغا

رەسىمىڭنى سىزماقچى بولدۇم،
يەنە قىلىپ كۆزۈمگە ئۇۋال.
چاچلىرىڭنى ئەسكە ئالغۇچە،
تۇن ئۆرۈلۈپ بولدى قىزىق تال.

قاشلىرىڭغا قەلەم چەككۈچە،
ئۇچۇپ كەلدى قارىداپ ھىلال.
كۆز ئورنىنى نىشانلىغۇچە،
چولپان قونۇپ چاقىندى يال - يال.

تەگمەي تۇرۇپ لېۋىڭگە سۇرۇخ،
پورەك ئاچتى قىزىلگۈل قاندىن.
تىل ھەققىدە ئويلاپ بولغۇچە،
چاچراپ چىقتى مېغىز بادامدىن.

ئىپارخانىڭ جىگدە ھىدلىرى،
يىلتىزلىدى تىنىقلىرىڭدا.
ئاسمان كۆيدى تەبەسسۇمۇڭدىن،
ئۈزدى دەريا قىلىقلىرىڭدا.

ئەمدى بولسا لەيلىنىڭكىدەك،
ھىجرانلاردا پىشقان بىر يۈرەك.
مېنىڭ قىزغىن مەجنۇنلۇقىمدىن،
ئاشىقلاردا كۈلەتتى تىلەك.

2012 - يىلى 9 - ئاينىڭ 8 - كۈنى

ئەمدى بولسا لەيلىنىڭكىدەك،
ھىجرانلاردا پىشقان بىر يۈرەك.
مېنىڭ قىزغىن مەجنۇنلۇقىمدىن،
ئاشىقلاردا كۈلەتتى تىلەك.

تۈنگە ئوخشاش قارا چاچ ئايىم

سالام، لوپنور مەن يەنە كەلدىم،
سېۋىتىمگە قوشاق تەرگىلى.
ئاق بېلىقتەك ئاق مەلىكەمگە،
كۈلۈپ تۇرۇپ جاننى بەرگىلى.

تىللىرىدىن قىزىلگۈل تۆككەن،
ياۋا قىزلار قايسى خىلۋەتتە.
ئۇلار مەندىن قېچىۋاتقانچە،
بۆلۈي - بۆلۈي قان يۇتار دەردتە.

تۈنگە ئوخشاش قارا چاچ ئايىم،
يۈرەمدىكىن سۇدەك تولغىنىپ.
ۋىل - ۋىل كۆيۈپ تۇرۇۋاتامدۇ،
مەھەللىنىڭ چىرىغى يېنىپ.

بوز يىگىتنىڭ ئېتى تويدىمۇ،
نەم يەرلەردە ئۆسكەن قياقتا؟
ئەمدى قۇرۇق قايتىپ كەتمەيمەن،
ئاچلاتقۇزماي تۇرۇپ پىراقتا.

ئوتى تۇتۇپ قالدى مەشرەپنىڭ،
كۆچۈرۈڭلار قوشاقتا مېنى.
مۇز ئاستىغا كۈن پاتقان كەبى،
باغرىم لىقلاپ ئالسۇن ھەممىنى.

2012 - يىلى 10 - ئاينىڭ 16 - كۈنى

شام

مېنى يەنە تەنھا قالدۇرۇپ،
ئۇچۇپ كەتتى نەگدۇر ھىلال.
كىرىپكىمنى ھىجرانغا سالدى،
تۈندىن قانات تاقىغان خىيال.

مەن كۈندۈزدە گۇناھ ئۆتكۈزۈپ،
تىك تۇرغاندەك كېچە ئالدىدا.
سىڭىپ كەتتى ئۈگە - ئۈگەمگە،
يۈرىكىمدىن سەھىگەن سادا.

چاقماق چاقتى خورازنىڭ ئۈنى،
ئۆز ھىددىدا پۇرىدى شامال.
تېپىرلاشقا باشلىدى ئەتراپ،
قۇش كۆرگەن چۈش يېرىم ئېھتىمال.

قارا قاسراق تاشلىدى ئۇپۇق،
قالدى روجەك سۇسقىنە يېنىپ.
شام يىغلىدى مۆلدۈر بۇلاقتەك،
ئۇ يورۇقتىن قالدى قىزغىنىپ ...

ئاسماننى كۆزۈم يوقاتتى

ئالدى مېنى سېنىڭ ئىسكەنجەڭ،
بۇزۇپ قويدۇم قايسى يوسۇننى؟
يىلتىزىم كېسىلدى سېنىڭ بىسىڭدا،
ئوتۇڭغا تاشلىدىڭ قۇرۇق ئوتۇننى.

بۇزۇپ قويدۇم قايسى يوسۇننى،
نېمىگە قاقلىنىپ، نېمىدىن قاچتىم؟
ئۆزۈمدىن چىقىپ، ئۆزۈمگە قايتىپ،
مەغرۇر ئازابىڭغا ئۇدۇل ئۇلاشتىم.

يىلتىزىم كېسىلدى سېنىڭ بىسىڭدا،
تۇيغۇ دولقۇنى تاش بولۇپ قاتتى.
سوغۇق نىگاھلاردىن تىترىدى تېنىم،
بىر سۈزۈك ئاسماننى كۆزۈم يوقاتتى.

ئوتۇڭغا تاشلىدىڭ قۇرۇق ئوتۇننى،
چوغلارنىڭ قېنىمدەك قىزىل ئېچىلدى.
ئىچىمدە ئىچىمگە ئىچىم ئېچىنىپ،
روھىمغا يېشىمدىن شەبنەم چىچىلدى.

ئۆرتىنەر

چىچىڭىز ئىككى تەرەپتە يەلپۈنەر ،
ئىككى ئالەم سىزگە ئوتلۇق تەلپۈنەر .

قايقارا تۈنگە تويۇنغان كۆك يۈزى ،
ئاي بىلەن تەڭ ھۆسىڭىزدە ئۆرتىنەر .

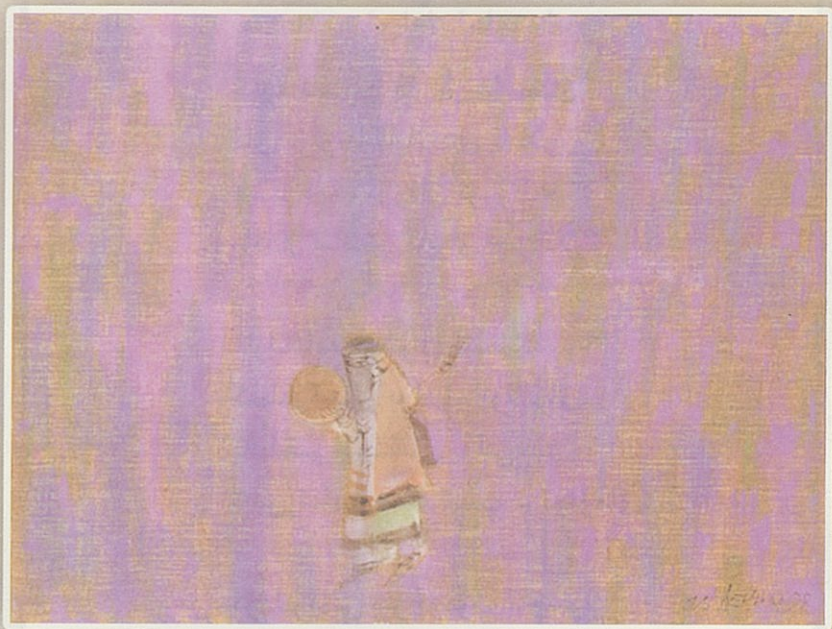
بىر ئۇزاق يول ئاستىدا قالدى دىلىم ،
ھەر نەپەستە چەرخ ئۇرۇپ مىڭ سىلكىنەر .

يۈزىڭىزدە سۇ يۇيۇنماق ئىستىسە ،
نەچچە دەريا ئاھ ئۇرۇپ ئۆركەشلىنەر .

چۈشلىرىمنى ئەسلىسەم ھەر سۈبھىدە ،
كۆزلىرىم ئاسماندا يۇلتۇز تۈنەر .

يۈرىكىمگە مۇز تېڭىپ ئۈلگۈرمىدىم ،
چوڭ بولۇپ مۇز قېتىدا يالقۇن ئۈنەر .

كىيىم-كەچەك بىلەن بىرلىكتە
 دىنىي رەقەبەت بىلەن بىرلىكتە
 مەدەنىيەت بىلەن بىرلىكتە
 ۋەزىيەت بىلەن بىرلىكتە
 مەدەنىيەت بىلەن بىرلىكتە
 ۋەزىيەت بىلەن بىرلىكتە
 مەدەنىيەت بىلەن بىرلىكتە

ئەكس سادا

كېچە ئاسمان قارلىق تاشلىدى،
ئاق بۇلۇتقا ئايلاندى باغلار.
دېرىزەمگە ئۆزىنى ئۇرۇپ،
ياندى سانسىز ئاپپاق چىراغلار.

قارلىقنامە چۈشۈپ ئېسىمگە،
كىملىرىگىدۇر بولدۇم يوللىماق.
بالىلىقم چېچىلغان يولنى،
تەس كەلدى بەك تېپىپ - تونۇماق.

كۆزلىرىمنى بىر يۇمۇپ ئاچتىم،
تاڭ بالقىدى تومۇرلىرىمدا.
بۇلۇتلارنى ئۆركۈتتى كۆكتىن،
مەندەك يانغان بىر ئەكس سادا.

ئەكس سادا، ئەي ئەكس سادا،
كەلمەس سەندەك ھېچنېمە قايتىپ.
كۆزلىرىمنىڭ ئېقىنلىرىنى،
قويدۇڭ يەنە سەلدەك ئۇلغايتىپ.

مەن پۈركۈگەن ئاھ، ئاھلىرىمدىن،
نېمە قۇرۇپ، نېمە ئۈنگەندۇر؟
چېچەك بولسا باھاردا بىر رەت،
سەندىن ئۆزگە كىملەر بىلگەندۇر؟

ئەكس سادا، ئەي ئەكس سادا،
مەندىن قارلىق تاشلا ئاسمانغا.
مەخزىگە سىز قىپقىزىل چېچەك،
كۆز ياشلىرىم ئايلاندى قانغا.

2012 - يىلى 11 - ئاينىڭ 7 - كۈنى

جاھاندىكى ئەڭ

شۈبھىسىزكى مېنىڭ باغرىمدا،
جاھاندىكى ئەڭ قېلىن ئورمان.
تىنىم تاپماي كۆيۈۋاتقىلى
بولدى راستلا بىرنەچچە زامان.

شۈبھىسىزكى مېنىڭ قەلبىمدە،
جاھاندىكى ئەڭ چوڭقۇر ئويما.
قانغىنىنى بىلدۈرمىدى ھېچ،
تىنىسىمۇ گەر ياخشى ۋە يامان.

شۈبھىسىزكى مېنىڭ كۆزۈمدە،
جاھاندىكى ئەڭ بۈيۈك ئاسمان.
كىرىپكىنى قېقىپ باقمىدى،
سانجاق يۇلتۇز بولسىمۇ باسقان.

شۈبھىسىزكى مېنىڭ كۆڭلۈمدە،
جاھاندىكى ئەڭ چىگىچ گۇمان.
شۇڭا كەچتە لەھەتكە بېرىپ،
تاڭ سەھەردە تىرىلىدۇ جان.

شۈبھىسىزكى مەن بۇ دۇنيادا،
ئەڭ - ئەڭلەرنىڭ بۈيۈك قامۇسى.
بېسىقمايدۇ بار ھۈجەيرەمدە،
ئەڭ بولۇشنىڭ بۈيۈك غەلۋىسى.

2012 - يىلى 11 - ئاينىڭ 10 - كۈنى

ئېقىۋاتقان ئوت

سۇ زۇمرەت ئوت بولمىسا،
تېگىدىن يورۇرمىدى؟
كۆكنى تاشلاپ يۇلتۇزلار،
دەرياغا قونارمىدى؟

چاچىپ تۇرغان دولقۇنلار،
گويا قەقنۇس قانىتى.
چاچراپ تۇرغان بۇرغۇنلار،
كۆيۈكنىڭ تاش قەۋىتى.

دەريادىكى قىزىل چوغ،
يېنىپ تۇرغان بېلىقلار.
يورۇپ تۇرغان قاشتېشى،
بېلىق چاچقان تىنچلار.

مەن سۇ ئەمەس ئوت ئىچتىم،
دۈم يېتىپ ھەم ئوچۇملاپ.
شامال كەلدى ئىزغىرىن،
ئوتقا تاتلىق پىچىرلاپ.

قارلىغاچنىڭ قاننى،
ئوتتا تىغدەك چاقلاندى.
بۇلۇتلارنىڭ كۆكرىكى،
ئوتقا قونۇپ پاكلاندى.

ئىككىلەنمەي دەرياغا،
مەن ئۆزۈمنى تاشلىدىم.
يېڭىلانسۇن دەپ ئازاب،
يۈرەككە ئوت باشلىدىم.

2012 - يىلى 11 - ئاينىڭ 11 - كۈنى

يامغۇر تىلەش

1

كۆككە يەتسۇن مۇناجاتلىرىم،
يۈرىكىمنى ئاتاپ قىلاي قان.
ماڭا قاراپ يىغلا بۇلۇتلار،
قۇرۇپ كېتەي دېدى بۇ جاھان.

ئىككىمىزنىڭ يېشىغا قانسۇن،
شرشم بولۇپ قۇرۇغان يىلتىز.
يەرگە بېقىپ، كۆككە تەلپۈنۈپ،
چاڭ - چېكىدىن يېرىلدى ئېتىز.

2

ئاي يەردىكى ئاسماننى تېرىپ،
كۈن تېرەكتە سالقىنلىماقچى.
بۇغداي ئالتۇن تۇيغۇغا تولۇپ،
ئالما سىرلىق يالقۇنلىماقچى.

كۆڭلى يېرىم قۇشقاچ، تورغاينىڭ،
ھەممە يەرنىڭ رەڭگى زەپىران.
چاڭقاق باستى كاككۇك ئۇنىنى،
باھار ئۆكسۈپ كەلگەندىن بۇيان.

3

ئۆلۈش يىلى بوراندا قالدۇق،
ئۆتكەن يىلى قالدۇق قىيانددا.
كۆيۈپ كەتتى ياپيېشىل ئۈمىد،
ھەممە كۆڭۈل قالدى ئارماندا.

مېنىڭ بىلەن ئۇچار قاناتنىڭ،
نېمىسى بار ئېتىزدىن باشقا؟
كىملىرى ئېرەن قىلىپ ئۆرتىنەر،
كەپتەر كۆزى لىق تولىسا ياشقا.

4

رىزقىمىز ئۈنسىمۇ تاشتىن،
پاك غۇرۇر پاك قالسۇن پاك تەندە.
بىز خارلىقنى تەرك ئېتەيلى،
ئېتىز دېگەن ئەزىز ۋەتەندە.

يۈرىكىمنى ئاتاپ قىلاي قان،
ماڭا يىغلاپ بەرگىن بۇلۇتلار.
سېنىڭ يېشىڭ تەڭرى رەھىمىتى،
بۇ زېمىنغا چېچىلسۇن قۇتلار.

2012 - يىلى 11 - ئاينىڭ 14 - كۈنى

خيال

دۇنيانىڭ نېمىسى كەتكەن ئەسكەرەپ،
بىز بۈگۈن نېمىدە قويدۇق يېڭىلاپ؟
كىم تۇردى قولدا ئاسماننى ترەپ،
قويدۇق بىز نېمىنى نېمىگە ئۇلاپ؟

دۇنيانىڭ نېمىسى كەتكەن بۇزۇلۇپ،
بىز بۈگۈن نېمىدە قويدۇق تۈزىتىپ؟
زامانلار دەريادەك ئاقار سوزۇلۇپ،
كىم ئۇلار دىلىنى بىلدى كۆزىتىپ؟

دۇنيانى قۇتقۇزۇپ كىمنىڭ قولىدىن،
كىملەرگە تۇتقۇزدۇق بىز قىلىپ ئازات؟
ئادەملەر ياندىمۇ غېرىچ يولىدىن،
بۇ دۇنيا بىزلەرگە قىلدىمۇ غازات؟

تارىخنى ئىتتىرىپ كونا قۇدۇققا،
ئۆزىمىز ھەممىنى قىلدۇق سۇيۇرغال.
لەكىڭلاپ ئىسمىنى چىقىرىپ يوققا،
قەدىمنىڭ قەلبىگە قىلدۇق كۆپ ئۇۋال.

بۇ دۇنيا ئەسلىدە قىسمەت داۋىنى،
كېلىدۇ ئەتىلا بىزنى نىشانلاپ.
يوللاردىن ئۆتكەندە ئەۋلاد كارۋىنى،
قالمىسا بولاتتى بوراندەك يىغلاپ.

2012 - يىلى 11 - ئاينىڭ 14 - كۈنى

بۇ يەردە بىزنىڭ رەسسامىمىز

بۇ رەسمنىڭ مەنىسىنى بىزگە

بۇ رەسمنىڭ مەنىسىنى بىزگە

بۇ رەسمنىڭ مەنىسىنى بىزگە

بۇ رەسمنىڭ مەنىسىنى بىزگە

بۇ رەسمنىڭ مەنىسىنى بىزگە

سېلىشتۇرما

بۇلۇت قوندى تاغقا بىمالال،
ئەركىلەتتى ئاسماننى ھىلال.
مەن ئاخىرقى تەنھا ئادەممۇ،
بىر بېشىمدا مىڭ چېگىچ خىيال؟

ئوت ئوتىنى تاپتى كۆيۈشتى،
سۇ سۈيىنى قاتتى قېنىشتى.
مېنىڭ روھىم ئۆلگەن ئادەممۇ،
نېچۈن ماڭا ھىجران تېنىشتى؟

يەكلىمىدى تۇپراقنى تۇپراق،
گۈللەر گۈلدىن تاپتى خۇش پۇراق.
مەن ئازابىتىن ئۆنگەن ئادەممۇ،
يۈرىكىمدە بەش پاتمان پىراق؟

قۇش يۈرىكى قوش بولۇپ ئۆچتى،
شاخقا مېھرى شامالدىن كۆچتى.
مەن ھەسرەتكە كۆنگەن ئادەممۇ،
نېچۈن مېنىڭ رىزىقىم ئۆچتى؟

ئۆز قىنىدا ئاقماقتا دەريا،
بۇر كۈتتىن قۇت تاپماقتا قىيا.
مەن تۈنلەرگە چۆمگەن ئادەممۇ،
ئۇ نېمىشقا چاچمايدۇ زىيا؟ ...

2012 - يىلى 11 - ئاينىڭ 14 - كۈنى

دېيىپتەن ئالغان رەسالىڭىز
پاڭزەتتە مەننىڭ قەلبىمگە
سايىپ كىرىپتەن ئېلىپ بارغان
سايىپ رەسالىڭىز مەننىڭ قەلبىمگە
پاڭزەتتە مەننىڭ قەلبىمگە

ئوت ئىچىدە

مەن تەلپۈنسەم ساڭا تەلپۈندۈم،
ئىزلىرىڭنى ئىزلاپ يۈكۈندۈم.
يولدا تىكەن قېنىمغا قاندى،
ياشلىرىمدا ياقۇتلار ياندى،
ئوت ئىچىدە ئوتتەك يەلپۈندۈم.

ئۆزۈڭ ئوچۇق، دېرىزەڭ تاقاق،
ئۆز - ئۆزۈڭگە بولغانسەن چىراق.
بەلكى سەندىن زېرىكتى ئەدەپ،
تاقەت قېتىپ بولدى بىر سەدەپ،
بۇلۇت بولۇپ لەيلىدى پىراق.

ھويلاڭغا لىق تولغان ئىزىتىراپ،
قۇشتەك ئاستا كەتمەكتە تاراپ.
ئۇزاپ ئاسمان تەرەپكە جۇپ قول،
يەر تېگىگە كىرىپ كەتتى يول،
بولدى نېمە ئارىدا خاراب؟

كېرەك ئەمەس خەنجەر ۋە قىلىچ،
ئىككى دۇنيا ئارىسى غېرىچ.
چۈشلىرىڭگە ئايان بولمەن،
يۈرىكىڭدە چايان بولمەن،
قۇشقا ئوخشاش ئۆلۈپ تىپتىنچ.

2012 - يىلى 11 - ئاينىڭ 18 - كۈنى

سەن بىلىمدىڭ

چىچىڭنى پۇراي دېگەن شامالنى،
قېشىڭغا قوناي دېگەن ھىلالنى،
ئويۇڭنى ئويلاي دېگەن خىيالىنى،
سەن بىلىمدىڭ، سەن بىلىمدىڭ.

ساڭمۇلا تاماي دېگەن شەبنەمنى،
كۆكسۈڭنى پاكلاي دېگەن ئەلەمنى،
روھىڭنى ساقلاي دېگەن نالەمنى،
سەن بىلىمدىڭ، سەن بىلىمدىڭ!

كۆڭلۈڭنى ئىزدەپ كەلگەن دېرەكنى،
ئاسماننى تۇتاي دېگەن تىلەكنى،
قان بىلەن يۇتاي دېگەن يۈرەكنى،
سەن بىلىمدىڭ، سەن بىلىمدىڭ.

ئۈستۈڭدە يېنىپ تۇرغان چىقىننى،
يىراقتىن قاراپ تۇرغان يېقىننى،
باغرىمدا كۆيۈپ ئاققان ئېقىننى،
سەن بىلىمدىڭ، سەن بىلىمدىڭ!

قايتىش

باھار يەنە كېلىپ چېچەكلەر تۆكۈپ،
ئاسمان تەبەسسۇمدا باقار دالاغا.
يىراقتىن سۇ سۇنى ھىدلاپ كېلىدۇ،
ئېرىقلار ئايلىنار ئوماق بالغا.

جىملىقنىڭ رەڭگىگە تويۇنغان چىمدىن،
ئالتۇن رەڭ چاڭگىنى ياسايدۇ قۇشلار.
سەمرىگەن سايىلەر تۇرار ئايلىنىپ،
زېمىندىن ئاڭلىنار يۈرەك سوقۇشلار.

مەن تۆكۈپ كېلىمەن بىر چىغىر يولغا،
سۆزلەرنى دىلىمنىڭ شەكلىدە ئويۇپ.
كەچتىكى كەپتەردەك ئۆيگە قايتىمەن،
روھىمنى دەرەخكە يوشۇرۇپ قويۇپ.

باھار يەنە كېلىپ چېچەك تۆكىدۇ،
ھەممە ئويغىنىدۇ تىۋىشنى تۇيۇپ.
ئاسمانغا ئايلىنىپ كېتىدۇ قەلىم،
تىلىكىم دەر يادەك كېتەر ئۇلغىيىپ.

قىينالدىم

قىيىندىڭ، قىينالدىم، قىيىنلىرىڭدا
زۇلپىقار قۇتۇردى زىنخلىرىڭدا.
تاۋلىدىڭ تاۋلاندىم يۈرىكىم قايتەك،
ئىچىمنى ئۆرتىگەن سىناقلىرىڭدا.

2012 - يىلى 11 - ئاينىڭ 20 - كۈنى

ئوتقا يىغىۋاتقان قار

ئوتنىڭ باغرىدىن شېرىن چۈش ئىزدەپ،
ئۇچقۇنلاپ ئۆزىنى ئاتتى پەرۋانە.
ئوتقا يىغىۋاتقان قار:
يىغلاشنى ئۆگىنەي دېدىڭمۇ سەنمۇ،
ئوت كىرىپكىدە بولۇپ دۇردانە.

كۆككە تەلپۈنگەن ئۇنىڭ كۆزلىرى —
چاڭقاققا قالغان چوغنىڭ نالىسى.
ئوتقا يىغىۋاتقان قار:
ئوتنى ئويلاپ قالدىڭمۇ مىسلى،
قىزىل ئېچىلغان تاغنىڭ لالىسى.

نەقەدەر تەملىك سۆيۈملۈك ئېزىش،
ئۇنىڭ ھەر قەدىمى سۆيگۈ ئۇرۇقى.
ئوتقا يىغىۋاتقان قار:
ئەگەر بولمىسا ئۆزىدىن ھالقىش،
ئوتقا چۈشەمدۇ ئوتنىڭ يورۇقى.

گەز باغلىدى مېنىڭ لېۋىمنى،
نەمدەيمەن ئەمدى سەدىارە ئوتتا.
ئوتقا يىغىۋاتقان قار:
قۇتتىن بالاغەت تاپار بۇلۇتۇڭ،
قۇياشقا ئۇسسۇزلۇق بولسا ئۇيۇقتا.

ئىنتىلىش نىقابقا ئورالغان كۆيۈك،
ئۇ ئالار تامچىدىن دېڭىز بەھرىنى.
ئوتقا يىغىۋاتقان قار:
بەلكى ئوت تاپتى سەندىن سائادەت،
سەن قېنىپ ئىچكىن ئۇنىڭ قەھرىنى.

2012 - يىلى 11 - ئاينىڭ 20 - كۈنى

شەپە

مېنى ئەمدى كىمدىن سورايتتىڭ؟
ئىغرىغان دۇتارنىڭ تارسىدىمەن،
يالقۇنلۇق كۆيۈكنىڭ نالسىدىمەن.

مېنى ئەمدى نەدىن ئىزدەيتتىڭ؟
سەدىپارە يۈرەكنىڭ پارسىدىمەن،
ئوت ئەدەپ كۆكلىگەن يارسىدىمەن.

مېنى ئىزدەپ نەگە قارايتتىڭ؟
كۆزۈڭنىڭ تاڭ ئاتماس قارسىدىمەن،
يۇلتۇزلار چۈش كۆرگەن دالاسىدىمەن.

مېنى ئەمدى نەدىن تاپايتتىڭ؟
قاش بىلەن كىرىپكىنىڭ ئارسىدىمەن،
يىقىلغان دۇنيانىڭ دالدىسىدىمەن.

2012 - يىلى 11 - ئاينىڭ 29 - كۈنى

يالغۇز ئىكەنمەن

سېنى تاشلاپ كەتكەندەك قىلغان،
 ئەمدى بىلىم
 كېتىپتەن ئۆزۈمنى تاشلاپ.
 قالدۇم دېسەم
 ئۇچۇراتقان قۇشتەك يېنىكلەپ،
 ئالدىمغا چىقتى
 ئەلەملىرىڭ بىر تاغنى باشلاپ.
 سەندىن قانچە يىراقلىغانچە
 دەردىڭ بىلەن
 كەپسەن ماڭا شۇنچە يېقىنلاپ.
 چىللە كۈنى
 ھەسرىتىمگە كىرىپ قايتا جان،
 مېنى ئوراپتۇ
 چۆلدە چۆلدەك چۆلدەرەپ يىغلاپ.
 يالغۇز كەنمەن
 مېنى تاشلاپ كېتىپسەن ئەسلى،
 نەدىن تاپاي ئۆزۈمنى ئىزدەپ.
 باشقا بېرىپ
 كەچمىشلەرنى ئويغىتاي بىر - بىر،
 ئېزىقىپ باققان
 بوتلاقنىڭ تىلىدا سۆزلەپ.

مەن ئانامنىڭ كۆزىدە

مەن ئانامنىڭ كۆزىدە،
تېخى ئۆۋەر، شوخ بالا.
مەن ئانامنىڭ سۆزىدە،
چەكسىز كەتكەن بىر دالا.

مەن ئانامنىڭ لېۋىدە،
كۈلۈپ تۇرغان قىزىلگۈل.
مەن ئانامنىڭ چېھرىدە،
پايانى يوق ئايدىڭكۆل.

مەن ئانامنىڭ بويىدا،
تاۋلانغان چوغ يۈرىكى.
مەن ئانامنىڭ ئويىدا،
بۇ دۇنيانىڭ تۈۋرۈكى.

مەن ئانامنىڭ تىلىدا،
تەڭدىشى يوق تاتلىق سۆز.
مەن ئانامنىڭ دىلىدا،
يېنىپ تۇرغان قارا كۆز.

مەن ئانامنىڭ يېنىدا،
قاتىلىمەن شەيتاننىڭ.
مەن ئانامنىڭ جېنىدا،
ئوچىقمەن ۋىجداننىڭ.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 5 - كۈنى

مېنى كۆرگەندەك

چايكىنىڭ سايىسى چۈشكەن بېلىقنى،
سۇ چۈشەپ ئۇخلىغان قۇرۇق ئېرىقنى،
ساماندىن تاللانغان سەرخىل سېرىقنى،
ئېتىزدا قورۇلۇپ بولغان تېرىقنى،
كۆرگەندە بولغايسەن مېنى كۆرگەندەك.

كۈل بىلەن گۈلەخقە تاشلانغان چوغىنى،
دەرۋىشلەر مازارغا تىكلىگەن تۇغىنى،
ساماۋەر تېگىگە تىنىشقان دۇغىنى،
قىزىلگۈل قېنىدىن تامغان سۇرۇخنى،
كۆرگەندە بولغايسەن مېنى كۆرگەندەك.

گۈلگە گۈل تۇۋىدە باققان خازانى،
شولىغا يامشىپ تۇرغان توزانى،
تەكتىدە ئوت كۆيگەن قۇرۇق قازانى،
كەتمەن ئۇۋىسىنى بۇزغان سازاغنى،
كۆرگەندە بولغايسەن مېنى كۆرگەندەك.

قاغىتىپ قويۇلغان تەنھا كېمىنى،
باغۋىنى كۆز يۇمغان باغنىڭ تېمىنى،
قار ياغقان پەيتتىكى قۇشنىڭ غېمىنى،
ئازابتىن تولغانغان نۇرغۇن نېمىنى ...
كۆرگەندە بولغايسەن مېنى كۆرگەندەك.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 7 - كۈنى

بەختيارلىق

قۇش بىلەن قۇش بىر شاختا ئۆلپەت،
قۇش بىلەن قۇش سېلىشماي كۆلپەت،
قۇش بىلەن قۇش چېچىشار نۇسرەت،
نېمىدېگەن بەختيارلىق بۇ!

سۇ بىلەن سۇ تالاشماس ئېقىن،
سۇ بىلەن سۇ سېپىشەر سالقىن،
سۇ بىلەن سۇ ھەممىدىن يېقىن،
نېمىدېگەن بەختيارلىق بۇ!

قار بىلەن قار يەردە كۆرۈشەر،
قار بىلەن قار قېنىپ سۆيۈشەر.
قار بىلەن قار يېنىپ كۆيۈشەر،
نېمىدېگەن بەختيارلىق بۇ!

تاش بىلەن تاش ئەسلىدىن ئاداش،
تاش بىلەن تاش سوقۇشتۇرماي باش،
تاش بىلەن تاش تۆكۈشمەيدۇ ياش،
نېمىدېگەن بەختيارلىق بۇ!

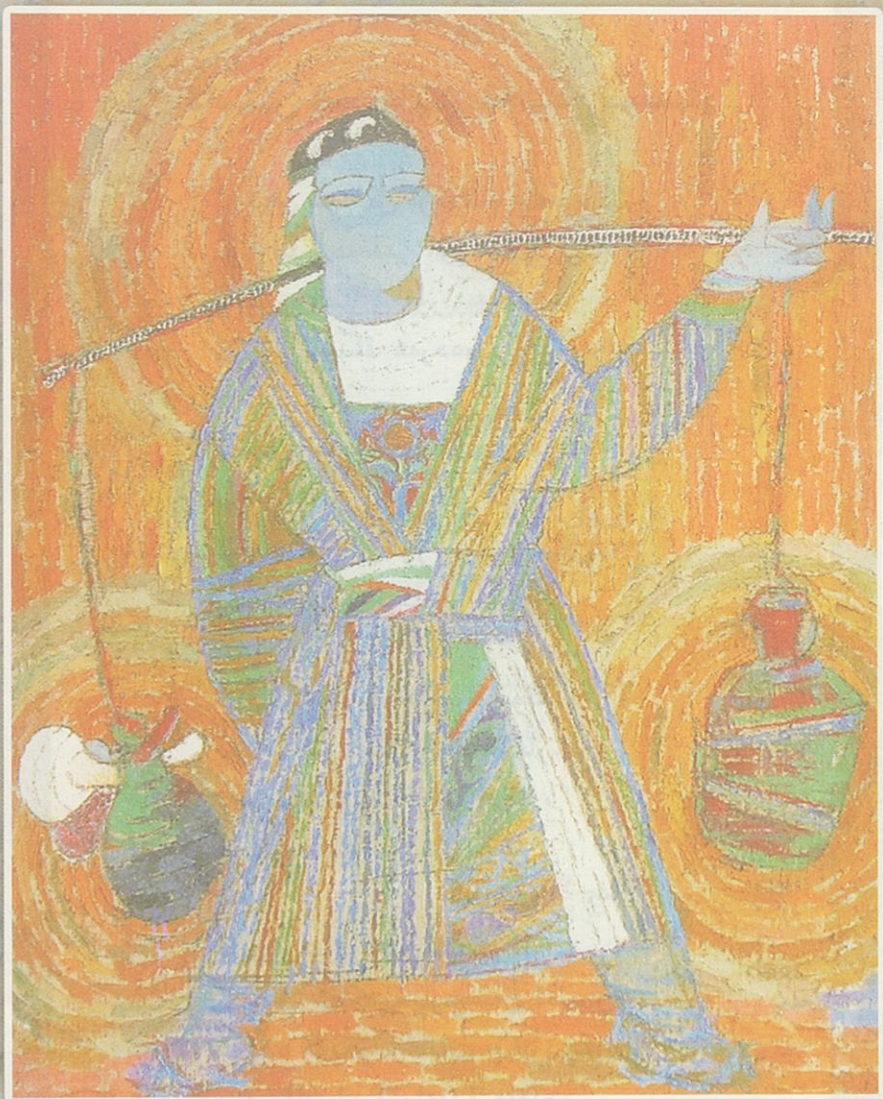

يول بىلەن يول ئىزدەشمەس يامان،
يول بىلەن يول ھالقىدۇ داۋان،
يول بىلەن يول قوشۇلار ھامان،
نېمىدېگەن بەختىيارلىق بۇ!

گۈل بىلەن گۈل تالاشماس پۇراق،
گۈل بىلەن گۈل قىلىشماس سوراق،
گۈل بىلەن گۈل تەڭ تارتار پىراق،
نېمىدېگەن بەختىيارلىق بۇ!

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 7 - كۈنى

ئاسمان سەندە بىر ئاسمان بولسا

ئاسمان سەندىن تۆكۈلسە يامغۇر،
تۆكۈلدۇ مەندىن كۆز يېشى.
يامغۇر ياغسا يامغۇر پەسلىدە،
كۆزۈم ياشنىڭ ھەردەم دىلكشى.

ئاسمان سەندە بىر ئاسمان بولسا،
بىر مېنىڭدە بار ئىككى ئالەم.
تۈندە ئۇچقان نۇردىنمۇ چاپسان،
بىر - بىرىگە ئاڭلىنار نالەم.

ئاسمان بۇلۇت نەپىسلىك بولسا،
بىر تىنىقىم مېڭ بۇلۇت تۇغار.
نەپرىتىڭدىن سوقۇلسا قىلىچ،
غۇرۇرۇمنىڭ سۈيىدە سۇغار.

ئاسمان ماڭا زەن سېلىپ قارا،
ئۇچۇپ كەتكەن پارچىسەن تەندىن.
كۈندە كۆپكۆك قانات چىقىرىپ،
يېڭى ئاسمان ئۆرلەيدۇ مەندىن.

چوغلەم

ئىككى كۆزۈڭ

ئىككى دەريا

ئوت كۆيۈپ ئاققان.

ئىككى قېشىڭ

ئىككى خەنجەر

كۆڭسۈمگە پاتقان.

ئىككى مەڭزىڭ كۆك

بېھشنىڭ

تاغلىرى ئاتقان.

مەن خيالدا

ئاسى - جاپى

خىسلەت يوقاتقان.

ئىچ ئاغرىتىپ

ياش تۆكمەكتە

جېنىم جېنىمغا.

ئازابلىرىڭ

يالقۇن چاچتى

قايناق قېنىمغا.

غەمدىن بۆلەك
ھېچكىم كەلمەس
مېنىڭ يېنىمغا.

تەڭرى ساڭا
بەرگەنمىدى
ئىككى ئالەمنى؟

قايسىسىغا
ئەمدى قانداق
ئالاي قەدەمنى.

كىمىلەر كۈلۈپ
كىمىلەر يىغلار
ئاڭلاپ نالەمنى.

ئىككى ئالەم
ئارىلىقى
ئىككى قەدەمىش.

ئۇياق - بۇياق
بولمىغاننىڭ
كۈنى ئەلەمىش.

قايسىسىدا
سەن بولمىساڭ
كۈنلەر

چوڭ تەمىش!

يۈرەك تېۋىشى

يۈرەكنىڭ تېۋىشى سۆزگە ئايلانسۇن،
بىر سۆزنىڭ مەنىسى يۈزگە ئايلانسۇن.
زۇمەرەتتەك كۆل بولغىن ئاسمان يۇيۇنغان،
ۋۇجۇدۇم يۇلتۇزدەك كۆزگە ئايلانسۇن.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 11 - كۈنى

ئۆزۈمدىن ئۆزۈمگە

گۈل تۈۋىدە يىغلاپ ئازابلىق،
گۈل باغرىنى قارا قىلغۇم يوق.
قۇشقا سۆزلەپ دەردىمنى تاتلىق،
يۈرىكىنى يارا قىلغۇم يوق.

سۇنىڭ غېمى يېتەر ئۆزىگە،
ئاچچىق ياشنى سىم - سىم تۆككۈم يوق.
قاراپ تۇنىڭ قارا كۆزىگە،
قارىسىغا تېرەن چۆككۈم يوق.

ئۆزۈم ئۈچۈن سىزىپ خەرىتە،
ھەممە يەرنى پىنھان قىلغۇم يوق.
بىر ئۆزۈمگە ئىچىمدە سۆزلەپ،
دىلى غەمدە مېھمان قىلغۇم يوق.

سەۋرىم ھەرگىز ئۆزۈمدىن تاشما،
كىملىرىگىدۇر قىسمەت بۆلگۈم يوق.
تەقدىر - ئەزەل مېنىڭدىن قاچما،
ساڭا قانماي مېنىڭ ئۆلگۈم يوق.

ھەممە نەرسە ئۆز پىتى كېلىپ،
ئۆز پىتىدە ئۆزاتسۇن مېنى.
كەتسىمۇ گەر جاھان يۆتكىلىپ،
قەلبىم بولسۇن قىسمەت ۋەتىنى.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 13 - كۈنى

كەپتەرۋاز

پۇرقىراپ ئۇچتى كەپتەرلەر كۆككە،
كەڭلىكنىڭ كۈيىنى ئاڭلاپ كەلگىلى.
ياۋا ئەتىرگۈلدەك قىزىرىپ پىشقان،
تاڭنىڭ يۈرىكىنى دانلاپ كەلگىلى.

كەپتەرنىڭ كۆزىدەك خۇمارى ئويناق،
كەپتەرۋاز تىنىدۇ شامال نەپەستە.
جەننەت شولسىدىن قاناتلانغان دىل،
يەر بىلەن ئاسماننى چاتار ھەۋەستە.

ئەقەدە تېغىنى كۆتۈرگەن ئۇۋا،
كەپتەردىن پۇرايدۇ كۆكنىڭ ھىدىنى.
كەپتەرۋاز يۈرىكى ئۇۋىلىپ تۇرار،
بولۇپ كەپتەرلەرنىڭ ئۈچ ۋاقلىق دېنى.

ئەنە گەردەن يىپەك، ئالا موللاقچى ...
كىرىشتى بىر - بىرلەپ ئايۋانغا شۇڭغۇپ.
يېتىشتى ھۇزۇرنىڭ يۈكسەكلىرىگە،
ھەممىسى ئۆزىنىڭ بەختىگە قونۇپ.

تۈن لىرىكىسى

تۈن بولمىسا يوق ئايدا سۈلكەت،
ئاسمان گويا چۆلدەك قۇيقۇرۇق.
سامانىيولى قارا بەلباغدەك،
ئاي پارلىماس بۇنچە يوپۇرۇق.

تۈن بولمىسا قۇشنىڭ ئاۋازى،
ئاڭلانمايدۇ يىراققا مۇڭلۇق.
ئاق ناۋاتتەك سەھەرنىڭ شەرھى،
بولالمايدۇ كۈندە توپتولۇق.

تۈن بولمىسا چىراغ يورۇقى،
بېرەلمەيدۇ يالقۇن مېھرىنى.
گۈل بىلەن گۈل پىنھان قېتىدا،
بىر - بىرىگە تۆكمەس سىرىنى.

تۈن بولمىسا ھەر كۈنى خوراز،
چىللار چوقۇم مەلئۇن ئۈندە.
ھەممە نەرسە پىشىپ چىقىدۇ،
قايقاراڭغۇ تۈننىڭ ئۆيىدە.

تۈن بولمىسا سۇڭگۈچ تۇۋىدە،
ئەندىكىمەستىن كۈتەمىم سېنى.
مەھەللىنى لەرزىگە سېلىپ،
شۇنچە تاتلىق سۆيەمىڭ مېنى.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 16 - كۈنى

كۆيۈپ تۇرغان دەرەخ

كۆيۈپ تۇرغان دەرەخنىڭ،

ئوتى يېشىل يوپۇرماق.

شامال كېلىپ ئىسسىنىپ،

كېتىدۇ يىراق - يىراق.

جىم - جىمغىنە سۇ كېلىپ،

تېگىگە ئوت قالايدۇ.

ئايدىنىڭ كەچتە ياپراقلار،

ئوت ئۈندە يايىدايدۇ.

كۈز پەسلىدە ئوت پىشىپ،

ئالتۇن بولۇپ قاتىدۇ.

شاخ تەكسىدە تەلپۈنۈپ،

بىر تۇيغۇدا ياندىۇ.

يازدا كېلىپ تۇۋىگە،

قۇرۇتمەن تەرىمنى.

قىسمەتتىن دەرس سۆزلەيمەن،

ئۇندىن ئېلىپ تەلىمنى.

كۆيۈپ تۇرغان دەرەخنىڭ،

ماڭا ئوخشاش پىراقى.

ئەسلىتىدۇ ھاياتنى،

ئوتنىڭ ھەر خىل سىياقى.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 16 - كۈنى

قۇياشنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدە

قۇياشنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدە،
بەلكى باردۇر بىز توغۇلۇق گەپ.
نېسىپ بولسا كۆرۈشكە ئۇنى،
بىرىمىز توغۇمىز، بىرىمىز تەرلەپ.

قۇياشنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدە،
بەلكى يېزىلغان شادلىق ۋە ھەسرەت.
بۇ دۇنيا ئەزەلدىن شۇنداق ئايلانغان،
نۇسرەتنىڭ كەينىگە ئۇلىشىپ قىسمەت.

قۇياشنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدە،
بەلكى باردۇر ساناقسىز ئاق بەت.
ئۇنى چىرايلىق تولدۇرايلى بىز،
كېلەچەككە يېزىپ سالام خەت.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 16 - كۈنى

گۈللەر

كۆزى يوق دەر سېنى دىل كور بىر كىمىلەر،
مېنى روشەن كۆرۈپ تۇرسەن گۈللەر.

خۇش تەبەسسۇمدا ماڭا قارايسەن،
مېنىڭدىن ئاشۇرۇپ مېنى پۇرايسەن.

رەڭلىرىڭنى ئالغان سەن مېنىڭ قېنىمدىن،
مەن جېنىمغا جان ئالغانمەن روھىڭدىن.

تاڭ سەھەردە مۆلدۈر ياشلىرىڭ سىرغىپ،
مەندەك ئۆز - ئۆزۈڭگە كېتىدۇ سىڭىپ.

بىر ئۆزۈم بىلىمەن سېنىڭ سىرىڭنى،
بىر ئۆزۈڭ بىلىسەن مېنىڭ دىلىمنى.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 16 - كۈنى

ئەگەر مۇددەت داۋامىدا
بىزنىڭ كۆزىمىزگە
مۇددەت يەرگە چۈشۈرۈش
بىزنىڭ مۇددەت يەرگە

نېسىپىلىك

دەريانىڭ ئۈستىدە لەيلىگەن تۇمان،
گەر بولسا بېلىقتىن تارىغان ھىجران.
مەن ئۇنى مېنىڭدىن بەختىيار دەيتتىم،
ئەسلىدە دەرد بىلەن تولغانكەن جاھان.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 21 - كۈنى

ئەگەر سۇدەك ياشاي دېسەڭ

ئەگەر سۇدەك ياشاي دېسەڭ،
ئىچ - ئىچىڭدىن يورۇپ تۇر.
مەيلى تاپقىن - تاپما رىغبەت،
ھەرقاچان مەۋج ئۇرۇپ تۇر.

ئەگەر سۇدەك ياشاي دېسەڭ،
ئۆز - ئۆزۈڭنى يۇيۇپ تۇر.
كۆك بىلەن يەر تىلىكىدە،
نېمىلەر بار تۇيۇپ تۇر.

ئەگەر سۇدەك ياشاي دېسەڭ،
ئۇپۇق ئىزدەپ ئۈزۈپ تۇر.
ساغما قونغان كۆك ئاسماندىن،
يۇلتۇزلارنى سۈزۈپ تۇر.

ئەگەر سۇدەك ياشاي دېسەڭ،
چۈشۈڭدە كۆر يىراقنى.
ھەممە يەرگە چېچىۋەتكىن،
ئەڭ مۇقەددەس پىراقنى.

ئەگەر سۇدەك ياشاي دېسەڭ،
ئايلاڭ چوڭقۇر ئەينەككە.
بۇ دۇنيانىڭ سۆيگۈسىدىن،
شولا چاچ ھەر يۈرەككە.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 21 - كۈنى

ئۇ بىر خەنجەر

ئۇ بىر خەنجەر كۆكسۈمگە پانتقان،
مەن سۇغۇرۇپ تاشلىيالايمەن.
بىسىدا قان تامچىلاپ ئاققان،
مەن بۇ ھالسىز ياشىيالايمەن.

ئۇ بىر خەنجەر كۆكسۈمگە پانتقان،
ئاغا كۆنۈپ قالغان ۋۇجۇدۇم.
بۇ دەردنى بىر مەن ئەمەس تارتقان،
ئادەمئاتا ھاۋادىن ئۇدۇم.

ئۇ بىر خەنجەر كۆكسۈمگە پانتقان،
كېتەلمەيدۇ مەندىن يۇلقۇنۇپ.
ياشايدۇ ھەم دەريادەك ئاققان،
دەردىم بىلەن بىللە تولغىنىپ.

ئۇ بىر خەنجەر كۆكسۈمگە پانتقان،
بولۇر ماڭا مەڭگۈ تەۋەررۈك.
تەقدىر ماڭا ئۇدۇللاپ ئاتقان،
ئۇنىڭ بىلەن دەرد پۈتۈن - سۈرۈك.

گۈزەل خىيال

تاغدىن غۇلاپ چۈشكەن تاشلارنى،
ئېلىپ قويغۇم كېلەر ئورنىغا،
تاغ پېتىدە تۇرسۇن دەپ تاغنى.

يەردە ياتقان قېرى دەرەخنى،
يۆلەپ قويغۇم كېلەر تىك قىلىپ،
كۆك كۆرسۇن دەپ يېشىل چىراغنى.

ئايىنى توسۇپ ئالغان بۇلۇتنى،
پارە - پارە قىلغۇم كېلىدۇ،
خەنجەر ئۇرۇپ قارا كۆكسىگە.

كۆلچەكلەردە ئۇخلىغان سۇنى،
باشلىۋەتكۈم كېلەر ئېرىققا،
سۇ كىرسۇن دەپ سۇنىڭ تۈسىگە.

چىڭقىچۈشتە دەرەخ تۈۋىگە،
تىللا بولۇپ چۈشكەن شولنى،
تېرىۋالغۇم كېلەر بىر - بىرلەپ.

ئۆيدىن چىقىپ ئازنا ئاخشىمى،
بېرىپ قۇشلار قەبرىستانلىقىغا،
كەلگۈم كېلەر قۇشلاردەك سۆزلەپ.

ئاخشاملىرى ئاڭلاپ ئولتۇرۇپ،
سىرلىرىمنى ئۇلسام دەيمەن،
يىراقتىكى سۇنىڭ ئۈنىگە.

كۆڭلۈم گويا گۈلگە ئايلىنىپ،
گۈلدەك ئورۇن راسلىسام دەيمەن،
ھويلىدىكى گۈلنىڭ تۈۋىگە.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 24 - كۈنى

يارۇ

(قوشاق ئىزىدىن)

ئاي ئالدىدا، كۈن كەينىدە،
دۇنيا ئىچىدە.
غۇۋغا تەقدىم قىلغانمىكىن،
تەقدىر پىچىمىدە.

ئاي ئالدىدا، كۈن كەينىدە،
قالدىم ئارىدا.
چىراغ كۆيەر باغرىمدىكى،
قۇتلۇق يارىدا.

ئاي ئالدىدا، كۈن كەينىدە،
ئىزلىرىم گۈلخان.
كەچ كۈزدىكى قىزىلگۈلدەك،
توزۇماقتا جان.

ئاي ئالدىدا، كۈن كەينىدە،
سېنى ئىزدەشتى.

ئەمدى سېنىڭ ھىجرانغىغا،
يۈرەك ئۆزلەشتى.

ئېگىز - ئېگىز تاغ بېشىدا،
پىراق ئەگىدۇ.
سېنىڭ سالغان ئوتۇڭ بىلەن،
ئوتۇم سەگىدۇ.

2012 - يىلى 12 - ئاينىڭ 24 - كۈنى

ھەسرەت

سېنى ئەمدى كەچۈرەلمەيمەن،
كەچۈرۈشنىڭ مۆھلىتى ئۆتتى.
يۈرىكىمگە ياشلىرىم ئەمەس،
قاقاس تاغنىڭ تاشلىرى چۆكتى.

ئىشقى ئۆركەش ياسىغان ۋۇجۇد،
قاتتى مىڭ گەز كۆپكۆك مۇز بولۇپ.
مېنى چاققان ھىجران يىلىنى،
بىر كېچىدە ئۆلدى بوغۇلۇپ.

ئۇچۇپ كەتتى بىر ئېرا ھەسرەت،
قۇيۇنتازدەك سېنىڭ قېشىڭغا.
چىچىكى قان دەرەخ ئۆسەدۇ،
ئەمدى سېنىڭ ئىچى - تېشىڭغا.

ئەسلىرىڭدىن يوقات ھەممىنى،
كۆكتە ياشاي سەن بولساڭ يەردە.
تۈندىن ئاققان ئالھاس شەبنەمدەك،
ئۆز - ئۆزۈمگە تاماي سەھەردە.

كۆز ياش تىلى

يۈرەك يىغلىغان ياشقا،
كىرىپك تۇيۇق ئېھتىمال.
مەڭزىمدىكى دەريادا،
ئېقىۋالسىۇن بىمالال.

ئۇنىڭ يۇلتۇز چېرىدىن،
قارىماقتا شاۋقۇنى.
تومۇرۇمغا تامماقتا،
چوغدەك پىشقان يالقۇنى.

ئۇنى تىلسىز دېگۈم يوق،
سۆزلەيدۇ ئۇ تاراملاپ.
سىڭەر يەنە كۆكسۈمگە،
چاقماق چېقىپ، جاراڭلاپ.

ئۇ سۆزلىگەن سۆزلەرنىڭ،
بىر دانىسى ھىڭ ئۇرۇق.
مەنىسىنى چۈشەنسەڭ،
ئىككى دۇنيا يوپيورۇق.

كەچۈرۈم سوراڭ

مەيلى سۇ ئاسماندا، زېمىندا بولسۇن،
ماڭا ئۇن - تىنسىز دەرس سۆزلىدى.
مېنى ئويلىدى، مېنى بويلىدى،
لېكىن سۇدەك چىقىمىدى تىلىم،
سۇ بولۇپ ئېقىشنى بىلمىدى دىلىم.

مېنىڭ ئايۋىنىمدا ياشىغان قۇشلار،
ماڭا كېچە - كۈندۈز سۆزلەپ ھارمىدى.
مەن قىلچە چۈشەنمەي ئۇلار قەلبىنى،
قېلىپىم ئىچىدىن قاڭقىيالىمدىم،
زېمىننى - ئاسماننى ئاڭقىرالىمدىم.

ئاپپاق نۇر تۆككەن پۇچۇق قەبرىلەر،
كۆزۈمگە تىكىلىپ قارىدى ئۇزاق.
مېنى چىللىغاندەك قىلدى ئەيتاۋۇر،
قوندى كۆكسۈمگە بىر قات ئىز تىراپ،
بىر كۈنى ئۇ تەنگە چاچىدۇ ئازاب.

مەن سۇغا يېلىنىپ كەچۈرگەن دېدىم،
قۇشلارغا يېشىمنى دان قىلىپ چاچتىم.
نېچۈنكى تىترىدى قەبرىنىڭ لېۋى،
سۇ كۆكنى يەر بىلەن مۇزدا ئۇلدى،
قۇش قەبرە ئۈستىدە يۇم - يۇم يىغلىدى.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

يىغلاشقاي

يىلتىزلىرى يەكلەشكەن،
يازدا مۇزدەك گەپلەشكەن،
باغ بىلەن باغ يىغلاشقاي.

كېيىكىنى يىتتۈرگەن،
تاشلىرىنى ئۆلتۈرگەن،
تاغ بىلەن تاغ يىغلاشقاي.

قاراڭغۇنى ياقلىغان،
ئايىنى كۈنگە دادلىغان،
چاغ بىلەن چاغ يىغلاشقاي.

ئىشقى بىلەن ئويناشقان،
نەقىش بولۇپ ئورناشقان،
داغ بىلەن داغ يىغلاشقاي.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

ئەي كۆڭۈل

ئەي كۆڭۈل ئاسمانغا كەتكەن قوشۇلۇپ،
ئاق بۇلۇت پاكلىسۇن دەردىڭگە قونۇپ.
قۇش ئۇۋا ياسسۇن يەتتە قېتىڭغا،
بىر نۇرلۇق ۋادا بول يۇلتۇزغا تولۇپ.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 5 - كۈنى

سۇغا ئايلا نسام

ئېرىپ - ئېرىپ سۇغا ئايلا نسام،
ئېرىقتىغا باشلىيالا مەن؟
قاشتا ئۆسكەن بەرگى قياقتەك،
كۆك رەڭگىدە ياشنىيالا مەن؟

مېنىڭ شىلدەر - شىلدەر ئاۋازىم،
ئېقىۋاتقان يۈرەك تىۋىشىم.
ئەگەردە سەن بولساڭ بېپىسەنت،
بېلىقلارغا يەم بولار يېشىم.

قاپقاراڭغۇ باغلاردىن ئېقىپ،
ئەمدى كەلدىم ئىشك ئالدىڭغا.
ئۆيۈڭدىن چىق مەسلى ئاي بولۇپ،
مېنى ئوراپ قويغىن ئايدىڭغا.

بۈگۈن ماڭا شولاڭ چۈشمەسە،
مەھەللەڭنى تەرك ئېتىمەن.
چىچەكلەرنىڭ يېشىنى ئېلىپ،
يىراقلارغا ئېقىپ كېتىمەن.

ئېرىپ - ئېرىپ سۇغا ئايلا نسام،
قارلىق تاغلار ماڭا قارايدۇ.
ئېقىپ - ئېقىپ كەلسەم ھەرقاچان،
ئېرىقنىڭدىن يالقۇن تارايدۇ.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 6 - كۈنى

كۈتۈش

يىگىرمە يىل ئۆتۈپتۇ پىنھان،
يۈرىكىمدە ئېچىلىپ گۈلۈم.
بىر تىكىلىدىم بۈگۈن كۆزۈڭگە،
يىگىرمە ياش كېچىكتى ئۆلۈم.

يىگىرمە يىل — يىگىرمە ھىكەت،
غۇسسەلەرگە دەريادۇر دىلىم.
بەند بولغان سىرلىق قاپاقنى،
يېرىپ چىقتى سەن ئۈچۈن تىلىم.

سۇغا چۈشۈپ كەتكەن تاش ئىدى،
سۈكۈتلەرگە بوغۇلغان تىلەك.
نېمىدېگەن سەۋرچان يارەب!
ئەمدى ئوڭغا چۆرگۈلدى پەلەك.

كۈتۈش، كۈتۈش مەڭگۈگە كۈتۈش،
ئەقىدىگە بولار كەن ئۇۋا.
چىقار ئىكەن بىر كۈن بويۇنغا،
دېۋىر قايدىن پۈتۈپ كەھرىۋا.

خوراز

خوراز ئۇنلۇك چىلىنغان!

كۈندۈزدىكى كېچىدە

قان - يىرتىنىڭ ئىچىدە،

ئۇخلاۋاتقان ئادەم بار.

خوراز ئەمدى توختىغان!

كېچىدىكى كۈندۈزدە

يۇلتۇزلارنىڭ كۆزىدە،

يورۇۋاتقان ئادەم بار.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 8 - كۈنى

ئىككى ئالەم ئوتتۇرىسىدا

دەردلىرىم سەندىن زېرىكتىم،
قىيىنماي مەندىن زېرىك.
ئىككى ئالەم ئوتتۇرىسىدا،
تەس ئىكەن يۈرمەك تىرىك.

ئەمدى نە قىلماقلىقىمنى،
بىلىمدىم، بىلگۈمۈ يوق.
ئىككى ئالەم ئوتتۇرىسىدا،
مەن تېنەپ قالغانلا ئوق.

مېنى ئاتقان مەرگىنىمنىڭ،
ئېسىدە مەن بارمۇ - يوق.
ئىككى ئالەم ئوتتۇرىسىدا،
بىر ياغاچمەن قۇيقۇرۇق.

ئۆمرىدە جەننەت يا دوزاخ،
ۋەسلىگە يەتمەي تۇرۇپ.
ئىككى ئالەم ئوتتۇرىسىدا،
كەتمىگەي مەندەك سولۇپ.

جۇدالىق

تاغ تاشقا كۆزنى ئۈزۈپ قارايمىش،
باغرىغا ھەسرەتتىن تۇتۇن تارايمىش.
ئەمما تاش تېغىغا بېسىپەنت بولۇپ،
ئۆزگىنىڭ كۆزىگە شۇنچە يارايمىش.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 2 - كۈنى

خاتىرە

شۇ كۈندىكى بۈگۈنكى كېچە،
ئايىنى كۈنگە قاتقان بېشىمىز.
يېپىنغان تۇق بارچە ئاسماننى،
ئىچىمىزگە پاتماي ئىچىمىز.

بۈگۈن كۆيۈپ بولىدىغاندەك،
ئېرىپ - ئېرىپ ئاققانتۇق شامدەك.
كۆلىمىزگە سىققاننى دۇنيا،
ئويلىمىغان ھېچنېمە كەمدەك.

ئۆتكەن يىللار زەنجىرگە ئوخشاش،
بىر - بىرىگە ھالقا سېلىپتۇ.
قاينغۇ ئېلىپ كەلگەن كارۋانى،
بەردىشىمىز يولغا سېلىپتۇ.

يامان سۆزنىڭ، يامان كۆزلىرىنىڭ،
ئېغىزىغا، كۆزلىرىگە تاش.
يۇيۇۋەتسۇن كۆڭۈل كىرىنى،
كۈلۈپ تۇرغان ئىككى تامچە ياش.

سەن بىلمىسەڭ

نېمىگە ئېرىشىپ، نېمە يىتتۈردۈم،
مەندىكى مەننى مەن قانداق ئۆلتۈردۈم؟
سەن بىلمىسەڭ بىلەر پەرۋەردىگار،
تاغ كەبى دەردىڭنى يەردەك كۆتۈردۈم.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 8 - كۈنى

ھايات سەپىرى

كۈنچىقىشقا ئۇلۇغ ئوت كەتتى،
خوراز چىلاپ بەرمەكتە خەۋەر.
بۇلۇت چۆچۈپ ئاقىرىپ كەتتى،
قېچىپ چىقتى ئاسمانغا سەھەر.

سۇغا چۈشكەن ئوتنىڭ سايىسى،
بېلىقلارغا بولدى ئالتۇن دان.
يىغلىدىمۇ يۇلتۇز خىلۋەتتە،
گۈل لېۋىگە قوندى سۈزۈك قان.

ئۇرغۇپ چىقتى ئىزغىرىن شامال،
تېرەكلەرنىڭ شىۋىرلىشىدىن.
يەر ئويغىنىپ كۆزىنى ئاچتى،
نۇرنىڭ ئىللىق قىمىرلىشىدىن.

دېرىزەمگە قونغان يورۇقنىڭ،
كىردى تال - تال تىنقى ئۆيگە.
تۈنۈگۈندىن بۈگۈنگە ھالقىپ،
مەن ئۇلاشتىم يەنە بىر كۆيگە.

قانىتىغا مىنىپ سائەتنىڭ،
ئۇچتۇم قىسمەت چەمبىرى بويلاپ.
كىرىپ كەتتىم كەچتە ئۆيۈمگە،
كېچە كۆرگەن چۈشۈمنى ئويلاپ.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 9 - كۈنى

يىغلاشنى ئۆگىنىش

ئىچىمدە يىغلاشنى ئۆگەندىم،
يۈرەكنىڭ كۆزىدە تۆكۈپ ياش.
كۆكسۈمگە مىڭ خەنجەر ئۇرغاندىن،
يامانكەن بۇ ئازاب، بۇ بەرداش.

ۋۇجۇددىن كۈلكىلەر قىدىرىپ،
مۈشكۈلدە لېۋىمگە جۇغلىدىم.
قەلبىمدە بىر دەريا مۇز قاتتى،
ئۆزۈمنى ئۆزۈمدىن قوغلىدىم.

ئەسلىي كۆزلىق تولغان ياش بىلەن،
تۆكەتتى چىن يۈرەك سۆزۈمنى.
زىمىستان قىشتىمۇ تاراملاپ،
باھارغا ئورايىتى يۈزۈمنى.

ئەمدى مەن كەلەيمەن ئەسلىمگە،
ئۇنتۇدۇم كۆز ياشنىڭ كۈچىنى.
بالبال تاش مىسالى ياشايمەن،
كەلتۈرۈپ تەڭرىنىڭ ئۆچىنى.

كۆرۈشكۈمنى كەلتۈرۈپ

كۆرۈشكىلى ۋاقتىم يوق دەيسەن،
كۆرۈشكۈمنى كەلتۈرۈپ بەكمۇ.
بۇلبۇلنى قان يىغلىتىپ قەستەن،
ئېچىلغاندەك تۈندە چېچەكمۇ.

مېنى كۆرمەي ئۆتكەن كېچىدە،
كۆرگەن چۈشنىڭ قانداق ئاخىرى؟
يۈرىكىڭنى سەنمۇ قىنايسەن،
مېنى قانچە قىيىنغانسېرى.

سېھىرگەرنىڭ قولىغا بەرمە،
سەھەر كەبى ئوچۇق خۇيۇڭنى.
تۆت دوقمۇشتىن خەس - چاۋار تېرىپ،
ئىسرىقلىۋەت ئالتۇن بويۇڭنى.

تەڭرى بەرگەن دىدار رىزقى،
كەتمسۇن ھەي، قۇمدەك چېچىلىپ.
سېنى كۈتتۈم ھېلىقى يەردە،
قىزىلگۈلدەك كەلگەن ئېچىلىپ.

كۆرۈشكەلى ۋاقتىم يوق دەيسەن،
كۆرۈشكۈمنى كەلتۈرۈپ بەكمۇ.
ئۇچرىشايمى ئاي بىلەن كۈندەك،
تاتلىق - تاتلىق سۆيۈشمەسەكمۇ.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 12 - كۈنى

ئاتامنىڭ دەپنە مۇراسىمى

كەتتى پانىي دۇنياغا،
ئۆيىمىزنىڭ تۈۋرۈكى،
بەش بالىنىڭ يۈرىكى،
بىزنىڭ ئۇلۇغ داھىيىمىز.
ئاق بۇلۇتتىن ئاق باغلاپ،
تۈندىن قارا تون كىيىپ،
بىز يىغلىدۇق ئۇن سېلىپ،
يەر تەۋرەتتى ئاھىمىز.

قونغان تەختى راۋانغا،
بىر دۇنيانى كۆتۈرۈپ،
چىن يۈرەكتىن ئۆرتىنىپ،
ماغدۇق سەپنىڭ ئالدىدا.
مۇڭغا پىتىپ ئېتىزلار،
ئۇلۇغ تىنىپ يۇلتۇزلار،
ئانام ئاچقان ھازىدا،
گۈل يىغلىدى دالادا.

يەتتە جەننەت كۆرسۇن دەپ،
ئاتام ياتقان يەرلىككە،

يەتتە كەتمەن توپىدا،
تۆكتۈق يەتتە ئاسماننى.
ئىخلاسى قىلىپ چالمىغا،
تىلەك بىلەن يۇغۇرۇپ،
يۈرەكلەرنى سۇغۇرۇپ،
بىللە كۆمدۇق ئارماننى.

يەتتە كۈندۈز - يەتتە تۈن،
دادام چىققان ساراينىڭ،
ئىشكىنى ياپماستىن،
چىرىغىنى ياندۇردۇق.
ئۇنىڭ پاكىز روھىغا،
دېرىزىدىن تەلپۈرگەن،
كۆزلىرىنى نەمدىگەن،
شوللارنى قاندۇردۇق.

بىر توپاقنى قان قىلىپ،
ئۇنىڭ خالىسى يولىدا،
بەردۇق يەتتە نەزىرى،
يەتتە ئىقلىمنى يىغىپ.
سۇندى ئاسمان ئەينىكى،
يەر يېرىلدى چاراسلاپ،
قالدى بىزنىڭ روھىمىز،
ھىلال ئايدەك ئېگىلىپ.

ياتتۇق - قوپتۇق يىغلىشىپ،
 چۈشتىن يىغلاپ ئويغاندۇق،
 ئىچىمىزگە چۈشتى ئۇن،
 كۆزلەر كۈندى يىغلاشقا.
 ئۇنىڭ قەدەر - قىممىتى،
 ئۆلگەندىن كېيىن ئۆتتى،
 كۈندە مىڭ پىغان تۇتتى،
 دەرد باشلىدى تالاشقا.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 15 - كۈنى

رەسىم - مۇزىكا - شېئىر

مەن ئەجەمنى رامكىغا ئېلىپ،
يۈرىكىمنىڭ تۆرىگە ئاستىم.
قىزىل ئېقىن بولدى چۆللىرىم،
بىر دەريانى باغرىمغا باستىم.

مىڭئۆيلەرنى چالدىم دۇتاردا،
ئورنىدىن تىك تۇردى ئەسىرلەر.
يامغۇر بولۇپ تامچىدى تاغنىڭ،
بوغۇزىدا قاتقان نەسىرلەر.

ئەلىشىرىزىزىغان قويۇق ئورماننىڭ،
ياپراقلىرى قانغان يۈرەك.
قۇش بولغۇسى كەلدى يۇلتۇزنىڭ،
يەر - ئاسماننى قاپلىدى تىترەك ...

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 18 - كۈنى

ئىزدەش

يىغلاشتى شامال ۋە دەرەخ بىر كۈنى،
زېمىننى قاپلىدى ھەسرەتلىك ئۇنى.
مارجاندەك ياش تۆكتى قۇشلار ئۇۋىدا،
ئەمدى مەن نېمىدىن تاپاي كۈلگىنى؟!

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 19 - كۈنى

غېرىب

بالا قۇشلار قانات چىقىرىپ،
ئۇچۇپ كەتتى بېشىنى ئېلىپ،
قۇشۇمۇ غېرىب، ئۇۋىمۇ غېرىب.

گۈلنى قانلىق ھىجرانغا سېلىپ،
شامال كەتتى باھارنى تېرىپ،
گۈلۇمۇ غېرىب، باھارمۇ غېرىب.

پىشتى ئالما چۈغدەك قىزىرىپ،
بىزلەر ئۈز دۇق قولمۇ قول بېرىپ،
شاخۇمۇ غېرىب، ئالمۇمۇ غېرىب.

تالاي تاشلار تېغىدىن تېنىپ،
ئۇچۇپ چۈشتى يەرگە ئىنتىلىپ،
تاغۇمۇ غېرىب، تاشلارمۇ غېرىب.

ئىككىلىمىز سۇدەك قېتىلىپ،
ياشساقمۇ سۇپسۇزۈك يېنىپ،
بىز كېتىمىز ھامان ئايرىلىپ،
بەلكى بىزلەر بولۇشتۇق قېنىپ،
مەنمۇ غېرىب، سەنمۇ بىر غېرىب.

يوقلۇق ۋە بارلىق

بۈگۈن مېنىڭ يوقلۇقۇم زۆرۈر،
بىر كۈنلەردە بارلىقىم كېرەك.
ساقلاپ تۇرماي مەلئۇن قەستىنى،
سەن خەنجەرگە سانجىلغىن يۈرەك.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 20 - كۈنى

مەندىن سىزگە قالغان خاتىرە

مەندىن سىزگە قالغان خاتىرە،

چىچەك بولمىسۇن،

چىچەك باھار كەتسە سولشار.

ئۈزۈك بولمىسۇن،

ئۈزۈك بارماقتا ھامان ئالمىشار.

رەسىم بولمىسۇن،

رەسىم ئۇزاققا بارماي يوقايدۇ.

مەكتۇپ بولمىسۇن،

مەكتۇپ بىر پىنھاندا ئۇخلايدۇ.

ھېكمەت بولمىسۇن،

ھېكمەت ئۆزى بىلەن ئۆزى يىغلايدۇ.

مەندىن سىزگە قالغان خاتىرە،

دەردىم بولسۇن،

دەردىم باغرىڭىزغا مەڭگۈ ئورنايدۇ.

قوغلىشىش

چارچىدىم، بىرنى قوغلاپ چارچىدىم،
ئۈرۈڭگەن جەرەندەك ئالدىمدا قاچتى.
سۇ كېچىپ ئۇسسۇدۇم، كۆزۈم گەز باغلاپ،
يۈرۈڭمۇ ئېچىر قاپ مېڭا يەردىن ئاچتى.

چارچىدىم، بىرىدىن قېچىپ چارچىدىم،
بىر مەرتەم دۇنيانى چىقىتىم چۆرگىلەپ.
بىلمەيمەن، سەۋرنىڭ قاچىسى توشۇپ،
كىم بالدۇر توختايدۇ ماغدۇرى تۈگەپ.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 23 - كۈنى

ساڭا يازغان سالام خېتىمگە

باغرىمدىكى داغلارنى ئېزىپ،
قەلىمىگە ئىچكۈزدۈم سىياھ.
ساڭا يازغان سالام خېتىمگە،
قوشۇپ قويدۇم قۇرۇغان گىياھ.

ساڭا يازغان سالام خېتىمگە،
بىر دەريانىڭ بەھرىنى تىقتىم.
ھەربىر ھەرپ، ھەربىر سۆزۈمدە،
ئاق يېغىندەك مەن يىغلاپ چىقتىم.

ساڭا يازغان سالام خېتىمنىڭ،
ھەربىر قۇرى قىلچىنىڭ بىسى.
كېتىپ قالدى خەت بىلەن بىللە،
يۈرىكىمنىڭ قىيما - چىيىمىسى.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 22 - كۈنى

سېنى ئەسلىسەم

تۆت ئەمەلدىن يۇلقۇنۇپ،
يۈرىكىمگە سۇقۇنۇپ،
سانلىرىمغا سان قوندى.

قېچىپ كېلىپ خاماندىن،
قوشاق توقۇپ زاماندىن،
دانلىرىمغا دان قوندى.

قىزىلگۈلدەك قىزىرىپ،
تومۇرۇمنى قىدىرىپ،
قانلىرىمغا قان قوندى.

تېنىمگە ھېچ سىغىمىغان،
يۈرىكىمدە تىنىمىغان،
جانلىرىمغا جان قوندى.

سېنى ئەسلىسەم ...

ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ

ئىچ - ئىچىدىن كۆيۈپ ئۆرتىنىپ،
يالقۇن - يالقۇن نەپەستە تىنىپ،
ئالتۇن - ئالتۇن رەڭگىدە يېنىپ،
ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ.

گۈلدۈر - گۈلدۈر چىقىرىپ ئاۋاز،
بولۇپ گۈيا گۈل كەبى تەنناز،
بىر - بىرىگە بېغىشلاپ پەرۋاز،
ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ.

قات - قېتىدا پىشۇرۇپ يۈرەك،
يۈرىكىدە ئېچىپ گۈل يۈرەك،
ھەر ئۇچقۇندا چىچىپ مىڭ تىلەك،
ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ.

كۆزلىرىدىن يۇلتۇز چېچەكلەپ،
قىن - قىنىغا پاتماي تېپچەكلەپ،
مېھىر تۆكۈپ ئېتەك - ئېتەكلەپ،
ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ.

بىر ئىستەكتە كۆككە بوي سوزۇپ،
ئەتراپتىكى جىملىقنى بۇزۇپ،
ئۈمىدلەرنى تۈندىن قۇتقۇزۇپ،
ئوچاقتا ئوت كۆيۈۋاتىدۇ.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 29 - كۈنى

بۈگۈن ۋە ئەتە

مەندىن ئاستا تارىدى كۈندۈز،
قارا چېچەك ئاچتى قارا تۈن.
ئالتۇن قانات قۇياشقا مىنىپ،
كەتتى دىلغا داغ سېلىپ بۈگۈن.

كۆز باغلاندى گۈگۈم بەلباغدا،
شاۋقۇنلىدى ئەللەي قوشقى.
مەن ئۆزۈمنى ئۇنتۇيمەن ئەمدى،
بولۇپ باغرىم چۈشنىڭ قۇچقى.

دېرىزەمگە تىكىلىپ يۇلتۇز،
خىيال قىلار تولىمۇ مەيۇس.
بىر كېچىلىك ئۈچەككە كىرىپ،
مەن ئۇخلايمەن قېنىپ تەلتۆكۈس.

كۆككە قونسا يەنە تاڭ سەھەر،
ماڭار بۈگۈن ئۇدۇل ئەتىگە.
دەرىخىمگە ۋاقىت قۇشلىرى،
شۇ يوسۇندا كېلەر پەتىگە.

سېلىشتۇرما

تۆر تامغا ئېسىلغان بىر غۇلاچ قىلىچ،
دەريانىڭ مۇزدەك تۇردۇ تىنىچ.
ياقۇتتىن كۆز قويغان بولسىمۇ سېپى،
ئانام قىغرىقچىلىك كۆرۈنمىدى ھېچ.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

ئوتنىڭ كۆزى

ئوتنىڭ كۆزى قىزىلگۈل،
مېنىڭ كۆزۈم قارا گۈل.
ئىككىمىزنىڭ ئارىسى،
پايانى يوق دەشتى چۆل.

ئوتنىڭ كۆزى ئوت تۆكەر،
مېنىڭ كۆزۈم ياش تۆكەر.
ئوتتىن ئاڭلاپ ئەپسانە،
مەڭزىمدە تۈنەر ئۆكەر.

ئوتنىڭ كۆزى يۇمۇلماس،
مېنىڭ كۆزۈم يۇمۇلار.
كىرىپكىمدە كۈن ۋە تۈن،
دۇنيا نەچچە دومىلار.

ئوتنىڭ كۆزى ئاسماندا،
مېنىڭ كۆزۈم زېمىندا.
ئوتنىڭ كۆزى تەڭگەنمۇ؟
ئۈچمەيدۇ ئوت جېنىمدا.

بىلىپ قوي

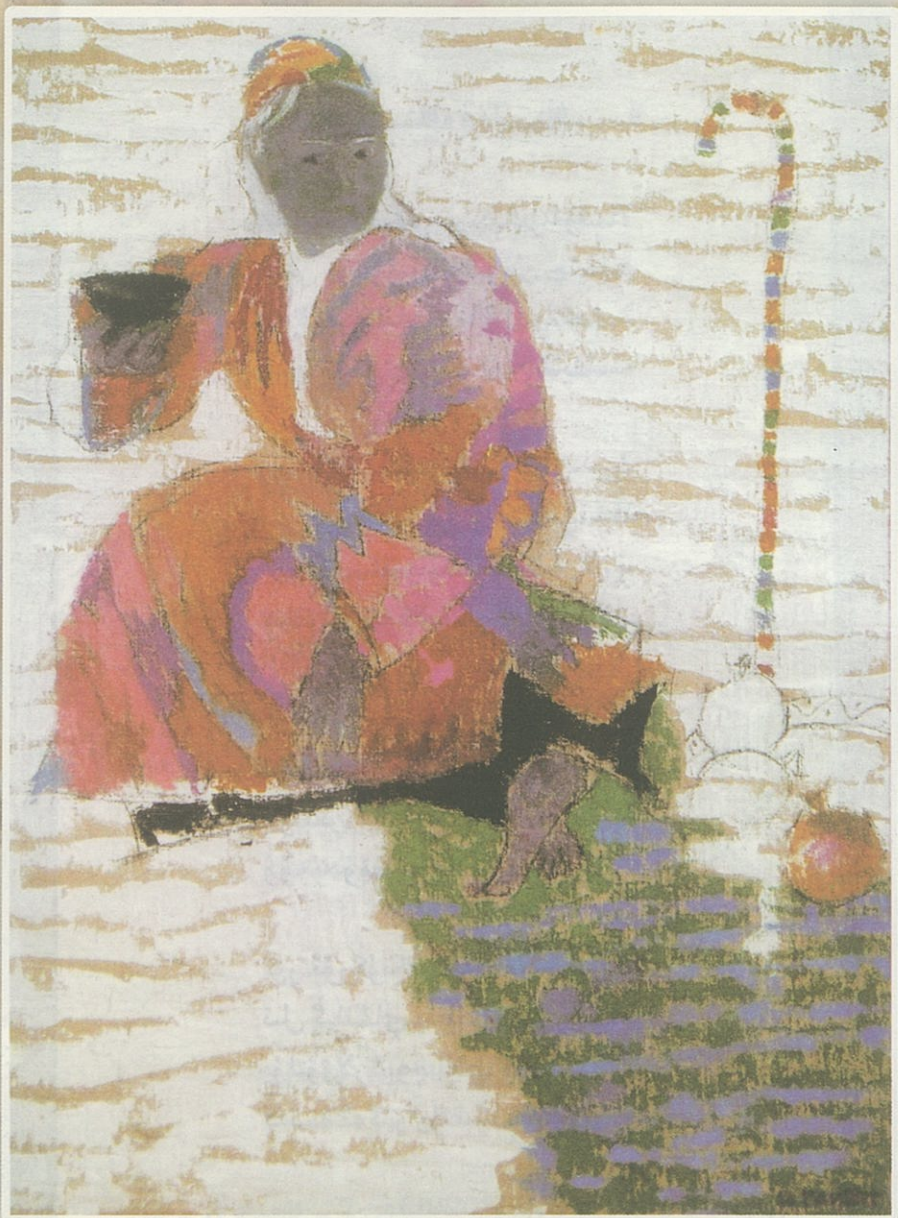
بۇزۇۋەتسەڭ ئەگەردە،
ئۆمۈچۈكنىڭ تورىنى.
يەر - ئاسماننى قاپلايدۇ،
نەپەرتىنىڭ بورىنى.

ئايغىڭدا دەسسەلىپ،
ئۆلۈپ قالسا چۈمۈلە.
چۈمۈلەلەر قوۋمىدا،
پەيدا قىلار زىلزىلە.

سەن سەۋەبلىك چۇۋۇلسا،
ھەرلەرنىڭ كۆنىكى.
چەرخ ئۇرۇپ غەزەپتە،
ۋولقان ئاتار يۈرىكى.

قويساڭ كەچتە ئۆچۈرۈپ،
يېنىپ تۇرغان چىراغنى.
پەرۋانىنىڭ باغرىغا،
سالسەن مىڭ پىراقنى ...

سېنىڭ قەلبىڭ

سېنىڭ قەلبىڭ بىر دېڭىز بولسا،
مېنى يوشۇر ئەڭ تېرەن جايغا.
زەڭگەر قانات دولقۇنلىرىڭدا،
مەن ئايلىنماي چايقالغان ئايغا.

بۇ جاھاننىڭ غوۋالىرىدىن،
بىر يوللا مېنى قىل خالاس.
يۈرىكىمنىڭ پارلىرىگە،
ھىجران تىزغان مارجانلارنى ئاس.

قۇلۇننىڭ قېپىغا كىرىپ،
ئېلىۋالاي بىر ئاز دېمىمنى.
گۈلدىن شىرنە يىققان ھەرىدەك،
ۋۇجۇدۇمغا جۇغلای غېمىڭنى.

تور ئۆرگۈتكەن بېلىقلار بىلەن،
تىل ئېلىشاي يىغلىشىپ تۇرۇپ.
يۇلتۇزلارنى چىلاي كۆزۈمگە،
كەتسە ئەگەر ياشلىرىم قۇرۇپ.

قىزىدى يۈرەكنىڭ قۇلىقى

كىم قىلدى گېپىمنى ئوت چېچىپ،
قىزىدى يۈرەكنىڭ قۇلىقى.
كىم ماڭدى بۇ يولدا گۈل ئېچىپ،
مەست قىلدى تۇيغۇمنى پۇرىقى.

كېپىنەك تۈسگە كىردى دىل،
ئايىدىڭنىڭ قەلبىگە قونماققا.
نۇرلارنىڭ ئاغزىغا سېلىپ تىل،
تۇڭلۇكتىن بىر ئۆيگە سۇنماققا.

يۈرەكنىڭ قولىدا ئوت چەمبەر،
ئۆزىنىڭ شەكلىدە كۆيمەكتە.
كۆيگەن قان ھىددىدا گۈل ئەنبەر،
قارنى ئاچ بىر لەۋنى سۆيمەكتە.

كۆيۈشكە قانمىغان كۆيدۈرۈش،
پۈركۈدى ئازابنى چېچەككە.
ئاڭلاندى كۈلۈش ۋە ئۆكۈنۈش،
قۇلىقى دىڭ تۇرغان يۈرەككە.

يۇلۇپ بەرگىن بىر تال چېچىڭنى

يۇلۇپ بەرگىن بىر تال چېچىڭنى،

تۇرسۇن ماڭا تۈن كەبى قاراپ.

قارا باسماي كۆرەي چۈشۈمنى،

گۈلدىن تاتلىق پۇرسۇن ئازاب.

يۇلۇپ بەرگىن بىر تال چېچىڭنى،

غىشىپ بەرسۇن مۇڭلۇق ئاھاڭنى.

كۆرۈپ تۇراي ئىككى ئۇچىدا،

يېنىۋاتقان تۈن بىلەن تاڭنى.

يۇلۇپ بەرگىن بىر تال چېچىڭنى،

پۇرىۋالاي تويۇپ، ئاھ تويۇپ.

مۈشكۈلۈمدە كۆيدۈرەي ئۇنى،

يۈرىكىمنىڭ ئۈستىگە قويۇپ.

يۇلۇپ بەرگىن بىر تال چېچىڭنى،

بۇرچ بولسۇن ماڭا ساقلىماق.

تاپماق بولسام ئۆلۈمدىن ھۇزۇر،

بولۇپ بەرسۇن دارىمغا سىرتماق.

تەشۋىشلىرىم

مېنى قىينار كۈن - تۇن تەشۋىشلەر،
شامال ئۇرغان ياپراقتەك يۈرەك.
نىگاھىمدا قاتقان نىشانلار،
خادا تاشتىن بېرىدۇ دېرەك.

ئۆز - ئۆزۈمنى سولاپ قەپەسكە،
تۆت تەرەپتىن قىلىمەن گۇمان.
تاڭ سەھەرگە كەينىمنى قىلىپ،
كەچتە كۆكنى قىلىمەن ئارمان.

كەلسە شەپقە قانغا بويىلىپ،
ئېغىزىمغا كېلەر سېرىق سۇ.
كۆڭلۈم ئۇچۇپ چىقار يوللارغا،
بولۇپ باھار چاچقۇچى ئاق قۇ.

دىلىم كۆزى يۇمۇلار گاھى،
كەتسە دەيمەن ئاپتاپ قارىداپ.
باشقا ئۆيدە چىراغ يېقىلسا،
ئىچ - ئىچىمدىن كېتىمەن ئاداڭ.

مەندىن سوراپ ئۇچىمغان شامال،
كەتسە دەيمەن ئاسماندىن غۇلاپ.
مەندىن سوراپ ئېچىلمىغان گۈل،
لەنەتلەنسە ئەڭ سېسىق پۇراپ.

تەشۋىشلىرىم، ئاھ تەشۋىشلىرىم،
يىڭىنە سىغماس قىلدىڭ ئىچىمنى.
ئاتاي ئەمدى يەتتە ئىقلىمغا،
ئوقيا قىلىپ تال - تال چېچىمنى.

2013 - يىلى 2 - ئاينىڭ 18 - كۈنى

تەڭپۇڭلۇقنى ساقلاش

بىز قارىشىپ تۇرايلى دائىم،
تۇن بىلەن تاڭ ئارىلىقىدا،
ئوخشاش رىزىق بەرسۇن خۇدايىم.

بۇ يوللاردا ماڭايلى بىللە،
قېلىشمايلى ئالدى - كەينىدە،
تەڭ كۆرەيلى باھار ۋە چىللە.

ئارقىمىزدىن ئەگەشكەن سايە،
تەپتەڭ بولسۇن قىرقىپ قويغاندەك،
بۇ مەندىكى بىر ئالىي غايە.

سەن ياش تۆكسەڭ ئەگەر يېنىمدا،
كۈلكە يايىرار ھەربىر تېنىمدا،
جان چېچەكلەپ كېتەر جېنىمدا.

كۈلۈپ سالساڭ قېشىمغا كېلىپ،
مەن يىغلايمەن ئوتتەك ئۆرتىنىپ،
ھەسەت تاشلار باغرىمنى يېرىپ.

بىز قارشىپ تۇرايلى دائىم،
بىر سىزنىڭ ئىككى ئۇچىدا،
ئوخشاش قىسمەت بەرسۇن خۇدايىم.

2013 - يىلى 2 - ئاينىڭ 20 - كۈنى

كۈتكىن

كۈتكىن
زارىقىشتا قاتقان كۈنۈڭگە
سەھەردىكى ئۈنۈمنى قوشسام،
تىن تارتماستىن ھىجران ئۆلدى.

كۈتكىن
قارا تۈتەك باسقان باغرىڭغا
ئەلەم تاجلىق بېشىمنى قويسام،
يۈرەكلەردە ئارمان كۆلدى.

كۈتكىن
قاغىرىغان دەريا لېۋىڭگە
لەۋلىرىمدە قىزىلگۈل ئويسام،
باغ رەڭگارەڭ تۇمان بولدى.

كۈتكىن
يېشى قۇرۇپ كەتكەن كۆزۈڭگە
كىرىپكىتىكى يۇلتۇزنى قوشسام،
ئەتراپىمىز ئاسمان بولدى.

كۈتكىن

چوغدەك كىرىپ نەپەسلەرنىڭگە

يۈرىكىڭدە دېمىمنى ئالسام،

ۋۇجۇدىمىز ئوممان بولىدۇ.

كۈتكىن

نالەشلەردىن پۈتكەن ئۇنۇڭگە

ئوت سايىرىغان كاككۇكتەك قونسام،

كۆكسىمىز كۆك بوستان بولىدۇ.

كۈتكىن!!!

2013 - يىلى 2 - ئاينىڭ 19 - كۈنى

قۇش بىلەن سۆھبەت

— سەن نېمىگە شۇنچە شادىمان؟
— ياق، ئۇنۇمدە ئۆكسۈيدۇ ئورمان.

— سەن كېچىدە ئۇخلايسەن قانداق؟
— ئوڭ يېنىم ئوت، سول يېنىم پىراق.

— سەن چۈشۈڭدە كۆرىسەن نېمە؟
— سۇلايمانغا ھەيدەيمەن كېمە.

— نېمە دەيدۇ شامال تاڭ سەھەر؟
— ئېيتقانلىرى گۆھەردۇر - گۆھەر.

— ھالىڭ نېچۈك سىم - سىم يامغۇردا؟
— خۇشەن دىدار بەرگەندەك خۇدا.

— بېشارەتتۇر نېمە دەردىڭدىن؟
— دەرەخكە ئوت كېتەر ئاھىمدىن.

— سەندەك دەردىسىز يوققۇ جاھاندا؟
— ئۇخلايسەن مەن يىغلاۋاتقاندا.

— چۈشنىمەن قاچان تىلىڭنى؟
— تاڭدىن ئالغان چاغدا دىلىڭنى.

— مېنى قاچان چىلايدۇ ئاسمان،
— قەلبىڭگە ئوت ياققاندا ۋىجدان.

2013 - يىلى 2 - ئاينىڭ 22 - كۈنى

يەنە تەنھالىق

تەنھالىقنىڭ ھەر دەقىقىسى،

زامانلارنى سالار يادىمغا.

تەنھالىقنىڭ ھەر بىر تىۋىشى،

قورام تاشنى ئاتار ئالدىمغا.

تەنھالىقنىڭ سانسىز كۆزىگە،

ئۇچۇپ - ئۇچۇپ چۆكىدۇ ئاسمان.

تەنھالىقتىن باشقا ھېچ نەرسە،

ماڭا ھەرگىز بولماس پاسىبان.

تەنھالىقنىڭ ھەر بىر نەپىسى،

ۋۇجۇدۇمغا ياقىدۇ گۈلخان.

ئۆگىتىدۇ كۆيۈپ - پىششىقنى،

ئىككى ئالەم بولۇپ نامايان.

2013 - يىلى 2 - ئاينىڭ 23 - كۈنى

مۇناجات

كۈندە مىڭ سانايىمەن كۈنۈڭنى،
جىملىقتىن ئاڭلايمەن ئۈنۈڭنى،
تۈنۈمگە قاقلايمەن تۈنۈڭنى،
ئويغىنىپ، ئويغىنىپ، ئويغىنىپ.

ئىگىسىز ياتىمەن بۇغدايدەك،
تېشىمدا قاتىمەن ئىرغايىدەك،
ئىچىمدە يىغلايمەن تورغايىدەك،
تولغىنىپ، تولغىنىپ، تولغىنىپ.

ئىشقتىن ئۆزۈمگە يۈك ئارتىپ،
دەردىمدىن بۇلۇتتىن قارايتىپ،
كۆيىمەن ئۇھ تارتىپ، ئۇھ تارتىپ،
چوغلنىپ، چوغلنىپ، چوغلنىپ.

ئۆزۈمنى ئىزدەيمەن ئۆزۈمدىن،
سۆز يىغلار ئىچىدە سۆزۈمدىن،
ئوت ئىرىپ تۆكۈلەر كۆزۈمدىن،
جۇغلنىپ، جۇغلنىپ، جۇغلنىپ.

قارا تۇن قورشىغان زىيادەك،
تېغىدىن زېرىككەن قىيادەك،
ئاقىمەن يۈگەنسز دەريادەك،
يۇلقىنىپ، يۇلقىنىپ، يۇلقىنىپ.

ئازابنى ئىچكۈزۈپ قەلەمگە،
مەھشەرنى سىزىمەن ئالەمگە.
قارايمەن سۆيۈملۈك ئەلەمگە،
زوقلىنىپ، زوقلىنىپ، زوقلىنىپ ...

2013 - يىلى 2 - ئاينىڭ 27 - كۈنى

روھ شامىلى

روھىم ئۇچتى غۇر - غۇر شامالدا،
ئاسمىنىڭنىڭ قەرىنى كۆزلەپ.
باھار باشلاپ بارىدۇ چوقۇم،
ئىللىق تاغنىڭ نۇرىدەك سۆزلەپ.

يېشىل - يېشىل ھېسلىرىڭ بىلەن،
ئەسلىمە ئوي روھىم قەلبىگە.
ئۇ كۆيمەكتە ئىچىدە گۈر - گۈر،
لەززەتلىنىپ قاقلان دەردىگە.

ئۇزاق - ئۇزاق تىڭشاپ مۇڭنى،
غۇرۇرنىڭ ئاختۇر قېتىنى.
قەغىرىغان دەرياسى كۈتۈپ،
ئالتۇن بۇلاق بولسۇن دەر سېنى.

ھاياتىغا ئوتتەك يېنىپ كىر،
ئەتسىدىن باش كۆتۈر كۈندەك.
دىدارىڭدىن يۇلتۇزلار تۆككىن،
ئىزى قارا بولمىسۇن تۈندەك.

يالقۇنۇڭدا ئۇنى يەلپۈتكىن،
ئەلەملەرنى ياندىن ئۆرگۈتكىن.

مەن — مەنمۇ

مەن مەنمىكىن دېسەم،
ئەقىل - ھوشۇم ئۆزۈمدە ئەمەس.
مەن مەنمەسىمىكىن دېسەم،
كۆزلىرىڭدىن كۆزۈم كۆز ئۆزۈمەس.

مەن قەيەردە، قايسى تىلىسىدا؟
ئاسمان ئاستىدا، زېمىن ئۈستۈمدە.
تۇيغۇمنى باستى قاپقارا تۇمان،
ئادەملىك بارمۇ - يوقمۇ تۈسۈمدە؟

مەن - مەنلىكىمنىڭ چېغدا،
بەلكى روھىمغا بولمەن خائىن.
ئەس - ھوشىدىن تانمىغان ئادەم،
بۇنداق شېرىن ھېس تېپىشى ناتايىن.

ئەگەردە مەن، مەن بولمىساممۇ،
ئۆزۈمنى بىلدۈرسەم بولدىغۇ ساڭا.
قورقمەن ھېچنېمە بولماي قېلىشتىن،
يوقىلىش ئەپسۇنى ئوقۇما ماڭا.

ۋاي - ۋاي

ۋاي - ۋاي مېنىڭ يۈرىكىم،
ئاز قالدى تېمپ - تېمپ.
ۋۇجۇدۇمغا ئوت ئالدىم،
ئىچىمگە تىنىپ - تىنىپ.

ۋاي - ۋاي مېنىڭ كۆزۈمدە،
قىزىل چوغ يېنىپ - يېنىپ.
بال ئورنىدا ياش ئىچتىم،
ئازابقا قېنىپ - قېنىپ.

ۋاي - ۋاي مېنىڭ تۇيغۇمغا،
دەرد تېغى مېنىپ - مېنىپ.
سۇغۇرغاندەك تىلىمنى،
قالدىمغۇ جېمپ - جېمپ.

ۋاي - ۋاي مېنىڭ كۆكسۈمگە،
بىر ۋابا سىڭىپ - سىڭىپ.
بېرىپ قالدىم مەھشەرگە،
مەن تەنھا مېڭىپ - مېڭىپ.

ۋاي - ۋاي مېنىڭ باغرىمغا،
ۋاي - ۋايىنى تېڭىپ - تېڭىپ.
كەتتىم ئۇزاپ شامالدا،
ئۆزۈمنى يېڭىپ - يېڭىپ.

2013 - يىلى 3 - ئاينىڭ 31 - كۈنى

سەنسىز

ئاقار دەريا ياساپ ئۆركەش،
ياتار تاش ئاستىدا جىم - جىم.
بۇلۇتنىڭ باغرىدىن تاشقان،
ياغار ئەپغانلىرى سىم - سىم.

قۇياش تۆككەن قەسەم قانى،
سامادا چاقىنسا چىم - چىم.
تاماشا قىلغىلى دەۋرەپ،
چىقار يۇلتۇز بولۇپ قىم - قىم.

ئازابىتىن تەپچىگەن غەلىيان،
كۆزۈمدىن ساقىسا تىم - تىم.
مېنىڭ ھالىمغا يەتمەككە،
كېلەر سەنسىز يەنە كىم - كىم؟!

2013 - يىلى 3 - ئاينىڭ 31 - كۈنى

دەيمەن

سېنىڭ قۇت يۇلتۇزۇڭ ئۈستۈن،
يېنىق ئەختەرمىكىن دەيمەن.
لېكىن قەلبىڭ ئەلەم تولغان،
يېپىق دەپتەرمىكىن دەيمەن.
سامادىن تامچىغان يامغۇر،
سالام خەتلەرمىكىن دەيمەن.
باھاردىن بالقىغان مايسا،
ئۇزۇن گەپلەرمىكىن دەيمەن.
دىلىڭدىن دان سوراپ بارغان،
يۈرەك كەپتەرمىكىن دەيمەن.
جىمى جۇغلانغىنى مەندە،
گۈزەل دەردلەرمىكىن دەيمەن.

2013 - يىلى 4 - ئاينىڭ 9 - كۈنى

گۈلدەستە

دەرەخنىڭ ياپرىقى كۆزلىرى بولسا،
مېنى شۇ كۆزلەردە قارايدۇ دېگەن.
شاماللار دالانىڭ تىنىقى بولسا،
مېنى شۇ تىنىقتا پۇرايدۇ دېگەن.

يالغۇزلۇق سايدىكى تاشقا ئوخشسا،
مەن تەنھا كېيىكنىڭ يېشى تامغان تاش.
كۈن - ئايىمۇ كۆزۈمنى باغلار ئالۋۇندا،
كۈندۈزدە گۈگۈمغا مەن بولدۇم ئاداش.

ئادەملەر قېتىدا قارا يېتىمەن،
يۈرىكىم مۇساپىر شەپەق شەھىرىدە.
بۇ ماڭا ئەڭ تولۇق ئىمكانىڭ بولغاچ،
قېقىزىل ياشنىدىم ئازاب بەھرىدە.

ئوت كەتكەن خاماندەك خىياللىرىمغا،
دىلخەستە كاككۇكتەك ئۆزۈم قونمەن.
ھىجرانغا تويۇنغان بىر دۇنيا ئۇزات،
باغرىمغا گۈلدەستە قىلىپ تاغىمەن.

يىغلاۋاتقان ئالما دەرىخى

ئۆزۈم ئۈچۈن بوي تارتقاندەكلا،
دېدىم: بولسام كۈن - تۈن باراقسان.
باش - ئاخىرى بولدى چۈشۈمنىڭ،
يېنىپ تۇرغان تاغدىكى ئاسمان.

ئىستەك ئاچقان چېچەكلىرىمگە،
كېيىنەكنىڭ ھەۋىسى يۈچۈن.
گاھ - گاھ قويدۇم ئۆزۈمگە سوئال،
مېۋىلىدىم مەن نېمە ئۈچۈن؟

جىمىپ كەتتىم كەچ كۈز شامىلى،
ئۈزۈپ ئېلىپ قاچسا جېنىمدىن.
تۆت تەرەپكە تەلۈرۈپ باقتىم،
ئۆتسەكەن دەپ ۋىسال يېنىمدىن.

يىغلاپ بەرسەم ئۆزۈمگە ئۆزۈم،
ئاي چۆچۈدى يېرىم كېچىدە.
يەرگە جىمجىت قونسا يۈرىكىم،
قالدى كۆڭلۈم غەمنىڭ ئىچىدە.

قىزىق بىر يۈرەك

سىم - سىم ياغقان كەچ كۈز يامغۇرى،
بولدى مېنىڭ مۇڭلۇق دىلكىشىم.
كىملىرىگىدۇر تاتلىق تۇيۇلدى،
ئالدىغا رەڭ بەرگەن كۈز يېشىم.

2013 - يىلى 4 - ئاينىڭ 28 - كۈنى

图书在版编目(CIP)数据

永恒的心：维吾尔文 / 瓦依提江·吾斯曼著. —
乌鲁木齐：新疆教育出版社，2013

ISBN 978-7-5370-8612-7

I. ①永… II. ①瓦… III. ①诗集-中国-当代-维吾尔语（中国少数民族语言）IV. ①1227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2013)第 133890 号

永恒的心

(诗集)

瓦依提江·吾斯曼 著

(维吾尔文)

*

新疆教育出版社出版

<http://www.xjjycbs.com>

新疆新华书店发行

新疆金版印务有限公司印刷

新疆教育出版社排版中心制版

*

开本 880 毫米×1230 毫米 1/32 印张 10.75

2013 年 5 月第 1 版 2013 年 5 月第 1 次印刷

印数：1 — 5000

ISBN 978 - 7 - 5370 - 8612 - 7

定价：41.00 元

著作权所有·请勿擅自用本书制作各类出版物·违者必究
如发现印有、装质量问题，请与新疆教育出版社联系调换

社址：乌鲁木齐市胜利路 187 号 邮编：830049

电话：(0991)2863761, 2870654

رەسسام: لىكىم ئىبراھىموف، غەيرەت ئىبراھىموف
مۇشۇ لائىھەلىگۈچى: ئابدۇراخمان ئابلىز

ISBN 978-7-5370-8612-7

9 787537 086127 >

باھاسى: 41.00 يۈەن